

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی رۆشنییری

*

خاوهنی ئیمتیاز: شهوکهت شیخ یهزدین

سهرنووسه: بهدران شههمهدههیب

ناوونیشان: دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، گهرهکی خانزاد، ههولتیر

خهونهکانی ئیقلیهی با

ناسر وەحیدى

خەونەکانى ئىقلىمى با

كۆچىرۆك

كىتەب: خەونەكانى ئىقلىمى با - كۆچىرۆك

نووسىنى: ناسر وەحیدى

بلاوكراۋەى ئاراس- ژمارە: ۳۵۹

دەرھىتەنى ھونەرىيى ناۋەۋە و بەرگ: ئاراس ئەكرەم

ھەلەگى: ھەندىرەن شىرزا

سەرپەرشتىيى چاپ: ئاۋرەھمانى حاجى مەھمۇد

چاپى يەكەم، ھەۋلىر - ۲۰۰۵

لە كىتەبخانەى بەرپەرشتىيى گىشتىيى رۆشنىبىرى و ھونەر لە ھەۋلىر ژمارە

(۹۵) ى سالى ۲۰۰۵ ى دراۋەتى

پیشکش به

- هاوده می ژیانم: جه میله که بیده نگی و سه بووری ئه و،
بۆته هۆی به دیه اتن و نووسینی ئه م
به ره مه .

- دوو خونچه گۆلی باخی ژیانم: رازاوه و ریزان

خۆزه بالتازار

خۆزه بالتازار پياويكى كوله بنه ي تيكسمراوى قولهر شه يه . پروت و قووته . تهنيا كۆته چه رميك نه بى ، وهك فۆته به بهر عه بيه وهى هه لدهدا ، تيتۆلىك پارچه چييه ! پتيه وه نيه . تووكى سهرى ، چه شنى بنجى گوئييه . غه يرى دهورى دهم و چه نهى نه بى ، چله موويه كى لى نه رواوه . جگه له سپتهى چاو و ددانه كانى نه بى - نه ويش به هۆى نه و بزه يه قهت له سهر لىوى ناتۆرى و له يه كه مين نيگادا ، وهك قيل به نيگاي روويه پرووه كه يه وه دهنوسى - رۆشنايى له سيمايده بهدى ناكرى . دارىكى نووك تيرى پتيه ، له برى گۆچانيش به كارى ديتى . ليزگه يهك مووروى درشتى له مل دايه . له ناوه راسته كه يدا سى ددانى دريژ ، له چه شنى كه لبه ي وچ و گورگ و شفره ي به راز ، تيدايه . خۆزه له گه ل نه وهى زوو به زووش خۆى ده شورى ، بۆ دپنى ليدى . بۆنىك وهك بۆنى پيوى كولاو ، خامى گنخاو . خۆزه ژنيك و كورپك و دوو كچى عازهبى هه به . به و سيمايه وه له بهر چاوى جه ماوه ر زۆر ئاساييه ، كهس لى ناپرينگيته وه .

ئىستا پاش نه وهى چه شنى و ينه كيشىكى نه ريتخواز ، و ينه ي خۆزه مان خسته بهر چاو . تكايه ئيتير مه پرسه ، ئەم كابرايه چۆناوچۆن و له كوتيه په ريوه ي ئەم ولاته بووه . چونكو نه وه نه من دهيزانم و نه كهسى تر . به لام نه وهى روون و ئاشكرايه ، خۆزه له ئاسمانرا نه هاتۆته خواري . له سووچيكي ئەم گۆ خۆلينه وه هاتۆته وه ئيره . له هه وه ل رۆژه كانى سه ره لدانى خۆزه و بنه ماله كه يدا ، رۆژتيك خۆزه له ناو بازار تووشى ده بى به تووشى قاله كوتيره وه ، كه كه يخودا و پياوماقوولى شاره . قاله كوتير لى ده پرسى ناوى چييه و له كوتيه هاتۆته ئيره . خۆزه پتي ده لى ناوى خۆزه

بالتازاره . قاله كوتير دوا به دواى خۆزه دا دووپاتى ده كاته وه : هم ! خوله بالتزه رد . خۆزه به دهم نه رمه پتيكه نينه وه ده لى : خوله نا ! مامه قاله . خۆزه ، خۆزه بالتازار . قاله كوتير ده لى : به خوا كاكه ليتره كانى چ ته و فيريك نيه له مابه ين خوله و نه وهى تو ده يلى . خوله به زارى خه لكويه وه زۆر سووكتره . خۆزه ده لى خوله له بهر خاترى چاوى نه و هيچ ، ئيتير ئەم بالتزه رده چييه ؟ نه و به ماوه ي ژيانى جگه له م كۆته چه رمه نه بى ، قهت تيتالىكى په رۆ له خۆ نه ئالاندووه . بشيكوژن بالتزه ردى ئيتير قه بوول نيه . قاله كوتير به تووره ييه وه ده لى : بيتدنگ به . تو بالتهى زه ردت نه بووه . دلّم ختور ده كا . دوور نيه به باوكت يان بابه گه وره كهت ، يان بنه چه كه گۆر به گۆره كهت ، دلنيام سه گبايكيان بالتزه يه كى زه ردى سه ربازي دوگمه ئاسنى بووه . ئيتير ته واو ، كه له وه كيشى ناوى . له و رۆژه وه خۆزه به سه ر زارى جه ماوه ره وه بووه خوله و بالتازار بووه بالتزه زه رد .

منداله كانى خۆزه به پيچه وانه ي خۆزه و خيترانى وهك خه لكى ئەم ولاته جلوه رگ له بهر ده كهن . ئەمانه ش گرينگيه كى نه وتويان نيه . راستيه كه ي نه وهى بۆته هۆى سه رسوورمان ، نه خو شينه كه ي خۆزه بوو . خۆزه ماوه يهك له وه پيش نه خو ش كهوت . حه وت رۆژان به جى و بان ، بى سه روزمان كهوت . كهس تا قه كه ليمه يه قسه ي لى نه بيست . خيترانى به دمه كه وچك چۆره هه ليمايكى به ده مييه وه ده كرد . له و خوار دنه ش كهوت . حه وت رۆژى دواتر ، به لۆكه زاربان ته ر ده كرد . تاكو نه خو شينه كه ي خۆزه زۆر تر ده بوو ، بۆ دپنى خۆزه ش زياد و زياتر ده بوو . بۆنى پيوى كولاو و خامى گنخاو ، ولاتى هه لگرتبوو . پاش نه وهى له زار ته ر كردنيش كهوت ، نه و جار كوره كه ي چاوى نووقاند و بى هه ست و خوست وه كو خۆزه حه وت رۆژ له ته نيشتى راكشا . بۆنى پيوى كولاو و خامى گنخاو له زياد كردن بوو .

پاش نه و حه وته يه ، به پيچه وانه ي نه وهى چاوه روان ده كرا و ده بوو پروو

بدا، خۆزە و كۆرپەكەى وەك جووجەلە، سەر لە هیلەكە بېننە دە، وەجوولە جوول كەوتن. چەشنى كوللە و تانجییلۆكە، هەر جارنا جارێك بە چەپۆك یان بە پیتلاقە لە یەكیان دەسەرەواند. ئەو شەر و چنگە پلەماسكیپەش حەوتوویەكى خایاند. تەنانەت جاری وابوو سواری سەرى یەكتریش دەبوون، یەكیان دەخرپاندهوه. بۆدڕنى خۆزە، زیاد و زیاد و زیادى دەکرد. رەنگە هەموو شتێك بۆنى خۆزەى گرتبوو.

لە كۆتایى سەعاتەكانى ئەو حەوتووەدا، خۆزە سواری سەرى كۆرپەكەى بوو. لە چركە ساتێكدا، هەردوو كیان پێكەوه چاویان هەلێنا. چەقۆى نیگایان چەقاندە چاوى یەكتر. بە شێوەى فىلمى سېنەما، دەمیان خستە ناو دەمى یەك. ئیتر لە پاش ئەو ماچە سېحراوییه، تاقەكەسێك چیبە، كۆرى خۆزەى نەبېنییهوه. وەك ئەوێ خۆزە كۆرپەكەى خۆى چەشنى جگەرە، بە لالیوییهوه نابێ و فری کردبیتە ناو دەروونى. بۆدڕنیش هەر لەگەڵ ئەو ماچە، لەناو مال و لە هەموو شوێنێك قری بوو. رەنگە ئەویش خۆى هەلدا بېتە ناو سېبەكانى خۆزە.

خۆزە گوروتبى لای هاتەوه بەر، زەق و زیندوو بۆوه. تەنیا فەرقتێكى كە کردوویەتى ئەوێه. لە بەردەم بڕێك شوپن وەك قاوێخانە، سېنەما، هۆلى بېلیارد، بەزازی - كە لەمەوبەر كۆرپەكەى دەچوو - لەنگەرێك دەگرێ. دەست بەسەر چەند پارچە قوماشى سەوزى دامەیی، سوورى سادە و بنەوشى پەلەپەلەدا دینى. پاشان بزهكەى سەرلێبوی وەك پۆلوی دەم با دەگەشیتەوه، وەشەشەن دەكەوێ. بە لاقرتیبەكەوه لۆقەبەك دەهاوێ. وەك ئەوێ ئەو حەزانەش لە ناخیدا هەلبووشتی.

خێزانى خۆزە بە دەم خولیا، كچە گەرەكەیهوه دەخنیتەوه. لامە لامەى لەبەر دەكا. خولیا لەسەر خۆ و بێ پەروا بە داىكى دەلێ، ئەو قیزی دى لە بۆدڕن. قیزی دى لە شتى كۆن و پىسى شەقیلە بەستوو. دلنیا بێ، هەزار

ئەوئەندەى تریش بیلادوینیتەوه، بێ كەلكە. ئەگەر كۆلە برى نۆ مانگ، نۆ سالیش بە چەرمى زگ هەلیگرتایە، لە برى دوو سال، بېست سال شیری پى بدایە. دیسانیش ئەگەر كۆلەسەر جى بكەوێ، وەك كاکی ناچى چاوى بنوقیتنى و بى هەست و خوست لە تەنیشتى راکشى. تاكو ئەو فری كاتە ناو سېبەكانى.

هیچ دوور نییه. بەر لەوێ كار بگاتە ئەو كاتە، وەك ئیسكېمۆو بە شتێكى قورس لەسەرى بدا، خەلاسى كا. یان كاتى لە جوولە كەوت، چەشنى هیندوو ئاگرى دا و خۆلەمیشەكەشى نە دەكاتە ناو هیچ زیبەك و نە دەبباتە ناو هیچ مەعبەدێك. رەنگە هەر لە یەكەمىن رۆژى نەخۆشینهكەیدا، بۆ ئەوێ لەبەر چاوى گوم و گۆر بى. وەك زەردەشتى، بېباتە ناو دەشتێكى كاکی بە كاکی فری دا. با بېیتە خۆراكى دالاش و سېسار كە چەلە. خەلاسى بى لە بۆدڕن. لە بۆنى پىوى سووتا و بۆنى خامى گنخاو.

خەرمانانى ۱۳۸۲ (۲۰۰۳/۹)

قه لای... کلیل!

«گفتوگۆ کللیتیکه هه موو ده رکه داخراوه کان ده کاته وه»

ئهمه نووسراوهی سه ره تای به کهم لاپه ره ی کتیبه که ی بوو. ئهم کتیبه کۆن و زهرد هه لگه راوه، که وهک خه زینه به کی به نرخ، وهک نه پینیه ک، هه میسه له بن چاکه ته ئه فسه ریبه که یدا شار دبوویه وه. رهنگه خوژی دلنیا بووی، ته نیا مه رگ بتوانی لیتی جیا بکاته وه. پاش ئه وه ی له کاره کهم بوومه وه، دلنیا نیم، له وه ی به کهم شت، که سه رنجی راکیشابم، ئه و به رزاییه ی لای چه پی سه رسینگ ی بووی،. وهک مار، له سه ر دل ی پاپۆکه ی خوار دبووه. زوو تریش وهخت و ناوهخت، به پیتی هه لومه رج ههستم به بوونی کردبوو. شتی که له ژیره وه، چاکه ته ئه فسه ریبه که ی هه لمساندبوو. به لام تا ئهم ده رفه ته، نه مزانی چیه؟ ئه گه رچی دلنیا، لای ئه و له هه موو شتی دونیا پیروتر بوو. شتی که به ماوه ی هه موو ته مه نی، شه و و روژ له گه ل خوژی گپراویه تی. ته نیا ئیستی که چیه، له خوژی دوور نه کردۆته وه.

رهنگه به کهم کهس که ههستی به و ره قاییه ی سه رسینگ ی کردبی، ئافره تیک بووی! ئه گه رچی برواش ناکه م، ئه و جگه له خوژی و ئهم خه زینه یه ی، کهس و چی تری خوژ و بیستی. رهنگه ئه و ئافره ته به بو نه ی لاواند نه وه، له سه ر چاکه ته ئه فسه ریبه که به وه - که له کاتی خه ویشدا ده ری نه هیناوه - دهستی له و ره قاییه ی سه ر سینگ ی که و تیبی. کاتیک ئه و خوژی کر کردوو، رهنگه ئافره ته که زیاتر تامه زرۆ بووی. په ی به و نه پینیه ی به ری. به که به که دوگمه ی ئه فسه ریبه که ی ترازان دبی، به هپوری دهستی بردبی بو خه زینه که ی. ئه ویش وهک ئه وه ی له پر له خه ویک ی قورس رابووی، به پیتی هه لسه وکه وتی خاوه ن مال له گه ل دز، پری کردبی به

په نجه یدا. وه های ریک گوشیبی، خوین له سه ری هه ر پینج قامکی په نجه یه وه فیچقه ی کردبی. ئیتر قهت زاتی ئه وه ی نه کردبی جاریک ی تر، قوماریکی له م چه شنه ی کردبی. یان رهنگه به پیتی ئه و به لگانه ی قهت ناخرینه روو، بوویته قوربانی، کوتویری هه لمه تی دهستی که به هیز و چه قویه کی تیژ و جه رگ بر.

خه زینه که ی کتیبیک بوو. به قه رای ی به ره دهستی که مامناوه ندی پان، به ندی ئه نگوستیش ئه ستوو. لاپه ره کانی زهرد و ته نک. شتی که له ما به ی نی کاغه ز و چه رم. ته نک چه شنه کاغه ز، سفت و قایم وهک چه رم. خه ته که ی وا ویده چی، به زیندووی له سه ر ئه و پیسته داغ کرابی. زبری هیله کانی له پشته وه ناکه ویتته به رده ست. گنجیکی چوکه ی تیدا نییه.

به و چه شنه ی سیحری کتیبه که نووسی بووی. قوولکه یه کم به قه رای ی به ره دهستی که، به نووکی چه قۆکه م، بستیک دوورتر له و، هه لکه ند. شوپتی که وهک جوگه، له قوولکه وه تا لای ئه و کیشا. تا خوینه که ی پرژینه نیو. دواتر خوینه که له نیو قوولکه دا به یی. ببیته کللیتیک بو کردنه وه ی سیحری ئاخ ده رکه ی قه لا. دلۆپ دلۆپ خوین، له ته رمه که ی ده چۆریتته وه. چه شنه دنکی ته زییح، به ره و چاله که به شوین یه کدا لۆزمه ده به ستن. له ناو چاله که دا کۆزبلکه ده دن.

ئهمه نه ریتی که ده گه ریتته وه سه ره تایه کی زۆر دوور. پشت به پشت و سینگ به سینگ، له گه ل ئهم کللیله سووران هه اتوون. تا ئه مرۆکه، گه یشتۆته من. رپی هیج شک و گومانیش نییه، له منه وه ده گاته تو. له تۆشه وه تا کی؟ نازانم. ئهمه میژوو، درپژهی ده بی. ناپسیسته وه. نووسه ری به کهم لاپه ره ی ئهم کتیبه، به م چه شنه ی نووسیوه.

ئیمه دوو هۆزی به هیز و یه ک ره گه ز بووین. دوو ده ست له یه ک په یکه ر. ده ستان دایه دهستی یه ک. وهک برا و یه کته ن، هه رچی نه یارمان بوو له

ناومان برد. تهخت و بهختیمان رووخاند. بهم شیوه خوومان له فوتان قوتار کرد. به سهربلیندی خوومان لهو فهرته نه و ئازاوهی پیکهاتبوو دهربرد. شاد و بهختهوهر، به تیر و تهسه لی دهژیاین. بهردهوام خهریکی راو و شکار، که یف و نههنگ بووین. رۆژگارمان بهم شیوه راده بوراد. دلنیا بووین له سهر عهرد نه یارمان نییه. ههرکات ههره شه و مه ترسییه ک له گۆرئ بوایه، شان به شانی یهک ملمان پیوه دهنه. زۆر جار له بهر غلووری و نازایه تی، سینگی خوومان ده کرده قه لغانی هۆزی برا.

ئاخر شهر، دوزمنیکی به زهبر و هیز، هیرشی کردینه سهر. ئه وهی پیاو له هۆزی ئیمه دهستی چهکی دهگرت، دهستی دایه چهک و هاته مهیدان. هۆزی برا، بریار بوو دوزمن دهور بدا. له پشتهوه را دهست له دوزمن بوه شینی. شهر دهستی پیکرد. شهریک کهس بۆی روون نه بووه، چهندی خایاند. چهند مانگ، چهند سال، چهند سه ده... هۆزی برا ههر نه گه یشته مهیدان. دلهر اوکئ و چاوه روانی سهت هیندهی تیر و تیغی دوزمنی، لی کوشتین.

پاش پیکدادان و کوشت و بریکی زۆر، ئه وهی کوژرا کوژرا. ئه وانیه مانه وه، ههر کهس له حاندى خو به وه، پاشه و پاش گه راوه دواوه. ههر دوو بهر، ئاشبه تالی کرد. روون نه بووه کام لا سهر کهوت، کام لا تیشکا. هه موو، ماندوو و شه کهت، بریندار و برسی، ملی رینگه مان گرت بهر. ههر هاتین و نه گه یشتین. ههر هاتین و نه گه یشتین. وهک ئه وهی زهوی ژیر پیمان له بهر یهک پرده ویتته وه. رهنه گه ساله هاتییکی زۆر بهر پیوه بووین. برین، برسیتی، ماندوویی، سهرما و دووری رینگا، هیندهی دوزمن قری تیخستین.

له دوور را هیلتیکی سپی، له سهر ئاسۆ سه و دای دابوو. شوریه کی بهرز، به ئاسماندا هه لزنابوو. هه موو لامان وابوو، رینگه مان هه له کردوو. چونکو

له هیچ شوپنیکی ولات، ته نانهت بسته دیواریک چیه، بهر زمان نه کردبووه. لامان وابوو له بری ولاتی خوومان، روومان له ولاتی دوزمن کردوو. چاره نه بوو. هیز و توانا نه مابوو. بریارمان دا ته نانهت نه گهر دیلی و مه رگیش بی، بچین به پیریه وه. به مه ترسی و دلهر اوکئ، بهر وه شوره خوشاین. ئالای هۆزی برا له سهر شوره که ده شه کاوه. خووشی له دل مان گه را. وتمان ئه و ماوه یه ئیمه سهرقالی شهر بووین، ئه وان ترساون. دهر فه تیان هیناوه، ئه م دیواره بهرزه یان بۆ بهرگری له دوزمن روئاوه. به لام ئه مه جیتی پرسیار بوو، بۆ ته گبیریان به ئیمه نه کردوو؟ وهک ده یان پرسیارى تر، که دواتر هاتنه گۆرئ، روون نه بووه. ههر وهک دهره نه دانى دوزمن و دهست وه شاندىان.

سهیر ئه وه بوو، دیواره که یه کپارچه و یه کدهست بوو. تاقه دهرکیک نه بوو، لییه وه ئاوه دیوی ئه و بهری بین. سهر شوره که، پر بوو له تارمایی مرۆ. جموجولیان بوو. چهندهی دهستمان هه لته کاند، گوراندمان، پاراینه وه، وه لامیک نه بوو. ههست دهکرا دیواره که چه شنی پیستی مرۆ، هه موو کون کون بی. له و بهری ههر کونیکه وه چاویک زهق بوته وه، ده مانروانی. یان شک ده چوو، شوره که له شیوهی چاویکی زله، ساز کرابی. که نیو دهر وونی مرۆشی ده بین، به لام که ورد سه رنجت دها و دهستت پيدا ده گیترا، ته نیا درزیکی چکوله ی تیدا به دی نه ده کرا. که تاله موویه کی پیداجی.

پاش گه ران و پشکنینی زۆر، دهرکیک، ده لاقه یه ک نه دوزراوه. شه و هه موو پیکه وه، له یهک کاتدا یهک خه ومان بینى. که سه پیک له و بهر شوره که وه ده بوت: «ئه گه ر چه ز ده که ی بییه ئه م بهری شوره که، ناو قه لا بیینی، ده بیی که سه پیکى به له سه و یاخی، له هۆزی خۆت له ناو بهری. چالیک به قه رایى بهر ده سه تیک هه لکه نی، تا خوینی ته رمی ئه و که سه ی

پرزیتتی. پاش مهیی نی خویننه که، چه قۆیه ک بخریتته ناو خویننه که. مستیتیک خاک له جی شه قلی چه قۆکه پپرژئی. خاکه که ورده ورده به تهری خویننه که دهگروئی، سفت ده بی. سفتتر له پۆلا. ده بیته کیلی. هه موو شه ویتیک، ئیستیتیک بهر له وهی مانگ له دیواری قه لا ده رکه وئی، ده رکیتیک له ناو دلی شوره که، ده رده که وئی. ئەو ده رکه ته نیا به و کیلیله ده کریتته وه. به خته وهر ئەو که سه یه، ئەو کیلیله ده سکه وئی و ئەو ده رکه ی بۆ بکریتته وه. بیته ناو قه لا. ده بیته هاو ده می ئیمه. هاوشاری ئیمه. ده بیته دانیشتووی تیر و ته سه لی هه تاهه تای بی ناو قه لا.»

ئوه خه ون بوو یان واقع، لای کهس روون نه پۆوه. به لام چه قیق ه تیک بوو، که پاش ماوهی شهری گه وره، ده سته ویه خه ی بوون. زۆر کهس له داخا دلی تۆقی. زۆری تر له بهر برسیتی و که ساسی. زۆری تر له بهر سه رما و شه که تی. سه رباری هه موو ئەوانه، ئازاریکی تازه، چه شنی خۆره که و ته ناومان. ورده ورده ده یخواردین، کهم و که متر ده بووینه وه. چیشمان له گه لی پی نه ده کرا. هه موو له یه کتر در دۆنگ بووین. ئیمه ی که له شهری گه وره دا، پشتمان ده دا به پشتی یه کتره وه، لامان له یه ک نه ده کرده وه. گوپی شه یتان کهر بی، موو به به ینماندا نه ده چوو. هه موو خۆمان له گیلی ده دا. وهک ئەمه وه حییکه ته نیا بۆ بیسه ری ها تۆته خوار. کهس زانی نه ده کرد سه یری چاوی که سی تر بکات. نه یینییه کی پر مه ترسی له قوولایی چاوماندا خۆی مه لاس کرد بوو. له بهر ئەوهی چاوه رازه کان ئاشکرا نه کا، چاومان له چاوی یه ک ده دزییه وه. هه ر کهس ته نیا، ده پروانییه بهر پیی خۆی. موویه ک ئەم لاو ئەولای نه بوو. ئەوه سه ره تایه کی تازه بوو! سه ره تای ده سپیتکردنی هه وه لاین گف توگۆ، بۆ کردنه وهی یه که مین ده رکی قه لا.

زۆرم له گه ل خۆم گلودۆل کرد. خۆم بۆ رازی نه بوو. سه رما، برسیتی، ماندوویی، برین و لاوازی تا کو ده هات، زۆری بۆ دینام. ئاخه شه و،

پریارمدا بهر له وهی مانگ له شوهی قه لا ده رکه وئی، تفیک هه لده مه ناو روخساری قه لا. شه قیتیک بدهم له ژبانی تیرو ته سه لی ناو قه لا. بی هیوا، به پیدزه، ورده ورده، له تاریکی شه ودا، ملی رینگه م گرت بهر. پشت له قه لا و رووه ده شت. پیشتر وتم، گشت شوره که چه او بوو. هه موو جموجوئی ئیمه له بهر چه او بوو. ته نانه ت بیریشیان ده خویندینه وه. بهر له وهی بمانه وئی کاریک بکه ین، ده یانزانی. چه ند که سییک بیربان له وه کرد بووه، شوره که بن کۆل کهن، با برووخی. برتیکی تر بیربان له وه کرد بووه، ره هه ند لیدهن، خۆیان بگه بیته ناو قه لا. بهر له وهی ده سته کار بن، که و تنه بهر تیری ژاراوی یاسا و لی قه لا، یان که و تنه ژیر هاشا و لی قیل و ئاوی کولاو. یان له ژیر ئەو گابه ردا نه پان و فلیق بوونه وه، که له سه ر شوره که وه به سه ریاندا باری.

وهک زۆر که سی تر، مه بادا له پشتته وه بکه ومه بهر نووکی په یکانی یاسا و لی سه ر شوهی قه لا. ئەگه رچی له و کاته دا، زۆرم چه ز له مردن بوو. به ته ما بووم ئەم هه نگاوه نه پی کراوم، هه نگا ویتیکی تر بی کرایم. ورده ورده، له قه لا دوور ده بووم وه. له پر گویم له نووزه ی که سیکی سه ره مه رگ بوو. ده ستم راسته وخۆ په رییه سه ر چه قۆکه م. بۆ ئەوهی با وه پر به بوونی بکه م، به هه موو هیزم ده سکه که یم گو شی. به ره وه ده نگه که خوشییم. تا کو نزیکتر ده بووم وه، ده نگی لرخه لرخی، زیاتر پشووی ده خنکاند. له بهر تاریکی هیچم نه ده دی. لاقم له شتیکی نه رم هه لئه نگوت، ته پم دا سه ری. چه قۆم لی راست کرد وه، له سه ر دلیم را گرت. به لام ئەو هه ست و خوستی نه بوو، وهک ئەوهی له چه وت سالان راست بوو بیته وه. ساتیک خۆم کر کرد. دوو چاو، چه شنی چاوی پشیله. له و شه وه زه نگه دا، ده بریسکا وه. سه یری ده کردم. له سه رخۆ، پچر پچر ناوی منی هینا. وتی په له که م. ته نیا چالیتیک به قه رای بی به ره ده ستیتیک هه لکه نم. با خویننه که یان پرژیتته ناوی و به یی. ئەو جار ده می چه قۆکه م بکه مه وه، بیخه مه ناو خویننه مه ییوه که. با خویننه که

شەقلی چەقۆ بگرئ. پاشان چالایی شوینی چەقۆکە، بە خۆل پڕ کەمەو. خۆلە کە وردە وردە بە تەراییی خۆینە کە دەگروئ، سفت دەبئ. پاش ئەوێ سفت بوو، دەری بیتم. دەبیته کیلی. دەرکی قەلام بۆ دەکاتەو. وتی پە لە کەم، چی وای نەماو بۆ دەرکەوتنی مانگ لە شورە قەلا.

چاوم لەگەڵ تاریکی تەواو راھات. کەمپیک لیبی دوور کەوتەو. دوودل بووم، لەوێ جۆگە لە بۆ خۆینە کە ساز کەم، بەو جۆرە خۆی وتبووی، یان جیتی بیلم. دەستم وە شتیکی نەرم کەوت. لیبی ورد بوومەو، تەرمپکی زەلام بوو. لە ترسان خەریکیوو دلتم بتوقئ. ئەگەرچی من، پیاوی مەیدانی شەر بووم. ئەوێش هەوێن تەرم نەبوو کە دەمدی. پرسیم ئەم تەرمە کیتیە؟ کئی کوشتوویە؟ وتی برامە. بریارماندا، یە کمان ببی بە سەدەقە ئێوی کەمان. بە بئ ئەوێ یە کتر ببینن، لە تاریکیدا دەست لە یە ک بوەشتینن. رەنگە چارەنوسی وابوو، هەر دوو یە کمان پیک. ئەو تازە مردووە. من چاوەروان بووم. دلتم ختووری دەکرد، بەر لەوێ بمرین، کە سیتیکی تر لیرەو تیدەپەرئ. کەیف خۆشم ئەو کەسە تۆ بووی. خۆنمان بە فیرۆ نەچوو. پە لە کە. دەست و برد کە پیاو، تۆ سەرکردە مەیدانی شەری! بۆ حەبە ساوی. زوو کە. تا مانگ لە شورە دەر نە کەوتوو. چی وای بە بەرەو نەماو. ئیتمە بکە پە یژە بۆ سەرکەوتنی خۆت. سەرکەو سەرکردە.

لەو کاتەدا نازانم بۆ نە کەوتەو بیرم، من پیشتریش دەنگی ئەو پیاو بە دەیان جار بیستبوو. ئەو دەنگی لە سەرەمەرگدا قسە دەکرد، دەنگی کەسی ناو خەون و واقع بوو، کە پەیتا پەیتا هانی دەداین، بۆ سازکردنی کیلی. بۆ کردنەوێ دەرکی قەلا. لە خۆینی ئەو دوو تەرمە، دوو کیلیم ساز کرد. یەکیان بۆ خۆم، ئەوێ دیشیان بۆ هەر کە سیک کە خوازیاری بی. بەلام ئیستاش نەمزانی، بۆتوند لەناو مستمدا شاردمەو، نەمدا بە کەس!

بەرەو قەلا گەرماوە، پە لەم بوو. دەبوو بەر لەوێ مانگ لە شورە

دەرکەوئ، خۆم بگەییتمە قەلا. هیژ و گورپکی تازە لە گیانم گەرا. هەنگاوە کەم لە کاتی دوورکەوتنەو لە قەلا، شل و لەرزۆک بوون. ئیستا توند و قایم بوون. کە گەیشتمە بن شورە کە، سەیرم کرد دەرکیکی گەورەم لە بەر چاوە. سەیری کیلی کەم کرد، وەک پۆلا سفت و رەق بوو. بەلام بەردەوام ئاوی دەداو، ناو دەستمی سوور سوور کردبوو. بۆ ئەوێ کەس نەمبینئ، خیرا کیلیم لە کونی قفلی دەرکە راکرد. بام دا. کە لە بەرپیک هەر ئەوێندە خۆمی پێدا بچم، کەوتە دەرکە. بە تالووکە خۆم تیراکرد. چی ببینم. شارپکی ئاوەدان، پڕ لە خۆشی، هەموو شتیکی زۆر و زوێند. ئەوێ لە میتر ساڵ بوو لیم ون ببوو، لەوێ دیتمەو. سەربازی راکردوو، جحیلی تۆراو، برینداری شەر، دۆست و نەیار، قارەمان، تەنانەت مردوش.

هەر کەسم دەدی کە دەستی دینا لەگەڵم لئ داتەو، دەستم لە پشتەو دەشاردەو. ئەویش بزە یەکی تال دەکەوتە سەر لیبی. ئاخر نەمدەویست گومان بکەنە من، ئەو سووراییە دەستم ببین. سڕم ئاشکرا بی. دواتر بۆم روون بوو، هەموو ئەوانە لە هۆزی ئیتمە هاتبوونە ناو قەلا، هەر هەموویان، دەستیان لە من سوورتر بوو. بەرە بەرە سوورایی دەستیان کال بۆتەو. یان رەنگە خوومان پێو دەگرت، لە بەر چاوی خۆمان کال دەبوو. بە کردنەوێ دەرکە، بە یە کجاری ئەو دیوارە بەرز و قایمە قەلا، وەک هەلم لە بەر یە ک رەویبەو. ئیتر نە برینداریک بوو، نە کە لاکیتک، نە کە نەفتیک. وەک ئەوێ قەت نەبوو بیتن. هەمووی لە پیش چاوم ون بوو. بەلام ئەوێ راست بی، هەستم بە بوونی دیواریکی تازە لە پیشمەو کرد. زانیم تەنیا کە سانیتیکی تاییبەت دەتوانن بچنە ئەو بەری ئەم دیوارە. کە لکە ئە کەوتە گیانم. حەزیک. حەزی دۆزینەوێ دەرکە ئەم دیوارە تازە، حەزی ساز کردنی کیلی تازە...

«گفتوگۆ کلیلیکه هه موو ده رکه داخراوه کان ده کاته وه»

نازانم ئەم پارچه چهرمه چۆن کوه ته ده ست. نازانم، ئەمه چاره نووس یان سه ریه هۆرده ی کۆ بووه، به م شیه نووسراوه. دلنیا م ئەم چاره نووسه، ئەم قه ده ره یان هه رچی تۆ ناوی بنی، ته نیا له ناوچاوانی که سیک و دوان نه نووسراوه. بۆ دۆزینه وه ی سه ره هه ودا ی گوڵۆله ی ئالۆزی رابردوو، لکاندن ی به ئیستاوه. زۆر به ره و دوا گه رامه وه. جگه له مانای نووسراوه ی ئەم کتیبه چهرمه زیاتر، چیم به بییدا نایات. نه دیواریکم بینی له پشت سه رم، نه پردیک، نه کویره رتیه ک. ئەوه ی که بوو، له پیشمه وه بوو. ئەوه ی که شکم ده برد، په رژیکی پیروژ بوو، ده بوو لیبی تیه پهرم. په رژیکی روون، به روونی رۆژ هه ست ده کرا. ره شینی بوو، له تاریکی شه ودا نه ده بییدا. من نووسه ری چه ند لاپه ره ی ئەم پارچه چهرمه، ههستم کردبوو. له م بازنه یه ی ئیسه مانان تییدا ده ژین، دونیا یه کی تر، بازنه یه کی تر هیه. ئەوه م به ته جربه، به سازکردنی کلیل، به کردنه وه ی ده رکه ی تازه، بۆ روون بۆوه.

بازنه یه ک له ناو بازنه یه کی تر. چه شنی خانویه کی چه ند نه مۆمی. دانیشتوانی نه مۆمی سه ر، نه دیون له دانیشتوانی ژیره وه. به لام چریه ی پی و ده نگیان دیته گو، هه ست به جموجۆلیان ده کری. منیش شتیک له م چه شنه، ههستم به بوونی جه ماوه ر و جه غزیکی تر ده کرد. په یتا په یتا ده نگیک، له وشیا ری و خه ودا. به رده وام هانی ده دام. هانی ده دام بۆ ترازان له جه غزی خۆم. ئاویته بوونی دونیا ی جه غزیکی تر. هانی ده دام بۆ گفتوگۆ. بۆ سازکردنی کلیل. بۆ کردنه وه ی ده رکی نیوان ئەو جه غزانه. «کاره که سووک و سانایه. ته نیا شلپیک خوتن و به قه رایبی شوین چه قۆبه ک خاکی ده وئ.»

چاله که پر بووه له خوتن. خه ریکه ده مه یی. با چه قۆبه کی تیه خه م. به

سه ری قامک هیزی ده ده مه سه ر، با جوان شه قل بگری. توره ی خۆله که که پیشتر پر کردبوو، ده که مه وه. له ناو خوتنه که، له جی شه قلی چه قۆکه، ئەو چه قۆبه ی سه ر کرده م پیکوشت، ده پرژینم. چاویک له ته رمی سه ر کرده ده که م. مچورکیک دی به له شمدا. بۆ ئیستیکی قیزم دی له خۆم. بی ئەوه ی خاک و خۆلم پیوه بی، خۆم ده ته کتیم. بیر ده که مه وه.

دوودلی ده که ویته گیانم. خه ریکه رۆحم ده خوات. ئەگه رکو له پشت ئەم ده رکه هیه نه بی؟ ئەگه رکو هیه شتیک نه گۆردی؟ ده یان و سه دان ئەگه ر و پرسیا ری که. چه شنی جۆلاته نه نازانم له کویره ده که ونه ناو سه رم. میتشکم ده تنن. پروا ناکه م وابی. ناشی وابی. برۆن دهستم لی هه لگرن. ئەوه تا، هه ر لاپه ریکی ئەم کتیبه، ئەم کتیبه سه ر و سه مه ره یه، ئەوه ده سه لیتنی. ده رکیکی تر، جه غزیکی تر هه بی. هه ر به شیکی، به دهستی که سیک نووسراوه. نووسه ری هه ر به شیک، رۆژیک بکوژ و رۆژیکیش کوژراوه. بۆته کلیل، بۆ کردنه وه ی ده رکه. به قه رایبی به شه کانی ئەم کتیبه، بکوژ و کوژراو، ده رکه وکلیل، دونیا ی تازه بووه. ئەوه ش رپی هیه شک و گومانیک ناهیلته وه. ده رکه و دونیا ی تازه نه بی. نابی گومان بکه م. نابی دلنهرم بم. ده بی هه ر چه شنه گومانیک، پرسیا ریک له میتشکدا به ر له وه ی بگرو، بکوژم.

ئەم جه نابی سه ر کرده یه ش، رپی تیه ده چی چه ند که سی کوشتی. خۆ هیه نه بی بکوژی تا قه که سیک بووه. ئەگینا نه ده گه بشته ئەم پله وپایه. به لگه یه کی حاشا هه لگه گری تر، بوونی ئەم کتیبه یه. ئەگه ر وا نیسه، چۆن اوچۆن که وتۆته دهستی؟ خۆ منیش پاش کوشتنی ئەو، که وه ته دهستم. ئەوه ش به لگه یه کی که. ئەوه تا ئەو خاک و خوتنه، چۆن چۆنی سفت و ره ق بووه. سه یه ره. ده لیبی له کووره ی ئاسنگه ری ئاو دراوه. ئەمه ش کلیل. دهستم ته ر ده بی. لام وایه ناو دهستم ئاره قی کردبی، سه یه ری ده که م. سه رم

سوور ده‌مینی. ده‌ستم خه‌ریکه سوور ده‌بی. ئه‌وه‌ش خۆی به‌لگه‌یه‌که. ئه‌وه‌ش یه‌کی تر! ئه‌م ده‌رکه له‌به‌ر ده‌مم قوت بۆوه. ره‌نگه‌ پیتشتەر له‌وئ نه‌بوو. یان باشتەر وایه‌ بلتیم لیم نه‌دیو بوو. رازی ده‌رکه‌وتنی ده‌رکه، سازکردنی کليلة. ره‌نگه‌ تا کلیل نه‌بی، قفل نه‌بی. ده‌رکه نه‌بی، پیچه‌وانه‌شی ره‌نگه‌ وایی.

به‌ره‌و ده‌رکه ده‌چم. هه‌لتیستیک ده‌که‌م. بۆ دواجار، چاو له‌ ته‌رمی سه‌رکرده‌ی گه‌وره‌ ده‌که‌م. به‌ دل‌ه‌راوکی و گومانه‌وه، کلیل ده‌خه‌مه‌ ناو قفلی ده‌رکه. ده‌رکه به‌ قه‌راییی ئه‌وه‌ی ته‌نیا خۆمی پیدا بچم، ده‌کرتیه‌وه. چاو ده‌قووچینم، هه‌نگاو ده‌نیم. لاقم سست و له‌رزۆکه، له‌ دووم نایه. به‌ هه‌ر له‌و نیکی بی، خۆ له‌ دیوی ده‌رکه ده‌په‌ستییوم. ژیر پیم خالی ده‌بی. له‌ بلینداییه‌کی زۆر به‌رزوه‌ ده‌که‌ومه‌ خوار. دل‌نیام کارم کۆتایه. ئیستا یان ساتیکی تر، له‌ عه‌ززی ده‌که‌وم. هه‌پروون به‌ هه‌پروون ده‌بم. خوابا ئه‌وه‌ بۆ ناگه‌می. به‌ ئاسته‌م گۆشه‌یه‌کی چاو ده‌که‌مه‌وه. ده‌بینم له‌ناو بی‌ریک یان دالانیکی باریک و پیچه‌لا‌وپوچ که‌وتووم، به‌ توندی سه‌ر به‌ره‌و ژیر ده‌رۆم. توندتر له‌ هه‌موو ماشین و فرۆکه‌یه‌ک. ره‌نگه‌ خیراتر له‌ نووریش. هه‌ست ده‌که‌م ساله‌هاتیکی زۆره‌ له‌ناو ئه‌م دالانه‌ پیچه‌لا‌وپوچه‌دا، سه‌ربه‌ره‌و خوار ده‌خزیم. بیر له‌ یه‌که‌م نووسه‌ری ئه‌م کتیبه‌ ده‌که‌مه‌وه، سه‌رکرده‌ی شه‌ری گه‌وره. ئه‌ویش و توویه‌تی، پاش گه‌رانه‌وه له‌ شه‌ری گه‌وره، ساله‌هاتیکی به‌رپوه‌ بووه.

ئه‌گه‌ر هاتو ئه‌م ریگه‌یه‌م به‌ سلامه‌تی بری، ئه‌گه‌رجی برواش ناکه‌م، منبیش وه‌ک هه‌موو ئه‌وانه‌ی تر، سه‌ربه‌هه‌رده‌ی خۆم دنووسمه‌وه. چه‌ند لا‌په‌ره، به‌شیکی تازه، ده‌خه‌مه‌ سه‌ر ئه‌م کتیبه‌ سه‌یر و سه‌مه‌ریه. به‌لام ئه‌وه‌ی راست بی، تیدا ماوم، نازانم جنسی چیه‌. له‌سه‌ر چی بنوسم که‌ کتیبه‌که‌ دوو ره‌نگ نه‌بی. دل‌نیام، ئه‌مه‌ش ره‌نگه‌ قه‌ده‌ر بی. کاتی خۆی

بگات، ئه‌و که‌ره‌سه‌یه‌ش ده‌که‌ویتته‌ به‌ر ده‌ستم. له‌وه‌ ده‌چێ ورده‌ ورده‌ خه‌ریکه‌ خیرایی که‌وتنه‌ خوارم، که‌م و که‌متر ده‌بیتته‌وه. ئه‌وه‌ خه‌ریکه‌ به‌ ته‌واوی ده‌ویستم. چاو ده‌نووقسینم. ره‌نگه‌ ئه‌وه‌ رۆحم بی هه‌ست به‌ ویستان بکات. ئه‌گینا چۆن ئه‌قل ده‌بیرێ، پاش به‌ربوونه‌وه له‌ به‌رزاییه‌کی ئاوا تووش و سه‌خت. مرۆ له‌ پۆلاش بی، هه‌پروون به‌ هه‌پروون ده‌بی. ئه‌ویش به‌و تیرزی و خیراییه!

ئیستا به‌ ته‌واوی ده‌ویستم. زات ده‌که‌م، چاو هه‌لدینم. له‌ شوینیکی زۆر غه‌ریب و نه‌دیو دام. شوره‌یه‌کی به‌رز، له‌ پیتش چاومه. ئه‌م هه‌موو برینداره، برسی و که‌لاکه، له‌ کوئوه‌ پیدا بوون. بلتی پاشماوه‌ی له‌شکری تیکشکاوای کام شه‌ر بن. سه‌یر ئه‌وه‌یه، ئه‌م دیمه‌نه‌ دل‌یی دیمه‌نی یه‌که‌م لا‌په‌ره‌ی ئه‌م کتیبه‌یه. ئه‌و ده‌نگه‌ نه‌گبه‌تییه‌ دیتته‌ گویم. ئه‌و ده‌نگه‌ی له‌ لا‌په‌ره‌کانی ئه‌م کتیبه‌دا سه‌دان جار ئامازه‌ی پیکراوه. خۆشم ده‌یان جار بیستومه‌. ئه‌و ده‌نگه‌ی به‌رده‌وام هانی ده‌دام بۆ ترازان له‌ جه‌غزی خۆم. «به‌ر له‌وه‌ی مانگ له‌ دیواری قه‌لا ده‌رکه‌وی، ده‌رکیک له‌ناو دل‌ی قه‌لا به‌دی ده‌کری. ئه‌گه‌رکو کلیلی ده‌رکه‌ ده‌سبکه‌وی. به‌خته‌وه‌ر ئه‌و که‌سه‌یه‌ بیتته‌ ناو قه‌لا. ده‌بیتته‌ هاوده‌می ئیمه. ده‌بیتته‌ دانیشتووی تیروته‌سه‌لی هه‌تاه‌تایی ناو قه‌لا. ده‌ستخستنی کلیل، پیوستی ته‌نیا به‌ شلپیک خۆین و لا‌ویچیک خاک هه‌یه.»

به‌ خۆمدا ده‌په‌رمووم. سه‌رم دوو سی جار به‌ توندی راده‌وه‌شینم. به‌لکو ئه‌گه‌ر می‌شکم شله‌قایی، بچیتته‌وه‌ شوینی خۆی. بیر ده‌که‌مه‌وه. له‌ سه‌رکرده‌ی شه‌ری گه‌وره، له‌ نووسه‌ری یه‌که‌م لا‌په‌ره‌ی ئه‌م کتیبه‌. له‌ سه‌رکرده‌ی گه‌وره، که‌ من بکوژیم. له‌ قه‌لا، له‌ ده‌رکه، له‌ کلیل، له‌ خۆین و چه‌قۆ و خاک. بیر ده‌که‌مه‌وه. بیر له‌ گفتوگۆ. له‌ گفتوگۆی نیوان ئیمه‌ و که‌سه‌گه‌لی ناو قه‌لا. که‌ له‌سه‌ر ئه‌و شوره‌ به‌رزوه‌ ده‌روانه‌ ئیمه. ئیمه‌ی

ئەمبەرى شوره. كە برىن و ماندوویی، برىستى و سەرما، پۇجى ھىناوئە تە سەرلووتمان. ئىمەى پرست لىبراو. بىر دەكەمەوہ لە چۆنئەتى بەشدارى ئىمە لەم گفوتوگۆبە. لە چەندائەتى بەشى ئىمە، كە لایەكى ئەم گفوتوگۆبەين. لە رادەى گوتراداشتنى دانىشتوانى ناو قەلا، بۇ قسەى ئىمە.

بىرىكى تازە خۆى دەھاوئە ناو مىشكم. پرسىارىكى تازە. چ دەبى! لە برى سازکردنى كلىل، بۇ كەردنەوہى دەركە، ھەول بەدى بۇ خاپووركردنى دىوار؟ وەك سەرەتا، بەو شىوہى كە لەم كىتەبەدا ھاتووه، نەھىلەين بستە دىوارىك بىتە پەرژىن. ئەم چەقۆبە، تەنبا كەرەسەى بەردەستەمە. ھەول دەدەم بۇ رووخاندى بەردى بناغەى ئەم شورەبە. رەنگە من يەكجار زۆر بچووك بىم، بۇ ئەم كارە. گرینگ نىبە. تەنبا بۇ ئەوہى كارىكم كەردىن، ناوئىستەم. ئەگەر بکەومە بەر ھىرشى قىل و ناوى كولاو. يان لە ژىر گابەردىكدا پان و فلىچ بىمەوہ. ھەول دەدەم.

سەبەرە. لەگەل وەشاندى ھەر دەمە چەقۆبەك، پىتەك لەسەر چەرمى دلم دەنووسرى. وردە وردە پىتەكان رىز دەبن، دەبن بە واژە. واژەكان دەبن بە دىر. بە كاوہخۆ، سەر بەھوردەى من دەنووسنەوہ. چەرمى دلم دەبىتە لاپەرەبەكى تازەى ئەم كىتەبە. لىم روونە، ئىتر لاپەرەكانى ئەم كىتەبە، دوو رەنگ نابى. وەسىتە بى بۇ تۆ. بۇ تۆ! كە ئەم كىتەبەت دەكەوئەتە دەست. چەرمى دلم وەك قزەسەر، تال تال بکەى. بىكەبە ژى. تەموورەبەك ساز كەى. كاسەكەى دار سىبو، دەسكەكەشى دارى بەروو. دلنىام ھەر كەسىك ئەو تەموورەبە بژەنى، سەربەھوردەى من دەخوئىتەتەوہ. سەر لەبەرى ئەم كىتەبە دەخوئىتەتەوہ.

جۆزەردانى ۸۱ (۲۰۰۲/۶)

خەمەكانى لالۆخەمە

لالۆخەمە پىياوئىكى زۆر موسولمان و لە خواترسە. دايمە و دەرھەم خەرىكى نوئىز و تاعەتە. لە ناوى شەوئ پارتىز دەكات.

من رەبەنم. لەگەل دوو خوشكە بىئەژنەكەمدا دەژىم. بە تەمابووم لەسەر وەسىتەتى داىكم، لە پاش بەشوووان و داىبن كەردنى خوشكەكانم ئەوجار بکەومە خۆ. تازە خەرىكبوو خۆشى لە دلەم دەگەرا، لە ھەتوھووتى بە شوودانى خوشكە چكۆلەكەمدا بووم. وەك ئەوہى لە پرىكدا كاسەبەك ناوى ساردم بە سەردا كەن. ھەستى وەجۆش ھاتووم لە كەفوكول كەوت. خوشكى گەورەم بەھۆى نەزۆكىبەوہ سى تەلاقە كرا و مېردى خوشكى گچكەش لە پاش شەش مانگ، وەك بەردىك بىخەبەتە ناو گۆمىكەوہ، لە پىر شرت و گوم بوو. بە ناچارى ئەوئىش رووى كەردەوہ مالى باوان. ئەمەيان بە پىچەوانەى خوشكى گەورەم ئافرەتەكى سىپى و سۆل و كەلەگەتە، دەستە و خروپ و سەوزەبەكى خوئى شىرىنە. لە بەشوووانى ھىچ كامياندا پەلەم نەكرد. بە دلەراوكت و پارتىزىكى زۆرەوہ بە دللى خۆم، ئەگەرچى خۆشيان ناقايل نەبوون، دامن بە مېرد.

لالۆخەمە و خوشكەكانى زەوى و زارىكى زۆريان لە ناوچەى شاورك پى برابوو. بەھۆى ھەلبەستنى سەد لە ناوچەكەيان، كەوتبووہ ژىر ناو، پوئىكى باشيان لەبرى وەرگرت. لە پاش لەكىسدانى زەوبىبەكان، كارىكى ئەوتۆيان لە ئاوبىيدا نەمابوو. لالۆخەمە بۇ كەردنەوہى گرتى خەمەكانى (بەشوووانى خوشكەكانى و ژن ھىنانى خۆى) لە ماوہى دوو سال لەمەو بەرەوہ ھاتۆتە ئەم بەندەرە. لە گەرەكى كۆتەل دوور لە زەربا خانووبەرەبەكى خنجىلانەى كرىوہ، بە پاشماوہى پارەكەيان وردە وردە عەللافى دەكات.

گه په که که مان هه چهنده نيو په ره، جه ماعه تيکي زور دم پروت و سهر پروت به بهرمالي ئيمه دا دين و ده چن. کاکم نه گهرکو رږژيک پياويکي به جوړيک له نزيک مالي خومان ده بيني، ته ناهت نه گهر بيه وي تازه له مال بچيته دهر، ده گه رپته وه مالي. له ژووري چوک داده کوتي، تا سوږي دهرناکه وي، نه گهرکو کاريکي گرینگيشي هه بي. شه وانه جار جار پتي وايه گوږي له چرپه چرپي پتي يه کيک له بن دهرکه يان سهربان بووه، به په له دست ده داته ته وره که ي و به پرتا و دهرده په رپته دهری. دوو سي خول به دهورى ماله که دا لپده و ده چيته سهربان، که هيچ به دي ناکا ئينجا دپته وه ژووري. دست به قولف و کلومي دهرکي ژووره که ي ئيمه دا ديني، که له ديوي دهره وه شه وانه بوخوي لپي ددها. له پاش دلنيا بوون، نه و جار له شووشه ي سهرده رانه ي دهرکه که وه، له سهر کورسييه کي چکولانه که ههر بو ئم مه به سته لاي وه سنا نايه ري دارتاش سازي کردوه، چاومان لپده کات. پاشان تا ماوه يه کي زور به بي هه ست خوږي له سووچيک مه لاس ددها، که خه و زوري بو ديني، به ته وره که يه وه له بهر په نجه ره ي ژووره که ي ئيمه تا شه که ت ده بي، دپت و ده چي.

به يانيان لالو حه مه که له خه و راده بي، چاوه کاني ده بيته دوو گوږي خوږين. به پي دزه ده چي دهرکه له کچه کان ده کاته وه، ده زاني نه وان ده ميکه له خه و هه ستاون. جي و بانيان کو کردوته وه، به رچايي سازه و سفره رخواوه، چاوه روان دانيشتون. لالو خوږي له چاويان ده دزپته وه، به تايه ت له نيگا شه يتانييه که ي خوشکي گچکه. خوږي به شيواندنې چايي و نان خواردنه وه سه رقالي ده کات. له ماوه يه دا زوري هه ول داوه به شکو چاره نووسي خوشکه کاني به چاره نووسي پياويکي تره وه دووباره شه ته ک بدا. هه رچهنده خوږي ده زاني، دوزينه وه ي ميترد بو بيته ژنيکي قسر و ئافره تيک به ماره و ته لاقې که سيکي تره وه، کاريکي هه روا سووک و سانا نييه. نه ميش له م شاره ده به نگه! که نيږه کاني وه ک رپوي وان. هه ميشه له

دهوري نه چير ملومويانه، ئاويک به ئاسته م خوږي بي خوږي لي نادهن. له وهش گرېنگتر به هوږي نه و ماله تازانه وه که له پشت قولله، قولله ي چاوه ديږي بو سهر زه ربا سازکراون. نه و مالانه ي به پيچه وانه ي ماله کاني ناو شار، رهنگي سوور له دهرکه و رهنگي که سک له په نجه ره کانيان ددهن.

ئيمه دانيشتواني گه رپه کي قولله هه له و هه رزه و قاچاغ و قوچاغ ي چواقورنه ي ولا تين. بو کارکردن روو ده که ينه نه م به ندره، رږژ له گه ل رږژ ژماره مان له زياد بوونه. سه ره تا ئيمه ش به شيوه ي ئاسايي له ناو دانيشتواني گه رپه که کاني تري شاردا جي خومان ده کرده وه، به لام به هوږي دزي و فزي و به دمه ستي و چه قو کيشييه وه، به ره به ره جي مان له ق بوو. ئيمه ش به يارمه تي عه ياس قوچالي، حه سن ميرخوناو که، عه باسه پروت، و سه ي کانا ل... به دژايه تي خه لکي شار، نه م گه رپه که تازه يه مان بنيات نا. به ره به ره بووه شاريکي تازه. شاريکي گچکه که ژيان له ودا به پيچه وانه ي ژياني ناو شار، که له ودا له گه ل هه وه لپن گزنگي خوږه تا و ورده ورده ده بوو ژپته وه و له گه ل دوايين پيکي رووناکي به ره و کزي ده چيت و خاوه ده بيته وه. له م شاره گچکه يه دا، ژيان له گه ل مردني جموجولي ژياني ناو شار وه ک ماري سر ورده ورده تين له گياني ده گه رپي و تا بوو ژانه وه ي دووباره ي ژياني ناو شار له که فوکول ناکه وي. ئيمه کو لکيشي به ندر، قومارياز، دز، جه رده، پياوکوژ، هيروئين فروش، شيره يي، قاچاغچي، عه ياش... و گه واد، دانيشتواني نه م شاره تازه يه ين. بو رباوردني شه و حه وانه وه رووي تيده که ين، خه ريکي خواردن و خواردنه وه... نين تا ده مه و به يان شه رپه چه قو ده که ين.

من و سوغرا عه جه م و زارا دريژ... ژناني گه رپه کي قولله، کچه هه ل خه له تا وه کاني شار و گونده دوور و نزيکه کاني چوار قورنه ي ولا تين. ئيمه نه و ئافره ته ته ر و تازانه ين که به نابه دللي له پيره عه مته ريکي

هه وه سباز ماره ده کرپین. ئیمه ئه و کیژانه یین به بی ئه وهی چا و گویمان بکریتته وه و خۆمان ناسیبی له بری ژن بو با و که ژن مردوو هکان، برا شیت و فیداره کان، سه و دامان پیده کرئ. ئیمه هه موو ئه و ئا فره تانه یین له دووره وه وهک خاکی پیروژ، به هه شتی سه ر زه وی بو ئه م به نده ره دهروانین. به تاسه و ئا واته وه یین، ئه گه ر بو ساته وه ختیکیش بی ته نیا جار تیک چاومان پیی بکه وئ. ئه م به نده ره شاری خه ونه ره نگا وره نگه کا مانه، که تییدا بالغ ده یین و ده مرین و ده ژئینه وه. ئیمه له چوار قورنه ی و لاته وه رووی تیده که یین، تا له ده ست خه م و مه یینه ت و کویره وه ری نه جاتیما ن بی. گولی هیوامان پیشکوئ. شه ره ته کامه رانی به سه ره و بنیین و له زه تی به خته وه ری بچیتین. پیمانویه بو هه موومان قه سرتیک به هه موو که لویه ل و پیداو یستی ژیان، به ده یان کاره که ر و قه ره واش و ناشپه زه وه چا و ده ریمان ده کات تا کو بیین و خاتوونی تییدا بکه یین. که چا و ده که یینه وه، سه یر ده که یین ته نیا بووینه ته له تیک په رۆ، سووچی یه کییک له م ماله ده رکه سوور و په نجه ره که سکا نه مان پی پر کرا وه ته وه. هه موو خه لکی به نده ره به چاوی رق و نه فره ت و لۆمه وه سه یری ئیمه ده که ن. یه کتر نامۆژگاری ده که ن خۆیان له گه ره کی قولله بپارین. له بییر خۆیانی ده به نه وه که یه که مین تا قی کردنه وه ی نیراهه تیان، له یه کییک له م ماله ده رکه سوورانه دا بووه.

لالۆحه مه له کاتی گه رانه وه له ئا وده سه که حه په سا و ده می بووه ته له ی ته قیو. ئه و ده میتیک پیشتتر بو ده ست به ئا و هاته ده ری. ئا وده سه که ده یازده گه ز له و سه ر حه وشه که دوور له ژوو ره کان هه لکه و ته وه. لیته یه کی خه ست حه وشه که ی پر کردبوو. لیته یه ک له چه شنی ئه و لیته یه ی که هه موو جار تیک له پاش بارینیکی به خو رهم، له ده شتی گۆله وه به دم سیلا وه که وه دیتته خواری. له ده وری مه یدان ی شو ریش و ئه سه که نده ری کۆده بیته وه، به جی ده میتی. لیته یه کی ره ش له چه شنی ئه و لیته ره ش و بو گه نه ی گۆلی ورمی، که هاوینان ژنان و پیاوان بو نه خو شی له سه رو چاویانی هه لده ساون، له

به یانییه وه تا ئیواره له رۆخی ئا وه سویره که له بهر سووره تاو خۆیان هه لده خه ن. لالۆحه مه سه ری سوور ما بوو. له م ساته وه خته دا که ئه و له ئا وده سه که بوو، ئه م هه موو لیته ره شه چۆن چۆنی له م حه وشه یه دا کۆ ببۆوه؟ خۆ بارانییک نه باریبوو که لیته یه کی وا له پاش خۆی به جیبیلتی! له پاشان شانی راست و چه پی حه وشه که دیوار بوو. لای باکو ره وه مالی هاوسی که یان گرتبووی. له لای باشووریشه وه ژوو ره کانی خۆیان هه لکه و تبوو. ئه ی ئه م هه مووه لیته ره شه له کویره پۆله بووه ناو ئه م حه وشه یه؟ به پارێزه وه به ره و ژوو ره کان وه ری که وت. لیته به بن پیته وه کلاشی ده کرد، جار نا جار تیک پریشکه یه ک قور هه لده به زیبه وه و له چۆکی به ره ژیر به پاتۆله که یه وه ده لکا. لالۆ پیاویکی زۆر پاک و خاوتین بوو، هه ر خیرا به له تیک ته خته که وش و پاتۆله که ی پاک ده کرده وه. قوره که به بی ئه وه ی شوینییک له سه ر پاتۆله که ی به جیبیلتی، وه ک ده له مه به رده ببۆوه.

تا و ساویکی خۆشه. لالۆحه مه هیشتا له نیوه ری حه وشه که دایه، چاوی ده که وئ به خوشکه کانی. هه ردووکیان رووت رووت له ناو لیته ره شه که ی حه وشه دا مه له ده که ن. کویریکی شه ش حه وت سالانه ی رووتیان له ته نیشته، سنجوه که ی ره پ کردوه. لالۆ چاوی ده په ریته تۆقی سه ری. گه وه که یان دانیشتوو له پشتینه به ره و خواری له لیته که نو قم بووه. خوشکی چکۆله خۆی له سه ر پشت راکیشاوه، مه له ده کات. مه مک و سه ر ئه ژنۆکانی له لیته که هاتوونه ته ده ری. جار نا جار تیک چه شنی مراوی سه ری نو قم ده کات و ده ستیک دیتی به سنجووی کویره چکۆله که دا، سه ر دینیته ده ری. قوره که وه ک ئا و به بی ئه وه ی شوینه وار تیک له خۆی به جیبیلتی، ده چۆریته وه. لالۆحه مه به دیتی ئه و دیمه نه له دین ده هری بوو. هه لیکوتایه سه ر خوشکی گچکه. به پیله قه به ربووه سه ر و سینگی، ئه ویش قاقا پیده که نی و ده تریقاوه، وه ک ئه وه ی لالۆحه مه گه مه ی له گه لدا بکا.

لالۆحه مه جار له گه‌ڵ جار پیتلاقه یه کی توندتری له سینگی ده‌دا، تا کو زیاتر له لیته که بچیتته خواری. مه‌مه‌که‌کانی وه‌ک دوو فوودانه به‌هۆی هیتزی لاقی لالۆوه ده‌که‌وتنه بن لیته‌که، خیرا ده‌که‌وتنه وه‌ سه‌ر. لالۆحه مه به‌پرتاو به‌ره‌و ته‌وره‌که‌ی غاریدا. لاقی له‌ ده‌رکی ژووره‌که‌ی خۆی که‌ پرووبه‌پرووی ژووری خوشکه‌کانی بوو هه‌له‌نگوت. ده‌مه‌و‌پروو، یه‌کسه‌ر له‌ناو ژووری خوشکه‌کانی له‌سه‌ر عه‌رزێ تخیل بوو. ته‌وره‌که‌ که‌وته سه‌ره‌وه. لالۆی سوور کردبوو. لالۆحه مه سه‌یری کرد خوشکه‌کانی له‌ ژووره‌که‌ی خۆیان نه‌ماون، قو‌لف و کلۆمی ده‌رکه‌که‌یان کیشرا بووه. ته‌نانه‌ت ده‌رکه‌ی ده‌ریش له‌سه‌ر گازی پشت کرابووه.

سه‌رماوه‌زی ۱۳۷۸ (۱۹۹۹/۱۲)

ئو‌غر

له‌ ئیواره‌یه‌کی خۆله‌میشیدا چاوم پیتی که‌وت. ئیواره‌یه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌نقه‌ست له‌ مژگی بۆرت هه‌له‌کیشابێ. له‌ چوارپیتیانی ئیتلاعاته‌وه به‌ره‌و چوارپیتیانی مینه‌ی پاسه‌بان. له‌ به‌ر ده‌رکی مالی وه‌ستا بیلال بوو، که‌ دیتم. زمانم له‌ گۆکه‌وت، لاقه‌کانم هیتزیان لێ برا. چاوم سپی هه‌له‌گه‌را و به‌ قه‌راییی که‌شکه‌ فه‌ریکه‌یه‌ک ده‌رپه‌ری. کۆت و شه‌لوارپکی په‌ش و پاک و خاوتنی له‌به‌ردا بوو. په‌نگی کراسه‌که‌یم به‌هۆی مژکه‌وه بوو پروون نه‌بووه. زۆر به‌ گه‌رم و گوری سا‌لو و ئه‌حوالپرسی کردم. من نه‌ هیچم بو و ترا و نه‌ هیچم پێ کرا. پرسپاری کرد لێره‌ چ ده‌که‌م، به‌ بێ ئه‌وه‌ی وه‌لام پێ بدیتته‌وه یان ئه‌و چاوه‌روانی قسه‌یه‌ک بکات، وتی: وه‌ره‌ با برۆین. خۆشم نه‌زمانی له‌به‌ر ترس بوو یان خۆشه‌ویستی، به‌ بێ ئه‌وه‌ی ورتهم له‌ دم بێته‌ ده‌ری، وه‌دووی که‌وتم. پاشه‌وپاش به‌ شه‌قامی سه‌قزدا به‌ره‌و قیبله‌ وه‌ری که‌وت. منیش وه‌ک هیتزیکی نادیا‌ری مو‌غناتیسسی په‌کیشم کات، چه‌ند هه‌نگاو دوورتر به‌ شوینیدا رویشتم. ئیستاش بۆم پروون نه‌بووه له‌و کاته‌دا به‌ دیتنه‌وه‌ی خۆش‌حال بووم یان نا‌ره‌حه‌ت، خۆشم ده‌ویست یان قینم لێی بوو.

ره‌نگه‌ ئیوه‌ ئه‌م ئاکاره‌ی منتان به‌ لاوه‌ سه‌یر بێ، به‌لام بزانی! من دلنیام ئه‌گه‌ر ئیوه‌ش له‌بری من بوونایه‌، له‌مه‌ش سه‌یرتر هه‌له‌سوکه‌وتتان ده‌گه‌ڵ ده‌کرد. چونکه‌ ئه‌و له‌ شازده‌ سا‌ل له‌وه‌ پێشه‌وه، له‌ روژپکی سا‌رد و سپدا که‌ به‌فرپکی بۆر و چلکن ولاتی داپۆشیبوو، سه‌فه‌ری کرد. له‌ ئیواره‌یه‌کی خۆله‌میشیدا وه‌ک ئه‌وه‌ی به‌ ئه‌نقه‌ست له‌ مژگی بۆرت هه‌له‌کیشابێ. ئه‌و سه‌فه‌ری یه‌کجار پێ خۆش بوو، که‌یفی لێ بوو دا‌یمه‌ له‌ سه‌فه‌ردا بێ. هه‌ر

له بهر ئهوه، قهت له شوپنیک نه ده حه جما. دوو مانگ لیتره، سێ مانگ له تاران، مانگیك لیتره، چوار مانگ به ندهر، سێ مانگ لیتره چوار مانگ ئه هواز...

ئاخر جار که رۆیی کۆت و شه لواریکی سپی له بهردابوو. سپیه کی مه یله و زهر د، زهر د پیک له رهنگی نه بات. کراسیکی سپی و گولیکی سووری تۆخ له سه ر سینگی، له یه خه ی چه پی کۆته که ی دابوو. ئه و رۆژه ش وه ک ئه م رۆ سیمایه کی سارد و سپ و بی رۆحی هه بوو. تۆزیک گر و تین چیه له هه یج کوییدا به دی نه ده کرا. ته نانه ت چاره کانی شی ده تگوت دوو چالی قوول و بی بن. مرۆیان به ره و ئه به دی به ت ده برد. ئه و رۆژه ئا کاری ئاسایی نه بوو، له چه شنی روبات هه موو ئه ندامی له شی به فاسیله له یه ک ده جوولانه وه. ده تگوت زه مان به دهستی ئه نقه ست جموجۆلی پچر پچر ده کات، یان با شتر وایه بلتین رهنکه به کاره با کاری ده کرد.

دهستم گرت و له پیلپیلکانی شه مه نده فه ره که سه رم خست. خوا خوام بوو هه رچی زووتر سه ره که ویتته سه ری و دهستم له ناو دهستی بینه ده ری، دهستی هینه سارد بوو ده تگوت له تیک سه هۆلم به دهسته وه یه. قامکه کانی دهستم رچیا. به لام ئه و ده ره سه تی دهستی من نه بوو. تا ناو ژووره که ش له گه لی چووم، ژووریکی یه ک نه فه ری بوو. له سه ر کورسییه که دامنی شان د، دهستم هه ر له ناو ده ستیدا بوو. پیم وت: رینگاه ی دووره، ئه گه ر هه ز ده کا راکشێ. به بی ئه وه ی چاره نواری وه لامی ئه وبم، له سه ر کورسییه که درێژم کرد. دهستی به ردام، به تانییه که م تا کو سه ر سینگی وه سه ر کیشا.

چاوم له سه ر چاوی گیر سا بووه، بۆچ ماوه یه ک نازانم. هه روا به بی هه ست و خوست سه یری یه کمان ده کرد، دهنگی فیکه ی شه مه نده فه ره که وه خۆی هینامه وه. دهستم له سه ر سینگییه وه برده سه رتر، بۆ ملی،

ژیرچه نه ی، روومه تی، ته ویلی سارد سارد بوو. خۆم به سه ردا نووشتانده وه، ته ویلیم ماچ کرد. به بی ئاگا دهستم به سه ر برۆیدا به سه ر چاره مه رییه کانی کشان. پیلووه کانی نووقاند. وتم پیتوست ناکا! هینه ده خۆت ئازار مه ده. خۆ تۆ هه وه ل جار نییه سه فه ره ده که ی؟ ده زانم پاش دوو سێ مانگی تر ده گه رتیه وه، دوو باره چاومان به یه ک ده که ویتته وه. ئینجا دهستم برده خوارتر بۆ کولمه کانی، ئه و کاته رهنگیان په ری بوو. ده تگوت له شتییک تر ساوه. بۆ سمیله خورماییه که ی. دوو فیکه ی له سه ر یه کی شه مه نده فه ره که له خوا حفیزی کردن، وه په له ی خستم. به بی ئه وه ی چاره نواری وه لامی ئه وبم، دابه زیمه خواری. له و ئیواره دا که س له شه مه نده فه ره که دانه به زی. غه یری ئه ویش که س سوار نه بوو. جه ماعه تیکی زۆر وه ک تارمایی به ناو ئیزگه دا ده هاتن و ده چوون. سیمای موسافیری ناو ژووره کانی شه مه نده فه ره که له پشت رۆشایی ته مگر تووی په نجه ره، وه ک په له یه کی بۆر ده که وته به رچاو.

تا سێ چوار مانگی ش ئه م دیه نه م له به ر چاو بوو، شه وان هه ش خه وم پیتوه ده دی. هه موو جار تیک له خه ودا ده مدیت که له سه فه ر گه را وه ته وه. تیرتیر ماچم ده کرد، ده موت له خۆرا کاتی رۆیشتن هینه په شپو و خه فه تبار بووی. پیم نه وتی، ئه وه تا! ئه وه دوو باره گه را بته وه و به دیداری یه کتر شاد بووینه وه. که له خه و راده بووم، چاوم به ده روو به رمدا ده گیترا، دیار نه بوو. ئه و کاته ده مزانی ئه وه ته نیا خه ونیکه و هه یچی تر. ته نانه ت زۆر شه و له خه ونه که شدا ده مزانی که خه ون ده بینم! که ده مدیت گه را وه ته وه، له به ر ئه وه ی لیم ون نه بی، توند توند قۆلم ده کرد به قۆلیدا. که خه به رم ده بۆوه، سه یرم ده کرد قۆلم له بالنجه که م توند کردووه. تا وای لیهات سیمای ورده ورده له خه ونه کا مندا کال بۆوه. ته نانه ت برتیک جاریش له پر که ده که وته وه یادم، زۆرم بۆخۆم دینا، که چی دیسان شپوهیم بۆ نه ده چۆوه سه ر یه ک.

ئهمه بوو هه یزی لاقی بری بووم، زمانی له گو خستبووم. چاوی پێ سپی و

به قهرایی که شکله فهریکه یهک دهر په راندبووم. ههر وا به بی قسه به دوایدا دهر ویشتم، چهند ههنگاو تیک له پشت سهری به شه قامی سه قردا به رهو قیبله. بو چوار پرتیانی به ندری. دهگینه چوار پرتیکه، زور سهیره هیچ کهس به دهره وه نییسه. خو ده بی له م کاتی ئیواره یه دا، پتی ریدار نه بی. جارن دهبوو له م کاته دا به شانه ترنجی ئه م بهر و ئه وه بهری شه قام بکه ی. دووکان و بازار هه مسوو داخراون. ئاو یکی روون به ناوه راستی چوار پرتیانه که دا به لیشاو له که لهور او وه ده هاته خوار. له لای رۆژئاوا وه تارما ییه که به رهو ژوو ده هاته سهر، له سهر چوار پرتیانه که، دوو سی گز دوور تر له من، له بهر ده می ئه و ویستا. پاش ماوه یه کی که م له ناو مرئه که دا توایه وه. ئه و وتی دوکتوری برام بووه. فهر مسوی لیکر دووه بو مالی خزان، ئه ویش و توو به تی ماوه ی مانگی که گه راوه ته وه، تازه چاوی به من که و تووه. ده چی بو مالی ئیمه. دیاره ئه و له گه ل دوکتوری برام پیشتریش چاویان به یه که و تووه. نازانم بو! من نه دوکتورم دی و نه گویشم له قسه کانی بوو. ولات چۆل و قاقره. هیچ کهس به دهره وه نییسه. غهیری ئه و و من، من و ئه و.

ئه و کۆت و شه لوار تیکی پاکو خاوتینی له بهردایه. بو ئه وه ی پیس نه بی، به سهر ئاوه که دا باز ده دات. که به ناوه راستی چوار پرتیانه که دا ده هاته خوار. له بهر ئاوه که وه هه لو تیتیک ده کا، ئاورم لی ده داته وه. منیش له م به ره وه بو ئه وه ی به دوویدا باز بده م، له قهراخ ئاوه که له نگه ر ده گرم، له ئاوینه ی ئاوه که دا سیمای خو م به دی ده که م، کۆت و شه لوار تیکی سپیم له بهردایه. سپییه کی مه یله و زهرد، زهرد تیک له رهنگی نه بات. رهنگی کراسه که م به هوی مرئه که وه بو روون نییسه. گولتیک سووری توخم له سهر سینگم، له یه خه ی چه پی کۆته که م داوه. کولمه کانم رهنگیان په ربوه. وهک ئه وه ی له شتیک ترسابم.

سهر ماوه زی ۱۳۷۸ (۱۲/۱۹۹۹)

ئهو پیاوهی هاتبوو له بهههشت بهرئ

بو شاعیر: یونس رهزایی

دووه م رۆژی بهر پتوه چوونی فستیواله که بو وهک ئا و به ئاوردا بکه ی، له نا کا و دهنگی موسیقا و گۆرانی له گه رووی شاردن خنکا. بیدهنگی شاری قووتدا. گومان له وه دا نه بوو زور که سی تریش وهک من حه ولی ئه وه بیان بوو بی. بزانه هوی ویستانی کوتوپری گۆرانی و موسیقا چییه. به پیی ئه و بهرنامه یه ی که پیشتر له دهزگا راگه یه ندنه گشتییه کانه وه بلا و کرا بووه، هیشتا یه ک له سیی بهرنامه که بهر پتوه نه چوو بوو. من زورم حه ولدابوو تا کو مه ره خه سی سالانه م به خه مه ئه و کاته.

وهک به دار له سهریان دابیم، خو م کرد به یه کتیک له و دوو کانه ی دهره وه بهری هۆلی بهر پتوه بهری فستیواله که. که خه لک روویان تیده کرد، به سهر پییه که وه شتیکیان ده خوارد و ده خواره وه. پیم وابوو له و شوینه رهنکه شتیکم سه باره ت به م بیدهنگییه خنکینه ره دهس بکه وی. یه که م میتزی چۆلم که و ته بهر چاو کورسییه که م کیشاوه و ته پم دا سه ری. بیره یه کی سارد و هیندیکم پسته داوا کرد. چاو تیکم به دهره وه ردا گیترا، پیم سه بر بوو غهیری من که سی تری لی نه بوو. کور تیکی قنج له پشت یه خچالی دوو کانه که دانیشتبوو. ههر خو شی به ناقالی پاکه تی پسته و بیره یه کی ساردی بو هینام. چاو تیکی پر له ته وسی لیکردم، وهک ئه وه ی تاوان تیکی گه وره م کرد بیت. لیوان تیکم پر کرد و فرم هه لدا. خو م به خواردنی پسته وه سه رقالم کرد، تا به شکوو که سیکی تر لیمان وه ژوو ره که وی. ئاخه ئه و هه تبه وه نه گبه ته هینده مچومۆر بوو بو ئه وه نه ده بوو پیا و بویری بیدوینتی، ده تگوت باوکی مردووه.

بیره تهاو کرد، کهچی کهسیکی تر وه ژور نه کهوت. خه ریک بوو کردنه وهی شووشه ی زاری نه وه تیوه له ویستانی فستیواله که له لا شیرینتر ده بوو. بیره یه کی تریشم داوا کرد. کوره به لالووتیکه وه بیره که ی له به رده ممانا. هات پروا زاتم کرد، توند مه چه کم گرت. وتم ببوره ده کری تاویک له گه لم دانیشی. خو غه یری من کهسیکی تر لیتره نییه. نه گه رچی من نارده خوریکی قه هار نیم، به لام قهت به ته نیا حهز ناکم بخومه وه. تکایه حهز به چی ده که ی بو خوتی بینه، میوانی منی. گرژی نیوچوانی توژیکی خاو بووه، وتی حهز به خواردن ناکا. وتم دهی باشه خو ده توانی تا مشتهریبه کی تر بیته ژور له سهر میزه که دانیشی. کوره دانیشت. وتی لای وانیه لانیکم تا دوو سه عاتی تر کهسیکی بیته ژورری. من به سهر سوورمانه وه پیتم وت چون ناوا به نه رخه یانی قسه ده کا. وتی بو من نازانم که هه موو دنگخوش و موسیقارهن و به رپوه بهر و بهرپرسیانی کوره که چون بو گوستان. وتم خو نه مه له بهرنامه که دا نه هاتوه. نه ونده ی منیش ناگادارم هیچ سالیک فستیواله که ناوا به رپوه نه چوه، له جه نگیه کوره که دا بچنه سهر گوری زیره ک. نه م کاره هه وه لی بهرنامه که و پاش به رپوه چوونی فستیواله که ده کری.

وتی نه مژکه شتیکی جیاوازه. هه موو خه لکی شار بو ری و په سمی به خاک نه سپاردنی نه و موسیقارهنه پیره! چونه ته گوستان. من پرسیم کام موسیقارهن؟ وتی نه و موسیقارهنه پیره که دوتنی شه و پاش پیشکش کردنی بهرنامه که ی مردوه. نه و خه لکانه ی وا گوئیان له بهرنامه که ی بووه گیتراویانه ته وه له و کاته دا سووک سووک بوون. هه ستیان کردوه له به هه شتن. بوونه ته گول و گییا، به دم شنه ی دهنگی زورنای نه و پیره پیاهوه که رویشکه یان کردوه. پرسیم چونا و چون مرد؟

وتی شه ویکی بهر له مردنی لیتره بووه. ههر له سهر نه و میزه ی که منی

له سهر دانیشتبووم. له ناخری شه ودا داوای له باوکی کردوه، ئیزنی بدا له سووچیکی نه و دوکانه بخه وی. باوکی وتویه تی جی خه ویان نییه. نه و ده لی جی خه وی ناوی. لیتی گه رین له سهر نه و کورسییه ی له سهری دانیشتوه چاویک ویک نی و وچانیک بدا. باوکی وتویه تی بو ناچیته هوتیل یان ماله ناسیاویک. نه و ده لی له م شاره غه ریه. چوته هوتیلش، جیی ده سنه که وتوه. خو ی ده زانی، کوا له قه ره بالغی وادا جی خه و گیر ده که وی. ئینجا باوکی چه تیک له نارقه که ی خو ی و هیندیکی مه زه ده باته سهر میزه که ی. بی نه وه ی لیتی پرسنی ده خواته وه یان نا، پیکیکی بو تیکردوه. نه ویش له بری نه وه ی خو ی میچ و مور نیشان بدا، خیرا یه کبین پیکه که ی هه ل داوه. باوکی پرسویه تی بو هاتوته نه و شاره، کاری چی هه یه، به لکو نه و بتوانی کاریکی بو بکا.

موسیقارهنه پیره که ده لی هاتوته ئیره بری. باوکی پیکه نی بوو. به گالته وه وتویه تی بو له سهر نه م عه رزه پان و به رینه شوینیکی تر نه ماوه بو مردن. نه و ده لی له میژ ساله کاریکی ناته وای ماوه، ده بی راپه رپینی. نه و جار به دلنیا بیه وه ده توانی بری. باوکی پرسویه تی کاره که ی چییه. به شکوو بو ی راپه رپینی و نه هیلی بری. موسیقارهنه پیره که ده لی کار، کاری خو به تی و کهس ناتوانی بو ی راپه رپینی. باوکی پیکیکی تری بو تیکردوه و وتویه تی پیساویکی ده سرۆیشتوه، له م شاره دا دوست و برادری زوره. موسیقارهنه پیره که چاوی دنوو قینتی و نه و پیکه ش هه لده دا. ده لی نه مه ده گه رپته وه بو چل سال له مه وه بهر. نه و کاته نه و لوتیبیه کی زور ناودیر بووه. خاوه نی سی چوار زنجیر ورج و عه متهر و چوار دست ده هول و زورنای بووه. به ئیجاره داونی به که سی تر، کاری پیکه کن به نیوه بی.

له رۆژیکی پاییزیدا چوته ناواییه ک که له جاده وه زور دوور بووه. به

شەكەتى گەببۆنەتە ناو دى. كاتىك دەسيان كىرەت بە دۆينە، دۆينە و وچ ھەلپەراندىن و دەھۆل كوتان. پىش سىپى و كەيخوداى ئاوايى بەرەو پىريان ھاتون، دەسيان ناو بە روويانەو. نەيانھىشتووە كارەكەيان بکەن. وتوويانە خەلىفە بۆ زىكر و ئىرشاد ھاتۆتە ئاوايى. خىر و بەرەكەت بەسەر ئاوايەكەياندا پڑاوە. تەنەت مەلايكەش لە عاسمانەو ھاتوونەتە خوارى . ئەگەرکو ئەمان دەھۆل و زورنا لىدەن و وچ ھەلپەرىن، دەتارىن. ئەجئە و شاھەتەنى دەرژىتە ناو ئاوايى.

مۆسقىقاژەنە پىرەكە بە ناچارى رووى لە مزگەوت كىرەو. چووە لە خەلىفە بپارىتەو پاش تەواو بوونى زىكر و ئىرشادى ئەو، ئىزن بەدا دەھۆل و زورنا لىدەن و وچ ھەلپەرىن. بەلكو شتىك كاسىپى بکەن. خەلكى بەرەستى بوون، نەيان ھىشتووە بچىتە مزگەوت. ئەو بە ھەر لەونىك بوو لەگەل جەماعەت خۆى ترىجاندىتە ژوورى. ئەگەرچى خۆشى پىي و انەبوو خەلىفە كارىكى بۆ بكا، خۆى خستووە بەسەر لاقيدا و ماچى كىرەو. پاشان لە چۆنەتە كارەكەى گەياندووە. ھەرچەندە باوەرى بە گوچكەى نەبوو. بىستوويەتە كوئىخاى بانگ كىرەو، وتوويەتە لىيان گەرىن با ئەوانىش كارى خۆيان بکەن. كوئىخا ھاتووە بلى ناخر قورىان، خەلىفە قسەكەى پى پرەو. وتوويەتە قورىانى ناو. ئىمە لە مزگەوت كارى خۆمان دەبەين بەرپەو، با ئەوانىش لە دەرى كارى خۆيان بکەن.

مۆسقىقاژەنە پىرەكە دانەويىووە دووبارە لاقى خەلىفە ماچ بکاتەو. خەلىفە توند دەستى گرتووە، وتوويەتە بۆنانى نىوەرۆ بچىتە مزگەوت. ئەو پڑە وەك پڑى حەشر و ابوو. دەنگى دەھۆل و زورنا و بۆرەى وچ لە لايەك، دەنگى سى تەپل و دەف و قرىشكەى يا ھووى دەرويش لە لايەك. ئەگەرچى تا نىوەرۆ دەھۆلىان كوتابوو و ورجيان ھەلپەراندىبوو، دىسانىش باوەرى نەكردبوو كارىكى وا بوو. ئەو ئەوەى وەك خەونىكى خۆش

كەوتبوو بەرچا. بۆ نانخواردن چووبوونەو مزگەوت. نانىان لەسەر مەجوومە ھىتابوو. خەلىفە لەسەر ھەر مەجوومەكە لۆتەيەك و دەرويشىكى دانابوو، خۆشى لەگەل خەلىفە لەسەر بەك مەجوومە نانىان خواردووە.

مۆسقىقاژەنە پىرەكە ھەر لەوى شەرت دەكا پاش ئەو سەفەرە، دەست لەو كارەى ھەلگى و بىتە دەرويشى ئەو خەلىفە بە. چل سال لەو رووداوە تىپەرىو. ھەركات گوتى لە دەنگى زورناى شايى و مەجلىس بوو، دەنگى زورنا بى ئىختىيار پەلكىشى كىرەتە ئەو شوپە. سۆزى دەنگى زورنا تاوئىك بىدەنگ، تاوئىك بە بانگ و سەلا چەشنى نازىز مردە گەرمەشىنى پىگىراو. گىزى ھەوايەك بە قوون ھەلپەراندىووە. ئالۆز بوونىشى، وەك پىرەگورگىك ددانى لە چىرەو بەرەو و حەوت پىشتى كىرەتە زورناژەنى دووبارە گورەوشا كىرەتەو. ئەو زۆر جار خەوى بە زورناو دىو، لە شايى و گووند زورناى لىداو، ورجى ھەلپەراندىووە. لەپىدا چارى بە خەلىفە كەوتووە پىي پىكەنىو. ئەو پىش لە شەرمان تىق بۆتەو. خەلىفە پىي وتووە ئەو زورناژەنىكى بەھەشتىيە. ئەو پرسىبووى مەگەر لە بەھەشتىش مۆسقىقا ھەيە. خەلىفە وتوويەتە ئەو تەنبا دەتوانى لە بەھەشت زورنا بژەن. ئەو پرسىبووى بلى لە بەھەشت كەسىك ھەبى حەزى لە مۆسقىقا بى و گوتى لى بگى. خەلىفە پىكەنىو. ئەو پىش لە ترسان لە خەو راپەرىو. ھەموو دم ولىوى وەك برىشكەى سەر ساج ھەلتۆقىو و بۆتە تىمىسك.

مۆسقىقاژەنە پىرەكە لەم دووبارەدا ھاتۆتە سەر ئەو باوەرە، ئەگەرکو جارىكى تر دەس بەرى بۆ زورنا و تۆبەكەى بشكىتە دەمرى. ھەر ئەو ھەش حەز و لەزەتى زورناژەندى لە لا سەت ھىندە زىاتر كىرەو. تەنەت زۆر جار گووى بە بى زورنا پر لە «با» كىرەو و دەمەلاسكەى زورناژەندى

کردۆتەوه. ئیستی ئەو حەزە هیناویەتە ئیترە و هەموو شتیکی پێدەبرێتەوه. هەر که دیتە ئەم شارە وەک ئەوی لە دەمیتکەوه باوکم بناسی و بزانی گرتی کارەکی بە دەستی ئەو دەرکرتەوه، پرووی لەم دووکانە کردوو. وتبوی من مۆسیقاژەنیکی بەهەشتیم. هاتومەتە ئیترە زورنا بژەنم و بمرم. ئەو مۆسیقاژەنە پیرە ئەم رووداوەی ئاوا، یان رەنگە بە شێوەیەکی تر بۆ باوکم گێرابیتەوه. یان رەنگە شتیکی نەبی جگە لە چەرخیەکی هیچ لە خەیاڵی نووسەر.

رەزبەری ۷۹ - تاران (۱۰/۲۰۰۰)

قابیل

بۆ شاعیری جوانەمەرگ - مارف ئاغایی -

زۆر سەیرە! ئەو ماویەکی ئەم خەونە بەربینگی پێگرتووم، دەست لە یەخەم ناکاتەوه. یەکدا بە دوو، بەردەوام لێم دوویات دەبیتەوه. هەموو جارێکیش لەشم شەلالی ئارەق دەبێ، لەبەر ترس و شەرم لە پر لە خەو رادەچلەکیتم. ئەم خەونە وای لێکردووم، لە ترسان شەوانە ناوێرم بخەوم. خۆم بە کارێکەوه سەرقال دەکەم، دەلێم ئایش، بەشکم شەکەت بێم و ئەویش دەستم لێ هەلگرێ، بەلام هەرچی دەکەم بێ کەلکە، دادێک نادا. ئەم خەونە نەگبەتە چاوو پرووی لێم کراوتەوه. تەنانەت لەم دوايانەدا لەکاتی بەخەبەریشدا ئاواقام دەبێ، هەرچی دەکەم رزگاریم نایە لە دەستی. خۆشم نازانم ئەم خەونە چییە و لە کوێوە خۆی خزاندە ناو خەوکانم، هزر و خەیاڵی داگیر کردم.

رەنگە پیتان وایی داخۆ دەبێ ئەم خەونە چ دیمەنیکی پرمەترسی بێ، یان دەبێ پر بێ لە دیو و درنج و جندۆکە، یان رووداویک بێ لە چەشنی فیلمەکانی هیچکاک. نا! نا بە هەلە مەچۆ. بە پێچەوانەی هەموو ئەوانە دیمەنیکی یەكجار مەلەکووتی و پیرۆزە. باسی رەهایی لە بەرزەخە بەرەو مەلەکووت و عەدەم. لەم خەونەدا لاویکی رەزاشیرینی بالابەرز، سەرتاپا سپی پۆش، تەنانەت دەسەرەیهکی سپیش لەسەر دەبەستێ. چەن سوورە گۆلی وردی لە رەنگی خۆین، بەلای چەپی کراسەکە یەوه. بە بالا وەک پیشتر وتم پیاویکی تەواوه، که بە بالایی خۆمی دەگرم لە من بەرزترە، بەلام نازانم چۆن لەناو رکه یەکی دارینە ی کەودا دیل کراوه؟

خەنجەرێکی مشتوو زێوین، چەشنی مەل بە ئاسمانەوه دەفرێ. ئەم

بهروئه و بهری مشتوو ده که ی به قه را یی دوو قامک لیتی جیابو ته وه. جه مسره کانی که میک بو لای سه ری هه لگه را وه ته وه. له دووره وه که بیسینی، ده لیتی مه له و بالی لیک ناواله کردوه. که رووه و من دی مشتوو ده که ویتته وه به ره وه، وهک کوتر به نه رمی له ناو په نجه مدا ده نیشتته وه. که رووه و قه فسه سی لاوه که ده چی، تیخه که ی ده که ویتته به ره وه. له چه شنی باز ته پ ده داته سه نه چیر، له سه سینگی لاوه که رو دی. شوولی رکه لیک ده ره وینه وه، لاوه که ده بیتته که ویکی سپی، خالیکی سوور له سه دلئ. به ره و ناسمان بالده گری، هه رچی مه ل و قاز و قورینگی دنیا یه ده که ویتته شوینی.

له جی ده می خه نجه ره که وه خوین چو را وگه ده به ستی، چو را وگه ی خوین هه موو خه ونه که ش سوور ده کات. بریک جار که له خه و را ده چله کیم، ورد سه رنجی ده ست و پلم ده دم، جیتی چه ن په له خوینی پیوه ده مینی. له پاش سوور کردنی لاوه که جار له گه ل جار ده نگی موسیقایی کی جادویی له زور دووره دیتته گوی. ورده ورده به رزتر ده بیتته وه، به پیتی به رزبونه وهی نه و موسیقایی، سیمای لاوه که ش روونتر ده نوینی. ئیسته وای لیها تووه بوته یه کپارچه نوور. ته نانهت له ژیر پیتستی له شیییه وه ته وای په راسوه کانی، دلئ، ... گورچیله و ناو ریخولته ی ده بیندری. زورتر له مانگی شه وی چواره ده چی.

نازانم چهنده و چهنده، نه خه ونه نه گبه تیبه م لی دووپات بوته وه. ئیسته پیتم وایه له م جیهانه گه ورده دا، غهیری من و لویکی سپی پو شنی بالا بهرز، که له ناو رکه یه کی دارینه ی که ودا یه و خه نجه ریکی مشتوو زتوین، که چه شنی باز له نه چیر رو دی، هیچی تری تیدا نیبه. خوابه بو ده بی نه م دیه نه ته نیا بخزیتته ناو خه ونه کانی من. په یتا په یتا له پیش چاوم به رده وام دووپات بیتته وه. تو ش نه وه بیته به رچاوی خو ت، خو کامه فیلمی

سینه ماش خو ش و به رزه، دیتنی ته نیا دوو جار و سیان خو شه. تو ش بی جارز نابی؟ من بوومه ته برای خوینی شه مشه مه کو تره و ره فیقی بایه قوش. ئیسته وام لیها تووه قینم له هه رچی روونا کییه. قینم له مانگی شه. هه موو شه وی تا ناوا ده بی ده که و مه شوینی، به تف و به رد ره جمی ده که م.

ته ح! چیم لی به سه ر هاتوه. ده بووری له بیرم چوو، نه م خه ونه نه گبه ته وای لیکر دووم هه موو شتی کم له بیر چوته وه. من و نه و و پیره پیکه وه ده ژین. نه و نده ی له بیرم بی قه تم نه دیوه پیره جیا وازییه کی له نیوانی من و نه و دانایی. نه و من و پیره و هه موو جیهانی خو ش ده وی. به لام نازانم بو هه ر که نه و دووانه به ته نیا پیکه وه ده بینم، چاوم ده په ریتته ته وقی سه رم. لام وایه باسی من ده که ن. ده لیم پیره مرۆیه کی زانا و دنیا دیده یه، ره نکه سو سه ی خه ونه کافی کردی. ناموژگاری ده کا، خو له من بیاریزی. که چی له پاش ته و او بوونی قسه کانیان که چاوی به من ده که وی، به پرتا و به ره و من دی. زه ره یه ک جیه له خو شه ویستییه که ی که م نابیتته وه. هه میسه کراسیتی ناو دامینی سپی له به ردا یه، به و کراسه وه سیمای له هابیل ده چی. ته نانهت زور جار وهک لای ناو رکه که پارچه یه کی سپی له سه ر ده به ستی، روو له من ده کا و ده لی: ناوا له خه ونه کانم ده چم. من وهک خه ونه کانم داده تر وسکیم. هه رچی ده که م ناتوانم باوه ر بکه م، دوو که س هاوکات له گه ل یه ک خه ونیک ببین، نا! تو ش هه ر باوه ر مه که.

له کلۆلی من جیهانی راسته قینه و به خه به ریش لوول ده بیت و ده چیتته ناو خه ونه کانم. له پاش هه ر شه وه خه ونیک، به یانی سه یر ده که م سیمای وهک خه ونه که نوورانتر بووه. هیند جوانه ده لیتی یوسفه. هه موو جار یک له ژیر تیشکی رووناکی نه ودا ده روانه خو م. جاری وایه خو م ده بینم، بوومه ته گیانله به ریک له چه شنی بزنی مه رز، نازای نه ندامم به قه را یی بستیک تیسکی ره شی لی رواوه. بوومه ته گلۆله یه ک مه رزی ره ش.

چاوم به قهرايي دهنکه نوکيکي رهشي ليها تووه. لهم تيسکه رهشهي خوّم زياتر، موويهک نهولاتر نابيني. جارجارهش وهک بز، گوپرهکه و زور نازه لي تر دهبالينم، گوئی قوت دهکهم و کوره گوئی دهيم. له تهواوي جهسته مدا تاقه تروسکه يهکي کهم سوش چييه رووناکی بهدي ناکري. خوّم لهم هه مووه تاريکييهی ناو خوّم، زندهقم چووه. جا توخوا تو بلتي! چون نييره يي پي نه بهم؟

هه موو جارتيک که ده بکوژم، ده بيته که ويکي سپي و نهو گشته مهل و قاز و قورينگه ده که ونه شوييني. قاز و قريشکيان دنيا پر دهکات. به تهختي ناسماندا هه زاران بازنه ساز دهکن، چهپ و راست له دهوري ده سوورين، هيچي وه هيچي ناکه وي، بازنه ي مهل هه لده زني و هه لده زني، تا ده گاته مهله کووت. دهنگي قاز و قريشکي مهل و موسيqa جادووييه که ناويته دهبي، نيسته ش جريوه جريوي له کاسه ي سه رمدا ده زرينگيته وه. گوئيه کانم توند توند ناخنيوه، به لام زهنا زهناي دهنگي قاز و قورينگ هه ر دي. زارم ده دوورم، ديسانيش دهنگ دي، چاويشم دنووقينم، دهنگ هه ر دي. ته نيا کونه لووتم ماوه! ده لين چي؟ نه گهرچي رهنگه بخنکيم، نه ویش بناخنم.

گژجاري که مشتووي خه نجه ره کهم وه بهر دهست دي، وه هاي به قينه وه له دهستمداد ده گووشم، وهک ته زيبيحي سه يدي نوشته نووس ناوي لي ديتم. به قهرايي قامکه کاني په نجهم له سه ر مشتووه که چال ده بيت، ههست ده کهم هه موو ميژووي مروفايه تيش ناتواني جي په نجهم له سه ر دهسکي نه م خه نجه ره بسريته وه. به هه موو هيژ و گوپي خوّم، نووکه که ي له سه ر دلي لاوي ناو رکه که داده يلم، به جزرتيک گويم له کرته کرته شق بردني دلي دهبي. تيخه که ي سي چوار جار له ناو دلیدا بهم لاو نهو لادا ده گيژم، به لکو بکه وي و نيتر هه لنه ستبته وه. منيش لهم خه ونه نه گبه تيبه خه لاسيم بي.

به لام تاكو من زياتر به قينه وه لي ي راده سيم، نهو بزهي شيرينتر دهبي و بهرتر ده فری. قاز و قورينگيکي زياتري لي کو ده بيته وه، دهنگي قاز و قريشک و موسيqa له جوشر دهبي، سيمای جار له گه ل جار نوورانيتر دهبي. دلّم خه ريکه شق دهبا، چاوم له بهر نه م گشته رووناکييه وه شه واره که و تووه، هه لنايه. بوونم له بهر نه م هه مووه گه وره يي و شکويه، ته نيا خاليکي ره شه و هيچ. تو خوژ بلتي! جا نهو خه ونه؟ تو تا نيسته قهت خه ونی وات ديتووه يان بيستووه؟ خو نه وه تازه هه مووي نييه، نه گهر تاقهت ماوه، چاو بنووقينه و ههست راکره. دهس بده دهستم، ده تکيشمه ناو خه ونه کانم. يهک، دوو، سي... باوه خولي گيژم مهکه، گيژت ده کهم. باوه خولي گيژم مهکه، گيژت ده کهم.

جارتیک نهوهم به خه يالدا هات بهو خه نجه ره تيژه نهو تيسکه ره شانه له کوژ خوّم بکه مه وه. چه شني مه له غان به راست و چهپ، سه ر و خوار، هه موو له شم شه ش تيغه کرد. به شيوه يهک کيچ له سه ري هه لده خليسکا، ده تگوت باريکي يه کجار قورس و قه بهم له سه ر شان لاچووه. نهو جار له ژير تيشکي رووناکيي نهودا سه رنجي خوّم دا، سه يرم کرد بوومه ته کرميکي نه رم و لينچقي رپوله ي سه ر رهش. نه ویش ليتم بووه درهختيکي بهرزي نوور. به رهو بالاي رووناکي هه لزنم. هيئند لينچق و لووس بووم، هيچ کويم لي ي گير نه ده بوو. پييدا هه لده گه رام، ده که وقه خواري. نهو درهختيکي بهرزي نوور و رووناکي بوو، منيش کرميکي سه ر رهشي لووس و برسي. له پاش ماندوو بوونيکي زور، بي پرست و که له لا که وتم. نه ویش به ناسپايي لقه گزنگيکي بو رايه ل کردم، که پييدا هه لگه ريم. هه رچيم ده کرد هيچ کويم لي ي گير نه ده بوو، له ناعيلاجي و حه يبه تدا قه پم پيدا کرد.

تاميکي يه کجار شيرين و خوشي هه بوو، تا نهو کاته تاموچيژتيکي وا به له زه تم له هيچ چه شنه خوارده مه نييه کي تر نه چه ژتسوو. هه رچه ندم ده خوارد

برسیتر ده‌بووم، به خواردنی ئەو ورده ورده ده‌بووژامه‌وه. هه‌ستم کرد خه‌ریکه ده‌به‌ه کرمی‌کی گوو ئەستیره. منیش له خۆمه‌وه نوور بلاو ده‌که‌مه‌وه. بۆ ئەوه‌ی نووره‌که‌ی من سیبهر بخاته سهر نووره‌که‌ی ئەو، وه‌ک هار قه‌پم پیتدا ده‌کرد و ده‌مخوارد. له جێ که‌ل‌به‌که‌مه‌وه نووری‌کی سوور فیشقه‌ی ده‌کرد، تامی شه‌رابی سیوی ده‌دا. تا ده‌هات پیتی مه‌ستتر ده‌بووم، سه‌رم جار له‌گه‌ل جار گه‌رمتر ده‌بوو. ورده ورده ده‌ماره‌کانی له‌شم خاو ده‌بوونه‌وه، بپیکم مابوو بگه‌مه سه‌ر ترۆپکی داره‌که، له‌په‌ر له‌و سه‌ره‌را به‌ربوو مه‌وه، وه‌ک مه‌شکه له‌به‌ر یه‌ک پچرام، خوینی‌کی شه‌رابی به‌ ته‌واوی ده‌ور و به‌رمدا پرش و بلاو بووه. له جێ شوینی هه‌ر په‌له‌ خوینی‌کی، نه‌مامی‌کی تازه سه‌ری هه‌لدا.

ته‌واوی ئەو ناوه له چاو ترووکانی‌کدا بووه دارستانی‌کی نوور. مانگ و هه‌تاو، له‌به‌ر هه‌ژمه‌تی تیشکی روونای ئەو ناوه، ده‌ستی‌ان کردبووه که‌پری چاویان. من هه‌روا خوینم له‌به‌ر ده‌رۆیی، خوینی‌کی ره‌ش. هه‌ستم کرد بوومه‌ته سه‌رچاوه‌یه‌کی له‌بن نه‌هاتووی رووباری‌کی خوینی ره‌ش. له‌په‌ر هه‌زاران په‌پووله‌ی ناسکی ره‌نگاو‌ره‌نگ له‌و ناوه په‌یدا بوون. له‌سه‌ر لق و پۆیی ئەو دارانه نیشته‌وه، که‌می‌کیان گه‌لا خوارد و هاتنه‌ دم رووباره خوینه‌که‌ی من، چوونه‌وه سه‌ر دره‌خته‌کان. منیش به‌ په‌له‌ هه‌رچی گه‌رای هه‌مبوو به‌ پێ و پلێ په‌پووله‌کانه‌وه، به‌ ناو لق و پۆیی ئەو دارستانه‌دا بلاوم کرده‌وه.

له‌سه‌ر هه‌ر دره‌خته‌یک، سه‌دان کرمی نه‌رم و لینچقی سه‌ره‌ره‌ش سه‌ره‌ه‌ل‌ده‌دن. ده‌ست ده‌که‌ن به‌ خواردنی ئەو دره‌ختانه، به‌رده‌وام مه‌ست ده‌بن و له‌و سه‌ره‌وه به‌ر ده‌بنه‌وه خواری ده‌قه‌له‌شین. له جێ شوینی هه‌ر په‌له‌ خوینی‌کی شه‌رابی، دره‌خته‌کی تازه‌ی نوور ده‌روێ. هه‌ر کرمی‌ک ده‌بیته سه‌رچاوه‌ی له‌بن نه‌هاتووی رووباری‌کی تازه‌ی ره‌شه خوین. هه‌زاران

په‌پووله‌ی ره‌نگاو‌ره‌نگی ناسک له‌په‌ر په‌یدا ده‌بن. ده‌چنه سه‌ر لق و پۆیی ئەو نه‌مامه تازانه، گه‌لا ده‌خۆن. دیتنه دم ئەم رووباره تازانه، به‌ بی‌تاگا گه‌را به‌ ناو لق و پۆیی ئەو نه‌مامه تازانه‌دا بلاو ده‌که‌نه‌وه.

من پیم وایه مرۆ له‌بری ئەوه‌ی به‌نی ئاده‌م بچ، به‌نی عاده‌ته. دووپاتی‌بوونه‌وه‌ی ئەو دیمه‌نانه وای لیکردم له‌گه‌ل ئەو کاره‌ساته رابیم. خوو به‌و کاره بگرم. رۆژێک ده‌رفه‌تیکم بۆ ره‌خسا، له نه‌ه‌ورۆزدا من و ئەو و پیره وه‌درکه‌وتینه ده‌ری. پیره له‌سه‌ر گردی‌کی به‌رز روو له قیبه‌له دانیشته. سه‌ر و ریشی له جارێ زۆتر بوو، پشتی چه‌شنی گومبه‌ز به‌سه‌ر بالا‌یدا چه‌مابۆوه، وه‌ک ئەوه‌ی بلایی ئەم گۆخۆلینه‌ی زه‌وی له باوه‌ش گرتووه، کراسی‌کی شینی ئاسمانی، به‌ شیوه‌ی سیناتۆره‌کانی رۆمی قه‌دیم له‌به‌رکردبوو. له ژێر لیوه‌وه ورته ورته ده‌هات، وه‌ک ئەوه‌ی دوعا بخوینێ. له پاش ته‌واو بوونی هه‌ر دوعایه‌ک، دوو سی جار چه‌پله‌ی لیده‌دا. له‌گه‌ل هه‌ر چه‌پله‌یه‌ک، له‌ناو ده‌ستییه‌وه نازانم کۆتر بوو یا که‌وی‌کی سپی به‌ره‌و ئاسمان بالی ده‌گرت. له‌و کاته‌دا شیوه‌ی له ئاده‌م، یاقووب، ئیبراهیم یان ره‌نگه ئیسرائیل ده‌چوو.

من ده‌ستی ئەوم گرت و چوینه ناو شیو و دۆلیکه‌وه. چاوی‌کم هه‌ر له پیره بوو. سه‌ر و ریشی ده‌تگوت چۆری شیره. هه‌روا به‌رده‌وام سه‌رقالی هه‌لف‌راندنی که‌و بوو، له مابه‌ینی هه‌ر دوعایه‌ک گۆشه‌نیگایه‌کی تیده‌گرتین. هه‌ر چه‌ند لیتی دوور ده‌که‌وتینه‌وه هه‌ستم ده‌کرد له هه‌موو کاتی‌ک لیمان نزیکتره، له په‌نا گویمدا هه‌ستم به‌ گه‌رمی هه‌ناسه‌ی ده‌کرد. هه‌ستم ده‌کرد ئەگه‌ر په‌له نه‌که‌م ره‌نگه دردۆنگی بکا. که‌چی ته‌نیا جاری‌ک نه‌مدیت لیم بته‌کیته‌وه. ده‌ستی هه‌ر وا به‌ ده‌ستمه‌وه بوو. راویستا و وه‌رسوو‌راندیم. پیره‌م که‌وته پشته‌وه، لیم نادیار که‌وت.

کراسی‌کی سپی بچ یه‌خه‌ی له‌به‌ردابوو، له‌و کاته‌دا شیوه‌ی ئیسماعیلی

دهدا. به هه موو هیزی خۆی نیگایه کی تینووی له پیره گرت و چاوی نووقاند، وهک ئه وهی بیهوئ هه موو ههز و خوشه ویستی ئه وه له چاویدا ههشار بدا. وه رسوورا و پشتی تیکردم. وتی: به سه ! وه ره با کوتایی به خه ونه کائمان بینین و خۆمان رزگار کهین. منیش وهک هه میشه، به بی سئ و دوو خه نجه ره کهم له پشته وه تا بن مشتووه زیوه کهی له ناو دلئ رۆکرد. به قینه وه چهن جار له ناو برینه کهیدا سووراندیم. به بی ئه وهی ورتهی له دهم بیته ده رئ، دهمه وروو کهوت. کاتیک خه نجه ره کهم له پشتی ده رکیشا، ته نیا دلۆپیک خوین، به دهم تیخه که وه له دهم برینه کهی فیشقهی کرد. به ناوچاوانمه وه لکا. ئیسته جئ شوینی ئه وه په له خوینه، بۆته خالیکی ره شی گوشتی به ناوچاوانمه وه. هه رچه ن ده بیرم، هه میسان هه لده داته وه. به هه رچی ئاو و کیمیای دنیا به شتوومه ته وه، پاک نابیته وه. ئه وه خاله ره شه، رۆژ له گه ل رۆژ گه وره تر ده بی و په ره ده ستینی. ئیستا خه ربکه، به ته واوی رووم ره ش ده کا.

تیبینی: گوو ئه ستیره، گول ئه ستیره، بنج ئه ستیره: کرمیکی بالداره، خۆی نووری نییه، له مانگه شه و نوور وه رده گری. پتی وایه ئه ویش بۆته ئه ستیره، بالیک به ره و ئاسمان ده فرئ. ده که ویتته خوارئ ده مرئ.

سه رماوه زی ۱۳۷۸ (۱۹۹۹/۱۲)

میوان

که هاتمه مائی باوکم، ئه وه وهک هه میشه له ژووره کهی خۆی له سه ر شانی راسته ی پاکشابوو. به دیتنی من، خیرا وه رده سوورئ و ده که ویتته سه ر زگ. دهموچاویم لی ون ده بی. له وه دهر فه ته که مه ش، وه ره زی و تووره یی له سیمایدا به دی ده کهم. وتم بابه گیان! دوور بی، ده لئی نه خوشی، بۆ وا وه ره زی؟ ئه ویش به بی ئه وهی وه رسوورئ یان چاوم لی بکا، ده لئ جا چۆن وه ره ز نه بی؟ قهت وا ده بی، ئه وه وه زعه ئه وهی تیدایه. به سه ر ئه م هه موو خیزانه دا بۆ ده بی تاقه که سیک نه بی ته نانهت هه وتووبه ک بیباته وه مائی، خزمه تی بکا. ئه ی خزم و کهس و عه ولاد بۆ وه ختی وا نه بی، بۆ کهی ده بی؟

سووزی دهنگی به جوړیکه، ئاگرم تیبه رده دا. پیم وت: خۆت باش ده زانی که من بۆتۆ وانیم. من هه میشه پیم خوشه له گه ل تۆدا بژیم. به بی ئه وهی ئاگام له خۆم بی، وه ها به کول ده ست ده کهم به گریان که پشووم به ئاسته م دیتته ده رئ. به هه زار زه حمهت و نار ی عه لی، پچر پچر وتم: بابه گیان! ئه گه ر وا بییر بکه یه وه، قهت گه ردنت ئازا ناکه م.

ئه وه منی زۆر خۆش ده وئ، ده زانم تاقه تی گریان من ناهینئ. خیرا وه رده سووریتته سه ر شانی راسته ی، هه ر دوو ده ستی له پشت سه ری هه لده پیکئ. له م حاله شدا هه ر پشتی لیمه، قۆلی چه ی دهموچاویم لی ده شاریتته وه. من هه روا به کول ده گریم. سه رم خه ربکه به هه نیسکه وه هه لکه ندرئ. ئه وه که هه ست به نزیکبوونه وهی دهنگی پتی که سیک ده کا ئه گه رچی گرینگیش نییه بزانی به ره و کوئ ده روا، به ئاسته م قۆلی راسته ی به رز ده کاته وه، له ژیر قۆلییه وه چاوم لیده کا. منیش به ده رکه وتنی

روخساری، خیرا گریانه کم دهوئستی. ئەو دووباره سیمایم لێدهشارتتهوه. منیش کولّ ده مگریتتهوه، نازانم ئەم گریانه م چۆناوچۆن تهواو ده بێ. که دیمه ده ری له حهوشه که حاجی ئایشیتی زندهوان ده بینم، به خوی و بهرماله که ی شانی و تهزیحه ناجیله سهت و یهک ده نکییه که ی دهستی. ده لێ: ئەمشه و له سهعات سی - وه به خه بهره!

به مووبایله کم زهنگ بۆ مائی لێده ده م. ده پرسم چیمان پیتویسته له گه لّ خۆم بیبه مه وه. خیزانم ده لێ که مێک گوشتی مه ر و قاپیک ماستی مه ر بهرمه وه، سه ی نیوه رۆ به ربه سیل لێده نی. ده که ومه بیری باوکم. ئەو حه زی له به ربه سیل به گوشت و ماستی مه ر ده کرد. له بهر ئەوه له و کاته دا بیرم له داخوازییه که ی خیزانم نه کرده وه. ئاخو ئەو قینی له گوشتی مه ره. ده لێ له کاتی کولاندا هه مووی ده بیتته ئاو، ماستی مه ریش ناخوا، ده لێ بۆ کپوزی لێدێ.

کاتی نیوه رۆ پاش دووکان هه لگرتن بۆ نانی نیوه رۆ ده چمه وه مائی، بۆنی به ربه سیل ولاتی هه لگرتوه، له سه ری کولانه وه هه ست به بۆنه که ی ده که م. سفره تازه که ی تایبه تی میوان راده خری. وه خته له حه بیته به ربه سیل سوّم بیتته وه. به په له ئاوێک له ده ست و ده موچاوم ده پرژینم. له سه ر سفره که داده نیشم. قۆلی کراسه که م تا ئە نیشکم هه لده که م، ده لێم: بۆم تیکه ن ئە ما بۆم تیکه ن.

خیزانم و منداله کان دینه سه ر سفره که، چاوم له ده ستی خیزانه. سه ری قابله مه که وه لا ده نی، بۆنی به ربه سیل رژایه ناو ژووره که. ده مه وێ به خیزانم بلێم ده زانی له که یه وه به ربه سیل مان نه خواردوه؟ قسه که م ده گێر مه وه. یه که م قاپ که تیده کری کاسه یه کی چینی گول سووره، ئەویش زۆرتر بۆ میوانی داده نین. کاسه چینییه که پر ده کری و له سه رووی منه وه داده نری. بستیکێ رۆن له سه ره. ته ماشایه کی ده ور به رم ده که م. غه یری

خۆمان که سیکێ غه یره نابینم. کاشییه گلنه که ی من تیده کری و له به رده مم داده نری، من ئیشتیای چیشتی ئەو کاسه چینییه ده که م. له بهر خۆمه وه ده لێم حه قه ن میوانمان هه یه، هه ر ئیستا نا ئیستا دیته سه ر سفره که. تاقه تی ده ست راگرتن نامین، ده ست ده که م به خواردن، به لام بیرم هه ر له لای چیشتی کاسه چینییه که یه. که سیکێ تر نایه ته سه ر سفره که. ده لێم ره نگبێ یه کیک له جیرانه کافان هاتبیتته مائی و بۆنی به سه ردا چووبی یان چاوی پیتی که وتبێ، بۆ ئەویان داناوه. نانه که م ده خۆم و له سه ر خوانه که هه لده ستم. ده ست ده ده مه رۆژنامه ی ئەو رۆژه و خۆم به خوتندنه وه ی سه رقال ده که م. قسه ی خۆمان بێ ده زانم چیشته که ی من تامی چیشتی کاسه چینییه که ی نه بوو.

پاش خواردنه وه ی دوو سی چایی به دم خوتندنه وه وه خوم لێده که وێ. به دهنگی قاقا و پیکه نینی وریای کورم وه خه بهر دیم. هه وه لجا ر پیم وایه خه ون ده بینم، که هه لده ستمه سه ر پی، ده بینم له حه وشه جۆلانی ده کا. وریا ته مه نی چوار ساله، به بی ئەوه ی که سیک پالی پتیه بنی، دیت و ده چی و له خۆرا ده تریقیته وه، پیده که نی. ده چم چۆرێک ئاو به دم و چاومدا ده که م. خیزانم خه ریکێ شوشتی قاپ و که وچکه. کاسه چینییه که ش له ناو قاپه شۆراوه کاندایه بینم. بیرم هه ر لای وریایه، کچه کان له م کاته دا له قوتابخانه ن. ئە ی کێ پال به وریاوه ده نی؟

ده موچاوم ده شوّم، خۆم ساز ده که م بچمه وه دووکان. خیزانم ده لێ: له گه لّ خۆت هیندیک گیلaxe بینه وه. ئەو ده زانی من قینم له چیشتی گیلaxe یه. نازانم له که یه وه له مائی من چیشتی گیلaxe ساز ناکری. به هاران که خیزانم ئیشتیای ئەو چیشته ده کا، ده چیتته وه مائی باوکی، پر به دلێ خۆی گیلaxe یه کی مزر ده خوا. ئیواره به ناقایلی هیندیک گیلaxe ده کرم. له کاتی کپینی گیلaxe که وه، ده که ومه فکری ئەوه ی بۆ سه به ینی نیوه رۆ خۆم به سه ر کیدا ساخ که مه وه.

خۆراكى شەوانەى من بەرلە خەوتن، لەتتیک نان و تۆزىك ماستە. لە ھەوئەئى ئىوارى - ۋە دەچمە ژوورەكەى خۆم، خەرىكى گۆتگرتن لە رادىۆ دەبم. پاشان ئەگەر نووسىنم ھەبى خەرىكى نووسىن، ئەگەرىش نا، تا درەنگانى خەرىكى خۆتندەو دەبم. ئەمشەو تا درەنگانى خەرىكى دارىشتنى گەلئەى ئەم چىرۆكەم. ھەل دەستم بۆ خەو بچمە ژوورىكى تر، كە دەچمە ھۆلەكە، دەبىنم چراى ژوورى مندالەكان نوور دەرژىنىتە ناو ھۆلەكە. گۆئ ھەل دەخەم، خەكايەتى تىتل و بىبل دەگىرنەو. تەنانەت ورياش نەخەوتوو، پىدەكەنن و لەخۆ دەبنەو. پىم سەيرە! بۆ تا ئەم كاتە نەخەوتوون؟ بە ئاسپايى تەقە لە دەرەكەى ژوورەكەيان دەكەم. وتم: شەو درەنگە، بەيانى كاتى قوتابخانە، ۋەخەبەر ناين.

بەيانى زوو بە دەنگى بانگى بەيانى ۋەخەبەر دىم، دەلئى لە خەوشەى ئىمە بانگ دەدەن. كچە گەورەكەم بەر لە ھەموومان ھەستاو، نوین و بان كۆ دەكاتەو. دەستى نوینی تازەى پىتە، كە تايبەتى ميوانە. چاويكى پىر لە پرسىارى لى دەكەم، بەلام ئەو دەريەست نىبە. نيوەرۆ پاش گەرانەو لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، كاسە چىنيبە گۆل سوورەكە تىدەكرى. چىشتى گىلاخە ۋەك قوراو، دەنكە دەنكە كشمىش ۋەك بالووكە بە سەريەو ھەلتوقاوه.

دوانيوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن خىزانم داواى ماسى دەكا. چاويكى سەيرى لىدەكەم. ئەو خۆى بادەدا و دەروا. ھەموو جارىك كە ماسى دەكړم، تا دوو سى رۆژ دەبۆلئىنى. دەلئى بۆگەنەكەى لە دەست و پلم نايبئەو.

ئىوارى كړىنى ماسى، گۆتگرتن لە رادىۆ، نووسىنى سەرەتاي ئەم چىرۆكە، خۆتندەو. شەوئ كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆئ ھەلخست، گىرپانەوئى خەكايەتى مېشوو، ترىق و ھۆرى پىكەنن. نيوەرۆ پاش گەرانەو لە دووكان سفرەى ميوان رادەخرى، گۆشتى ماسى بە دوو سى

جۆر چىشت لەسەر دەورى گۆل سوورى چىنى دادەنرى.

دوانيوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن، خىزانم داواى ئەسپەناغ دەكا. ئىوارى كړىنى ئەسپەناغ، گۆتگرتن لە رادىۆ، سەر لەنوئى نووسىنەوئى سەرەتاي ئەم چىرۆكە. شەوئ كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆئ ھەلخست، گىرپانەوئى خەكايەتى مەرۆكە و بزئوكە، ترىق و ھۆرى پىكەنن. نيوەرۆ پاش گەرانەو لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، ئەسپەناغ و زەردپنە ھىلكە ۋەك ياقىق لەناو رۆندا تروسكەى دى. دەورى چىنى گۆل سوور دانراو.

دوانيوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن، خىزانم داواى بروئىش دەكا. ئىوارى كړىنى بروئىش، رادىۆ، نووسىن، خۆتندەو. شەوئ كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆئ ھەلخست، گىرپانەوئى خەكايەتى كورە كەچەلە، ترىق و ھۆرى پىكەنن. نيوەرۆ پاش گەرانەو لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، كاسەى چىنى، ھەلماويكى تراوى تىژ.

دوانيوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن، خىزانم داواى كەنگر دەكا. ئىوارى كړىنى كەنگر، رادىۆ، نووسىن، شەوئ كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆئ ھەلخست، گىرپانەوئى خەكايەتى بستە بالائى چل گەزە رىشە، ترىق و ھۆرى پىكەنن. نيوەرۆ پاش گەرانەو لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، كەنگرى سووركراو ۋەك دەنووكى كەو، ماستى مەر، دەورى چىنى، پىالەى چىنى.

دوانيوەرۆ كاتى ۋەدەرەكەوتن خىزانم دەلئى: ئىوارى ھىندىك گيا دۆكلىو بەرمەو. ئىوارى كړىنى گيا دۆكلىو، بۆگەنى سىر و لووشە، رادىۆ، پاكئوس كړنى ئەم چىرۆكە، شەوئ كاتى خەو. مندال نەخەوتن، گۆئ ھەلخست، گىرپانەوئى خەكايەتى مام رىوى، ترىق و ھۆرى پىكەنن.

نيوەرۆ پاش گەرانەو لە دووكان، سفرەى ميوان رادەخرى، بۆ عەترى گيا دۆكلىو، كاسەى چىنى، سەيرە! بۆ لەم خەوتووئى رابرد، كەس كارى بە

کاری من نییه؟ وهک ئاغای قه‌دیم، که‌یف که‌یفی خۆمه. به‌ دلّی خۆم گویم له‌ هه‌موو رادیۆکان گرتووه، نووسیومه، خۆتندووومه‌ته‌وه. جار‌جار خه‌زانمان یان یه‌ک‌یک له‌ کچان، به‌ بێده‌نگی چایی و خوار‌دنیا‌ن بو‌هه‌یناومه‌ته‌ ژوو‌ره‌که‌م. به‌ بێ ئه‌وه‌ی قسه‌یه‌ک بکه‌ن، وه‌ک ئه‌وه‌ی که‌سه‌یک چاره‌پروانیا‌ن بێ به‌په‌له‌ چوونه‌ته‌ ده‌ری. وریای کورم سه‌یره، له‌م حه‌وتووهدا هه‌ر قه‌ره‌م نه‌که‌وتوووه.

دوانیوه‌رۆ کاتی وه‌ده‌رکه‌وتن، ده‌چم سه‌ری مائی باوکم بده‌م. حاجی ئایه‌ش به‌ خۆی و به‌رمال و ته‌زیحه‌که‌یه‌وه، به‌ بۆله‌بۆل له‌ دووره‌وه‌ به‌ره‌و پیسرم دێ، ده‌لێ: جا ئه‌وه‌ کاره‌! ئه‌م حه‌وتوووه‌ هه‌موو شتیه‌کیان لێ تیکچووه. دوی شه‌وه‌ له‌ پاش دوو سه‌عات خه‌و، سو‌فی ره‌سوول ده‌ستی کرد به‌ بانگدان. خه‌وی له‌ چاوی هه‌مووان زرانده‌، تا دره‌نگانی که‌س خه‌وی لێ نه‌که‌وته‌وه. هه‌ینده‌ دره‌نگ خه‌وتوون، بو‌ نوێژی به‌یانی که‌س خه‌به‌ری نه‌بو‌ته‌وه. پیسری شه‌وه‌ تاو ده‌می‌ک بو‌ عه‌رز و بانی گه‌رم دا‌هه‌ینابوو، که‌ سو‌فی مینه‌ بانگی وت. که‌ ده‌نگیان دا ئه‌ویش له‌ داخان ئیتر بانگی نه‌دا. به‌س‌پیری شه‌وه‌ سه‌ر له‌ به‌یانی ده‌رویش حوسین بانگی دا. لای نیوه‌رۆ له‌خۆرا ده‌ستی کرد به‌ سه‌لا. پیی وا ده‌بی ئه‌و رۆژه‌ جومعه‌یه. که‌ پییان وت له‌ شه‌رما ئیتر بانگی نه‌دا. شه‌وی دواتر کا حه‌مه‌ ره‌حیمی مجبور بانگی دا، تا نوێژی عه‌سر باش بووه، سه‌ر له‌ ئیوارێ خه‌وی لیده‌که‌وی و له‌ بیسری ده‌چێ بانگی شیوان بده‌. ئه‌و رۆژه‌ش نوێژی شیوان و خه‌وتنان ده‌چێ. شه‌وی دواتر حاجی سمایل بانگی دا. له‌ پاش بانگی به‌یانی ون ده‌بی و تا شه‌وه‌ دره‌نگانی ناگه‌ریته‌وه. ئه‌و رۆژه‌ش غه‌یری نوێژی به‌یانی نه‌بی، که‌س تا‌قه‌ نوێژی نه‌کردوووه.

شه‌وی دواتر مه‌لا عه‌لی و سو‌فی سوله‌یمان له‌سه‌ر کاتی بانگی به‌یانی، لییان ده‌بی به‌ شه‌ر. له‌ داخی یه‌کتی هه‌یچیان بانگ ناده‌ن. ئه‌و رۆژه‌ش

که‌س تا‌قه‌ نوێژی نه‌کرد. شه‌وی هه‌وه‌لێش له‌ سه‌ره‌تای شه‌وه‌وه‌ وه‌ک که‌له‌شیر، هه‌ر که‌س له‌ شوینی خۆیه‌وه‌ بانگی داوه. که‌س چاوی نه‌چۆته‌ خه‌و، که‌س باوه‌ری به‌ که‌س نه‌بووه. که‌سه‌ش تا‌قه‌ نوێژی نه‌کردوووه.

من حه‌به‌سرام. سه‌رم له‌م قسانه‌ سو‌رما. به‌ بێ ئه‌وه‌ی مه‌ته‌قم له‌ ده‌م بێته‌ ده‌ر، هه‌روا به‌ بێده‌نگی به‌ره‌و ژوو‌ره‌که‌ی باوکم به‌ دوی حاجی ئایه‌شیدا ده‌رۆم. که‌ ده‌گه‌مه‌ به‌ر ده‌رکه‌ی ژوو‌ره‌که‌ی باوکم، گویم له‌ ده‌نگی بانگ ده‌بی. ت---ه‌ماشایه‌کی سه‌عاته‌که‌م ده‌که‌م، کات! نوێژی شیوانه...

گو‌لانی ۱۳۷۹ (۵/۲۰۰۰)

تەنیا

خۆت بەسەر تەختی ژوورە کەدا دەدە، دەمە وروو درێژ دەبی. گریانیکی وشک ئەوکت دەگرێ، خەریکە دەتخنکێنێ، ئازار و ژانیکی قورس چزاو تە دلت، هەموو خوینی لەشت پەش هەل دەگێرێ. خۆتییکی پەش و خەست چەشنی هەنگوینی کەندووی مێشیکێ پیر، لە دلتەو شۆلاوگە دەبەستیتەو نیو دەروونت. وردە وردە ناو زگت پێ دەبی، لە کونە گوێ و لووت و چاوتەو کەلاو دەکات. خۆتییکی پەش و ئازارای شین باو، بە تام و بۆنیکی تیز و تفت و تال هێرش دێنێ، خەریکە دەتتەقێنێ. تەنانەت لە کونە وردەکانی ژێر پێستتەو دەدەلێتە سەر تەختە کە. هەست دەکە ی بوویە تە زۆنگیکێ پان و بەرین. هەزاران سورجە ماری ژێر زگ زێرینی سووروسی، هەزاران بۆقی سەوز سەوز، لە چەشنی کەرووی مس، فافۆن و ورکەنان، لەسەر جەستەت قەرەقەر دەقێن. سەدان حاجی لە قەلەقی لاق درێژ و مل باریک، سەدان سیسارکە کە چەلە لە مل رووت و چا و سوور نیشستوونە تە سەرت، بۆراو بۆق و راوە مار. دەمت وشکە. تینوویە تیبەکی گەرم دەگەرێتە گیانت، چەشنی ئافرەتی دووگیان مەگیرانی بە خۆینی خۆت دەکە. بۆت روونە هیچ ئاوێک غەیری خۆینە کە ی خۆت تینوویە تیت ناشکێنێ، تەنانەت ئەگەر ئاوی هەموو رووبار و زەریاکانیش هەلچۆرپێنی هەر تینوویت. تەنیا قومیتیک خۆین بەسە، سووکناییت پێی دی. رووباری خۆین لە تەختە کەو بۆ ژوورە کەت، لە ژوورە کەتەو بەفرکە بەرەو دوورگە و کەنداو، بەرەو زەریا رێ دەکات. ئاوی هەموو زەریاکان بوونە تە پەشیکێ شین باوی ئازارای. خۆت سەرچاوە و بناوانی هەموو ئاوەکانی. کەچی لە هەموو کەس تینووتری. خەریکە لە تینوویان قرت بی. تینووتە، تینوو...

لەسەر تەختە کە هەل دەستی، نازانی کاتر مێر چەندە، بەرەو حەوشە دەپۆی. لەسەر حەوزی حەوشە کە سەر و چاوت دەشۆی، خۆت فیتیک دەکە یەو. ماسییە سوورە بە تەنی لە نیو حەوزە کە دی و دەچی، جار جار سەری لە ئاوە کە و دەردەنی، پەیتا پەیتا دەمی دەجووڵیتەو، وەک ئەو ی شتیییک بە ئەسپایی بە گوێدا بچرپێنێ. چا و هەل دەبری بۆ ژوورە کە ی ئەو بەر، لایەکی پەردە کە ی هەل داو تەو، لیت دیار نییە. بەلام دەزانی چەشنی نیسی دايم سایە ی بە سەرتەو یە. بز سەیرت دەکا. دەزانی لەو کاتەو کە هاتوویە تەو، چاوی لە ژوورە کەت نە تروو کاندووە. رەنگبێ خەیاڵە ئالۆزەکانیشت بخۆیتیتەو.

رۆژ لە تەوا بوونە، بەرەو ژوورە کەت دەگەرێتەو. قەفەسی بە تالی قەنارییەکان کەوتە بەرچاوت، بۆ چەند چرکە یە ک سەرنج و نگاتی لەسەر خۆی قەتیس کرد. بە حەسەر تەو دەستیکێ بە سەردا دینی. خۆ بە ژووریدا دەکە ی و کورسی و مێزیک دینە دەری. لە گوێی حەوزە کە دايدە نیی. دەگەرێتەو خۆت دەگۆری، بە تویی ژێر کراس و ژێر شەلوارەو دیبەو دەری. بەرەو یە خچالە کە ی ئەو بەر دەچی. قاپیک ئارەقی کشمیش، سارد وەک تەرزە، روون وەک چاوی قرژال و پەرداخیک بۆ بەزمی شەوانە بەرەو مێزە کە دەچی.

هەوێل پەرداخ قەرە تە پە پێر بە وشکی هەل دەدە، هەر لە گەر ووتەو تاناو زگت ئاور دەدا، پشوو پێرا دەو سستینێ. چاوت پێ زەق دەکا، نیوچاوانت پێ تیک دەنی. بە زمان دوا تامی توند و تالی پەرداخە کە مەزمەزە دەکە ی. هەست دەکە ی سوور سور هەلگە راوی، چەشنی پشکو دەسووتی. وردە ئارە قە یە کە نەرم لەسەر تەوێلت پوورە ی داو.

ئەو چەشنی نیسی بی هەست و خوست کە شە فیتیک لە بەر دەمت دادەنی و پاشە و پاش دەگەرێتەو. هیندیک سەهۆل، پیاڵە یە ک خەیار و ماست و

سیر، دوو شیش گوشتی برژاو، پاکه تیک جگه ره و شقارته یه ک. په رداختیکی تریش قهره ته په تیده که ی، شووشه نیوه ده بی. به حسره ته وه چاوتیکی لیده که ی، به فرکه نم په رداخش هله ده دی. نمهت یه ک بین بو ته واو نابی. قومیتی تیدا دتلییه وه. تالی نه مجاره یان به که وچکیتک سیروماست داده مرکینی. خوش خوشی. له پیش چاوت ماسییه که لاسارانه به ملچه ملچ بیده نگی و ته نیاییت بی شهرمانه ده شکینتی. پرووی تیده که ی: «ها! گویم لیته به سهر هه ردووک چاوم» پاش ماوه ی نیو په رداخه که قلیپ ده که یه نیو حه وزه که «نه وهش به شی تو. خوش بی، نوشی گیانت بی» په نگی گلودوری نه وه ی بی له گه لت بیته هاو دهم و هاو پیاله. بلتی بو ی هه بی من و ماسی بیینه هاو دهنگ؟ نه ی بو نا! نه ی چون ده گه ل نم شووشه رهق و تهق و بی گیانه بوومه ته هاو دهنگ و هاو راز. تو باشی، وهک من له گوشت و نیسک و پیست ساز کراوی، له هموو گرنگتر نه قل و هه ستت هه یه، نه قلییه تی نیوه چونه؟ نیمه ی مرز دایه هه ولمان داوه ته نیایی خومان بشکینین، کاتیک خومان له ته نیایی ده رباز کرد، نه وجار هه ست ده که ین له هموو کاتیک ته نیاترین.

دهست ده به ی جگه ره یه ک داده گیرسینی، یه ک دوو مژی توند و خه ست تا ناخت هه لده مژی، هه ز نا که ی وا زوو دو که له که ی بده یه وه ده ری، بو ماوه ی پشوویه کی درتیز له زیندانی سییه کانت حه پسی ده که ی، پاشان به هموو هیزت ده یکه یه وه ده ری. به شوینیدا به جگه ره که ی ده ستت باز نه یه کی دو که لی شین باو، ده خولقیینی. یه ک به شوین یه کدا تا کو حاندی سهربانی ژووره کان، هه ر ده رۆن و هه راوتر ده بنه وه. پاشان له چه ند لاوه لیتک ده پچرینه وه، له به رچاو گوم ده بن. چاو له ماسییه که ده که ی. نه ویش له سهر سینگی حه وزه که چه ند باز نه یه ک دهنه خشینتی. به نر می مه له ده کا، زور سووک و بیپه روا به سهر ناوه که دا دی و ده چی، ده خوشی و ده چیته بن حه وزه که وه، دیته وه سهر ناوه که، ده لیتی کچه سه ما که رتکی سهر شانویه،

له بهر چاوت به بی دهنگی سه مای باله ده کات. دهر به ستی هچ شتیتک نییه. بلتی نیر بی یا می؟ بهم نهر مه مه له یه، له نجه ولار و ره وته دا ده بی می بی. «نه گهر من وهک تو ماسی بووایه م، له سووچیتکی حه وزه که دا ماتم هه لده گرت. ته نییا کاتیک ده جولام که په پوله یه کی بهر تیشکی گلپه که ده سووتا و ده که وته نیو حه وزه که، نه و جا به هه لپه هه لپ ده که وته مه له و هه لمه قووتم ده کرد.» دلنیای کچه سه ما که رتکه له پیش چاوی تو سه ما ده کا، عیشوه و ناز ده فرۆشی، بو هاوتایه ک ده گه ری. چاوه نواری ده کا هه ر نیسته ها کاتیک تر له لایه ن دهره ینه ری شانویه، دوسته که ی بنیردرتته سهر شانۆ ناخر مانای نییه پیوا له بهر چاوی پیویتی تر، بی نه وه شتیتک له گویندا بی خوی بادا و خو بنوینتی. راکیشانی هه ستی پیوا بوژه لامیتیکی تر چ خوشی و له زه تیکی تیدایه.

شه پۆلی جه غز و باز نه ی ناوه که له لیواری حه وزه که ده ری و ده مرئی، شوین پییان هه لده گری، به سهر ناوه که دا ده ری. له باز نه ی گه وه ره وه بو چوکتتر، بو چوکتتر... پله پله پییدا شو ده بییه نیو حه وزه که. نیستا دوو ماسی سوورن له نیو حه وزه که، له سهر جیوانی نهر می ناو تیک ده تالین. ده چنه بن ناوه که، قه پ له کلک، سهر، پشت و ژیر سکی یه ک ده گرن. دینه وه سهر ناوه که، نه و راده کا له ده ستت، توش ده که وییه سهر ی. ده یگریه وه، قه پ ده که ی به لاملیدا، ده یکی شیبیه وه بن حه وزه که.

نیستا دهره ینه ری شانۆ ناماژه ده کاته تو، به لئی! تو، نه ری تو بچو سهر شانۆ، وهختی نه وه ها تووه بچییه پیش، دهوری خوت بگیری. بینه ران چاوه پروانن. بی ناگا وهک پیویتی مه ست چوویه سهر شانۆ، ده ستت کرد به سه ما، وهک نه وه ی له مندالییه وه هه ر سه ما که ر بووی. په نگی له سه ماش زیاتر هچ کاریکی که نه زانی. کچه سه ما که ره که ش دهناسی، وهک نه وه ی سه دان سه ماتان پیکه وه کرد بی. خالیتی ره ش به لچه نه گه یه وه،

وهك موگناتيس كه مه ندىكىشى كردى. دهستى يهك دهگرن، تىك
ئهنگوتن، لىك ئالان، ئه و شانۆبه تان ئه و پيشكهشى بينه ران كرد، به
بيدهنگى، به بى قسه، تهنيا به سه ما و هيچى تر...

ئه رى هه ر و ابو. كه تۆى ديت بزه يه كى شيرين كه و ته سه ر ليوه سوور و
گۆشته كه ي. لىتى پرسى ماشينى مه هاباد كامه يه ؟ تۆش په له ت بوو. خوا
خوات ده كرد ماشينه كه زو و پر بى و بكه و يتته رى. «ئه مه يه وه ره سه رى» به
رواله ت ناشنا! به ده مه ته وه پيده كه نى، وات هاته به ر چا و له ده ميكه وه
ده بناسى، هه ر چييه كت كرد هيچت بۆ نه چۆوه سه ريه ك. جانتايه ك و
كوپىكى چوار پيىنج سالانه ي پيىسو، هاته سه رى له سه ر كورسييه كه ي به ر
ده مه ت دانىشت. چاوى خومار كرد، به پيىكه نين و سووكه شه رمه وه وتى:
ئه گه ر ژنيكى تر هاته نيو ماشينه كه باشه ئه گينا تۆ زه حمه ت بكيشه
ليروه ده دانيشه، با غه يرم نه يه ته لا. تۆش ورد به چاوى مشتته رى، وهك
برووسكه سه رتا پاييت دا به ر زه ين، به پيىكه نين و شه رمه وه «هه ر چۆنيكى
تۆييت خۆش بى». هه ستاى جييه كه ت گوڤى، چوويه ئه ويه ر لاجه و لاج
كه وتن. بى ئه وه ي ئا و ر بداته وه يان كه سيك گومان تان لى بكات، به
جوانى ده تبينى. خيرا خيرا رووى تيده كردى و ده يوت: «ئه وه كه ي پر
ده بى؟» زو و زووش چارشيوه كه ي بۆ ده كردييه وه. پيت سه ير بوو چۆن ئا و ا
يه كدا به دوو له گه لت رىك كه وت. وهك ئه وه ي له زوويه كه وه نيزيكايه تى
و كه ين و به ينتان هه يه، حه ز و خۆشه ويستى، جوانى و په تياره يى له
ديمه نى ده بارى. تۆش كيچ كه وته كه ولت، هه موو گيان ت حه زى ده كرد و
ختۆكه ي ده هات.

سه رى لى هينايه پيشى، تۆش له و به ره وه لى چوويه پيشتر، كه باش
گويت له دنهنگى بى. وتى: «من په له مه بلئى و زو و پر بى؟» دنهنگى
ناسكى نه رمى گوپچكه تى ختيلكه دا، هالاوى گه رمى هه ناسه ي كووره ي

نيرايه تى و تهنيا يى ده ماندى. هه ستت كرد خوينيكي گه رم و تازه به گوڤ
به ده مارتدا دى و ده چى، ئالۆشيك كه وته گيان ت. كوره چكۆله كه خۆى
خوار كرده وه بۆ جانتا كه ي به رده مى، كراسه كه ي هه لمالكا، پشتى وه ديار
كه وت. تۆش بۆ ئه وه ي قسه ي له گه ل خۆشتر كه ي، به ئه سپايى ده ستت برد
كراسى كوره كه ت داكيشا خوارى. «پشتى داپۆشه، سارده سه رما ي ده بى»
رووى تىكردى وتى: «تۆزه حمه ت مه كي شه، زۆر سوپاس، ده ستت خۆش
بى. چى لى بكه م، زۆرم وت مه يه، سارده. هه رچييه كى كردم بۆم رازى
نه بوو.» هه ستا سه ريى، چارشيوه كه ي له ژيىر خۆى ده ركيشا و خستىيه
ته نيشتى پالى پيوده ا وتى: «هينده قورسه ده لئى كوته كه، مله ما ي لى
بريوم.» سه رى بۆ لاي تۆ وه رگيىرا، گه ردنى سپى و قه له وى وه ديار كه وت.
ده توت گه ردنى په يكه ره داتا شراوه كانى ده سكردى هونه رمه ندانى يونانى
كوئى نا و موزه خانه يه.

ته ختى سينگى وهك مه رمه رى سپى لووس و بى گرى بوو. كراسيكي
سوورى له به ردا بوو. سپييه تى پيىستى كرديووه بلوور، سوور و سپى
چه شنى ماست و دۆشا و تىكچرژابوون. دوو مه مكى وهك دوو هه نارى
سوور، له سه ر سينگى قوت و يىستابوون. مه مكه وانه يه كى ره ش به
چا و چنۆكى له خۆيدا ده گوشى. ده گه ل هه ر پشو و كيشاننيك تىژايى ئه و به ر
و ئه مبه رى گوڤى مه مكى كراسه كه ي له سه ر سينگى رىك ده كرد. هاوكات
ده گه ل پشوودان درزى مه مكى چالا ييه كى نه رمى ده كه وته نيو، مردووى وه
ته ماح ده خست. پيى و ابو و درزى ده روازه ي به هه شته. هه ولى ده دا به و
درزه دا شوڤر بيتته وه خوارى بۆ نا و به هه شت. جار ناچار رىك به ئه نقه ست
رووى له تۆ ده كرد، له سه ر كورسييه كه داده هاته وه. مه مكى وهك دوو زه رده
به هپى گه ييو، له سه ر مه مكه وانه كه وه ديقه ديقه ي پيده كردى. هه موو گيانى
ئاورى گرتبوو. ورده ورده تۆشى ده گراند. لووتىكى شوش و قه له مى، دوو
چاوى به له ك، بروى په يوه ست و كه وانى، خالىكى ره ش به لاجه نه گه يه وه،

چەشنى مۆگناتىس سەرنجى پىياۋى جىلەۋكەش دەکرد. خال... خال ئەرئى ھاتەۋە بىرت؟ جارىكى تىرىش بەرەبەيانى رۆژىكى توش و سەخىلەت ھاۋسەفەر بوون. لەسەر كورسىيەكى يەك نەفەرى لە پەناتەۋە دانىشت، پانتولئىكى پىياۋانەى ھەلكىشاۋو، چارشىۋىكى كۆنى بە سەرەۋە، دەستى خستە بەر پشتىنەكەى و خۆى كشمۆلە كرد، لە سەرمان ھەلدەلەرزى. توش بەزەبىت پىيدا ھاتەۋە، سۆيەى نىۋ ماشىنەكەت ھەلكرد و پالت پىۋەنا بۆ بەردەمى. ئەرئى ئەرئى راست خۆى بوو، زۆر باشت ناسىيەۋە. «بلىئى لە چى بگەرئى؟» ئەرۆۋە سەرنجى رانەكىشەى، لات و ابوۋ قاچاغ فرۆشە. شتومەك دىنئى و دەبا، بەلام ئەمروۋا نەبوو. لە دوورەۋە ھەستت بە نەرمى و گەرمى لەشى شلكى كرد، گىيانى دەدا بۆ تۆزىك، تاۋىك حەجمىن، حەۋانەۋە و تۋانەۋە.

لاقى چەپەى خستە سەر لاقى راستەى، كەۋشەكەى داكەند. دانەۋىيەۋە گۆرەۋىيەكەى تا خوارئى دامالئى و ھەلكىشاۋىيەۋە. پوز و بەلەكى سىپى و تورتى دەتوت بە سماتە سمرپاۋە، جومگەى قولپەى ۋەك قولە ھىلكەى پاك كراۋ، سىپى و خر بوو. چاۋىكى لىئى كردى. توش ھەر چاۋىكت لىئى بوۋە چوار چاۋ. پىت خۆش بوو لە بەرى پىيەۋە تا تەۋقى سەرى بە زمان بلىسىيەۋە، ھىچ كۆپى نەمىنئى پەى پىئى نەبەى و لىت شاراۋە بىنئىتەۋە.

دوۋ سىئى نەفەر موسافىر ۋەژوور كەۋتن. تۆخوا خوات بوو كەسىكى ناسىۋات لىئى ۋەژوور نەكەۋئى، لىتان بىنئە دىۋوۋى مەم و زىن، رىسەكەت لىئى بكاۋەۋە خورى. ھەزار خۆزگە و برىات خواست ژنىكى تر نەبەتە نىۋ ماشىنەكە، بۆئەۋەى خۆت بچى لە پەنايەۋە دانىشى، تەك بەدەى بە تەكسىيەۋە. ران بە رانىيەۋە بىۋوسىنئى، خۆت بگەيە گورگە خەۋ. چاۋت لەسەر يەك دانئى، ھەر نەبىئى لە باخى لەشى جار جار شەۋرپىك بگەى. ژن و پىياۋىكى پىر ۋەژوور كەۋتن. بە ھەسرەتەۋە چاۋىكى لە تۆكرد، بە

ژنەى وت: «تۆ لە لاي مەۋە دانىشە.» ژنە لە لاي ئەۋ دانىشت و پىرەش چوۋە پشت سەربان. تۆشلەژاى، داروبەردت دا بەر جنىۋو. «ئەم پىر و پاتالانە نازانم لە چى دەگەرئىن، پىرئىزنى سەر ئاسن، لە ھەموو شۋىنئىك دەبىتە ملۆزم، ھەمىشە ملۆزم.»

دەگەل پىرەپىياۋ دەستى كرد بە سلاۋ و چاكوخۆشى. وا دىيار بوو ناسىۋىيان ھەبە، تەۋاۋ خەمت لىئى نىشت، كارەكەت لىئى تىكچى. ئەۋ دەروونتى خۆئىندەۋە، بە پىرە پىياۋى وت: «دلت نەتۆقى تا دەگەپنە مەھاباد با لىت دوور بىئى، مەترسە رۆنىشى لىئى ناگرم.» دەگەل پىرە جەفەنگى لىدەدا و دەئاخاوت، بەلام چاۋى لە تۆ نەدەتروۋكاند. پىرە باسى زۆر شتى ناسكى كرد، ئەۋىش ھەموو جارىك چاۋى تاۋ و جوت دەكردن، دەمى دادەپچىرئى ئەپەرۆيەكى دەۋت. بە ئاستەم بە پەنجەى دەستى سوۋكىك بە لاروۋمەتى خۆيدا دەكىشا، بۆ ئىستىك سوۋرايىيەكى ئال دەچزا ژىر پىستە سىپىيەكەى گۆنئى. دەمى دەكردە گول خونچە، لىۋە سوۋرەكەى بە ھەزار عىشۋە و ناز، بە ئەستەم دەگەزت. ددانە رىك و مروارىيەكانى ۋەدىيار دەخست. لە زەرباى حەز و جوانىدا نوقمى كردى.

ماشىنەكە پىر بوو، كەۋتە رىئى. رانت توند پىكەۋە نوۋساند و خۆت وىك ھىناۋە، دوۋ سىئى تەزووت پىداھات، ھەستت بە گەرمىيەكى خۆش كرد پاشان فىنكى، تەرابى و خاۋبوۋنەۋە. پشۋوت سوار بوو، ۋەك كەل دەتمشان، چاۋىكت لىكرد، زانئى ئەۋىش ۋەك تۆۋاۋە. ھەستى بە گەرم داھاتن و گۆرئى تۆكردوۋە، ھەر ئەۋەى ماۋو لەبەر چاۋى ئەۋ ھەموو عالەمە، ۋەك لە قاتى و قىرپا ھاتىئى ھەراتكاتى و بتخوا. بە ناچارى كىتەكەى دەستت لىك كەردەۋە، چاۋت وشەكانى نەدەدەت، بەسەر ھىلەكاندا دەخلىسكا. بە روالەت چاۋت لە كىتەكە بوو بە خەپالىش، لەشى رووت و نەرم و نىيانى ئەۋ بوو لە ئامىزتدا دەتگەۋزانند. زۆرت بۆ

خۆت ھېنا، كەمتر چاۋى لى بىكەي. خۆت لە ژېر قورسايى ئەو ھېزە موگناتىسىيەي رىزگار كەي. بەلام تۆمەست بوۋى مەست. ئەو قەلىپكى رەش بوۋ لە سېپىنەي چاۋ و مېشكىتدا ھىلانەي چى دەكرد. تەنانەت ئەو ھەوايەي كە ھەلت دەمۇت، بۇنى ئارقەي لەشى، بۇنى مېيىنەي ئەو بوۋ، كەپۆ و سىيەكانتى داگىر دەكرد. بۇنىك وەك عەترى برىنج، بۇنى پلاۋ كە تازە دادەپىژى.

خۆت بە نووسراۋەي كىتەپكەۋە خەرىك كىرد، زۆرت بۆ مېشكىت ھېنا «فرۆيد دەلى دوورى كىردن لە غەيرە لەزەت، كە دەستكردى پىك ھەلپىژانى كىردەۋەي سىروشتى نەپىنەي (غەرىزە). تەنبا لە رېي دابىن كىردى پىداۋىستىيەكانى سىروشتى نەپىنەي لەگەل خۇشى و چىژ دىتە دى. واتە لەزەت بىردن زىاتر راكردنە لە دەرد و ئازار، تا و دەست خىستى لەزەت» ئەرى دەپى كاتى دابەزىن پىيى بلىم «بلىي خۇي جىگاي بىي؟» كى دەلى نا! بەو روۋەلمالدىراۋىيەپرا ديارە لە سەت ئاۋى واى داۋە قولاپەي تەر نەبوۋە. «ئەي ئەگەر جىي نەبوۋ چى؟» بىرت كىردەۋە زۆر جار كە ناچىيەۋە، مالى دايكىشت دەچىتە مالى خوشكت يان مالى خالت، بلىي ئەمپۆش رۆژىك لەو رۆژانە نەبى؟ دەي جا با لە مالىش بى. تۆچ دەرىبەستى ئەۋى. وەك دەيان جارى تر، بەرەۋ مالى خوشكت يان مالى براكەي بەرپى دەكەي. جا با لە مالىش بى. تۆپەكت بە بوۋنى ئەو ناكەۋى. ئەو لەو مالەدا بۆتە سىبەر، ھەستى پىدەكەي و دەبىيى، بەلام نىشە. «ئەمەش وەك ئەۋانى تر بە نىۋى يەكىكەۋە دەپنرخىنم» دەيكەي بە كى؟ ھىندەت دايك و خوشك و ژنى دۆست و ھاۋەل و ھاۋرپى و ناسىاۋ وەخت و بېۋەخت بىر دۆتەۋە، كەسى وات بە گورچۆۋە نەماۋە، نىۋدىرى كەي. ئەگەرچى ئەو لەو كاتەۋە كە بە سەرىدا گوراندىت، ئىتر ھىچ نالى. ئەۋجارەش زىمانى سوۋتا ھەر ئەۋەندەي وت «خۆ زىرپىن ئەۋ جارى تر كە ھات، قىزى زەرد و چاۋى شىن بوۋ؟» تۆش گوراندىت بە سەرىدا، من

چوزانم ئەم سەگىبانە ھەر رۆژەي بە جۆرىك و بە مۆدىك سەربان رەنگ دەكەن. جگە لەمەش، بە تۆچى كى بوۋ، تۆسەرى خۆت داخە و كارت بەۋانە نەبى.

تۆ جارى لەۋانە گەرى، چوزانى وايە؟ «خا دەكا لەگەلم دى، وەك ئاۋ دەپخۆمەۋە. لە پىلوۋى چاۋمدا ھەشارى دەدەم.» زۆر ئافرەت ھەن ھەستىكى پىۋانەيان ھەيە، بە بىمەبەست بە دەم پىۋاۋى خۇيى و غەيرەۋە پىدەكەن. ئەۋەش لە متمانەپەكەۋە سەرجاۋە دەگرى كە بە خۇيان ھەيە، خۆ تەنبا پىكەنپىن و چاۋ لىكردن ناپىتە بەلگە لەسەرى كە واپى. لەسەر كىتەپكەۋە چاۋىكت لى كىرد. ئەۋىش سىلاي چاۋى ھەر لە تۆ بوۋ، پىدەكەنى و بۆت دەترىقاۋە، ھەموۋ گىانى ھاۋارى دەكرد. چەشنى مەۋىەكى نەۋسنى ئىشتىياي دەكردى، چاۋى لى نەدەتروۋكاندى، ئاۋ بە لاغۋەپدا دەھاتە خوار، زوۋىەكى قىۋوتى دەداۋە. خىرا خىرا چاۋى خومار و لىۋە سوۋرەكەي تەر دەكرد، تەنبا تۆزىكى مابوۋ لە خۇيدا بتتاۋىتەۋە.

برۆي بۆ لاي پىرەي پىشت سەرى ھەلتەكاند، تىي نەگەپىشتى مەبەستى چى بوۋ. دواپەش چاۋىكى لە تۆ قىرتاند، بۆ ئىستىك سەرى شۆر كىردەۋە. لە خۇشپىيان شاگەشكە بوۋى، لە خۆت راخورى «نەموت! نەموت. كەي بە ھەلە چوۋى. ئەۋە دوۋەم جار بى» تۆھمەشە ناسىۋتن، دەپانپىكى. ئارام و قەرارت لى ھەلگىرا، ئاۋرى دەروونت وەك كورەي نىلدىراۋ وە لىرفەلرف كەۋت. ئەۋجارپەش بە تەۋاۋى لە خۆت دلىنبا نەبوۋى، ئاۋرپىكت بۆ پىشت سەرت داۋە. ھەموۋ موسافىرەكانى پىشتەۋەت بەسەر كىردەۋە، كەس ئاگاي لە ئىۋە نەبوۋ، ھەموۋيان سەربان نابوۋە نىۋەكەۋلى خۇيان. ئەۋ كاتە تەۋاۋ خاتىرەم بوۋى.

ماشىتەكە لەسەرەخۆ رىگاي دەپرى و وپىرە وپرى دەھات. گەرمای نىۋە ماشىتەكە شوۋشەكانى بە تەمىكى تەنك داپۆشسىۋو، بە دەست

شوشه‌کە‌ی بەر دەمت خاوی‌ن کردووه، بۆ دوور روانیت. هه‌لۆبه‌کی ته‌نیات که‌وته به‌رچاو، ده‌توت به‌ ئاسمانه‌وه وشک هه‌لگه‌راوه، بالی لێک کردبووه‌وه، نه‌یده‌بزو‌اند. «بلیتی به‌ دوا‌ی چیدا ویل بێ؟ تو‌ بلیتی ئه‌ویش له‌ نیچیر نه‌گه‌ری» نیچیر کاتی‌ک هه‌لۆ ده‌بینی خو‌ له‌ بن گوینی و ره‌وه‌زه‌برد، هه‌شار ده‌دات، ناویری بزو‌ی. بریک جاریش چاوی ده‌قوچینی تا ئه‌و کاته‌ی هه‌ست به‌ تیژیایی چنگیک له‌سه‌ر جه‌سته‌ی ده‌کا، ده‌بینی له‌ مابه‌ینی عه‌رد و ئاسمان مۆله‌ق ویتساوه. ئه‌وه دوا چاوکردنه‌وه‌یه. دوا مالتا‌وایی و دوا چاوپیکه‌وتنی ژبان و جوانییه‌کانییه‌تی. له‌ پر ده‌نووکیکی به‌هیتز، سه‌ری هه‌لده‌پروچینی. نیچیری ئه‌م‌رۆت زۆر رۆژ بوو. تو‌ خو‌ت له‌ ژیر کتیب و په‌نجه‌ره‌ی ماشینه‌که‌ هه‌شار ده‌دا، خو‌ت لێ ده‌دزییه‌وه. ئه‌م‌رۆ تو‌ بوویه نیچیریکی ترسه‌نۆک، ئه‌ویش ته‌واریکی به‌شکو، به‌ سه‌رته‌وه په‌ریازی ده‌کرد. جاری وابه‌وه نهرم ده‌فیری. ده‌توت به‌سه‌ر ئاوه‌وه ویتساوه مه‌له ده‌کات. جاری واشبوو به‌ تیژی ده‌هات و ده‌چوو، وه‌ک به‌رد له‌ ئاسمانه‌وه خو‌ی به‌رده‌داوه! له‌ تو‌ رۆده‌هات.

بیرت له‌ نازاد کرده‌وه، مالتی ئه‌ویش زۆر باش بوو، ئیستا کاتی ئه‌وه بوو بۆ زانکو‌ بچیتته‌وه. تییراده‌بینی پیتی بلیتی بۆ نیوه‌پۆش نه‌یه‌ته‌وه، پاروویه‌کی ئاوا چه‌ور و قه‌له‌و، حه‌یف بوو ئاوا به‌ خیرایی به‌ری ده‌ی. «به‌شکم رازی که‌م بۆ شه‌ویش له‌گه‌لم بمیتته‌وه» هه‌روا کتیبه‌که‌ت له‌ پیش چاو گرتبوو. جار ناجاری له‌ سه‌ره‌وه چاو‌ت لێده‌کرد و هه‌ستت ده‌کرد ئه‌ویش وه‌ک تو‌ وایه، ئالۆشیک که‌وتۆته گیانی، مه‌سته. له‌ جۆشه. لێوه له‌ریه‌کی سووک که‌وته سه‌ر لێوی، پشوری سوار بوو. نهرمه‌ مشه‌یه‌کی ده‌هات، به‌لگی لوتی که‌وتبووه سه‌ما، وه‌ک فریره‌ ده‌په‌ری. که‌ بۆ لای پیره‌ وهرده‌سوورا خو‌ی له‌ کورسییه‌که‌ی هه‌لده‌ساوی.

شاگردی ماشینه‌که‌ مه‌قه‌ستی خسته‌ سه‌ر هه‌ودای خه‌یالت، دا‌وای کرێ

ماشینی لێکردی. پر به‌ دل‌ هه‌زت ده‌کرد کرێی ئه‌ویش حسیب بکه‌ی، ده‌ستت کرد به‌ گیرفانی باغه‌لتدا هیتدیکت ئه‌سکیناسی ورد و درشت ده‌رهینا، به‌لام ئه‌و چاوی هه‌ر له‌ خو‌ت بوو. پیره‌ زوو پوولی ئه‌ویشی دا، ئه‌و خو‌ی چه‌پکیک پوولی ده‌رهینا. سوور بوو له‌سه‌ر ئه‌وه‌ی کرێی پیره‌ و تو‌ش حسیب بکات. پیره‌ لێی پرسی حه‌قنه‌ن ده‌چیتته‌ سه‌ردانی رێبو‌ار. «به‌لێ» دووباره‌ پرسییه‌وه قه‌راریان له‌سه‌ر داوه‌ یان هه‌ر وا ماوه‌ته‌وه؟ ئه‌و هه‌ناسه‌یه‌کی هه‌لکیتشا «به‌لێ هه‌ر ئه‌م حه‌وتووه‌ی لێره‌ ماوه، پاشان به‌رپی ده‌که‌ن بۆ تاران» پیره‌ پرسی زۆری بۆ برا‌وته؟ «ئه‌ری وه‌للا زۆره‌» چاویکی هه‌ر له‌ تو‌ بوو. له‌ بارودۆخه‌که‌ی دوا‌یی نه‌ترازا، بۆت ده‌شنییه‌وه، به‌ هه‌زار غه‌مزه‌ و ناز راوی ده‌کردی، دلی ته‌نیاتی که‌مه‌ند کیش ده‌کرد.

ئه‌ری له‌گه‌لی ده‌چمه‌ ده‌رکی زیندان، پاش چاوپیکه‌وتنی رێبو‌ار ده‌بییه‌مه‌وه. «بلیتی رێبو‌ار کیتی بێ؟ له‌سه‌ر چی گیراوه؟» بێگومان ئه‌ویش قاچاغچییه، مالتخۆره، قاتله‌ یان قه‌رزدارێ خه‌لکه‌، چووزانم. ئه‌وه‌ی هه‌یه تاوانیکی قورسی کردووه، بۆیه‌ وا حوکمی زۆریان داوه‌تی. له‌و گه‌ریم چاوی ده‌ری. به‌من چی له‌سه‌ر چی گیراوه. چی له‌و منداله‌ بکه‌م، چۆن و به‌چی بیخافلینم، که‌ لێمان نه‌بیته‌ درووی مه‌م و زین. «بلیتی ئه‌وانه بزانی؟» رهنه‌گه! گه‌وره‌یه، تو‌ ته‌ماشای به‌ختی من که‌، که‌س نییه‌ پیتی بلیتی تو‌ ئه‌وه چییه‌ له‌گه‌ل خو‌تی ده‌گێری. ده‌بی شیرینی و تو‌پ و شتی وای بۆ بکرم، پیتییه‌وه بخلافی، ته‌له‌فزیۆنی بۆ هه‌لکه‌م. ئه‌گه‌ر شریتیکی کارتۆم وه‌گیرکه‌وتایه، ده‌یکوشت، به‌ قیدیۆ سه‌رقالم ده‌کرد. ئینجا رووت رووتم ده‌کرده‌وه، سه‌ت که‌رته‌م چه‌نه‌گه‌ و به‌لگی گویتی ده‌گه‌زت. هیتنده‌م به‌خۆوه ده‌گوشی و ده‌مژی، هه‌موو له‌شیم وه‌ک خو‌م شین و ره‌ش هه‌لده‌گێرا. «نا! نا! چۆن وا ده‌که‌ی، ئاقل به‌ نابی وابی، شوپن له‌سه‌ر له‌شی بمیتته‌وه، حه‌قنه‌ن که‌سی هه‌یه، لێی وه‌شک ده‌که‌ون. خو‌ تو‌ ناتهو‌ی هه‌ر ئه‌م جاره‌ بێ؟ ئیتر ته‌واو. ها!» ئه‌ری نابی بیسه‌مزینم.

چاوی هەر له تۆ بوو، پێکهانی وتی: پیاو چۆن دەبێ و ابکا، ژن و مندالی به جیایی؟ خۆی لهوئ بۆی دانیشتوو، ئاسووده و بێ خهیاڵ، نه سههما لێی دهات نه گهوما، ئاگای له حالئ ئیمه نییه، ئهوه سالیکی ره بهقه گیراوه. ئهوجار بۆت روون بووه ریبوار مێرده کهیه تی، ماوهی سالیکه لێی دووره، جوان و جحیل، تهر و تازهیه، بۆیه وا ئاوری گرتوو. پێویستی ههیه، منیش ههر ههمه. ژن به تهنئ ناتهواوه، پیاویش ههروا. ئهوه دووانه پێکهوه کامل دهبن. زۆر له مێژوه ههردوو کمان پێویستیمان به یهک ههیه و پێمانخۆشه. ئهوه مافی رهوا و ئینسانی خۆمانه، کهس بۆی نییه بهرمان لئ بگرئ. حهیف نییه باخ بئ باخهوان بئ، داری بهر وشک هه لگه رئ، بهر به دارهوه رهق هه لگه رئ؟ تۆخوا گوناح نییه شوخی وا به تهنیا بخهوئ. پر به پری سیبه کانت بۆنی ئارهقهی لهشی هه لمرئ، بۆنی مێی و تهنیایی، بۆنی خۆشی و لهزهت.

ماشینه که گهیشه شاری، ئهوه به پیره ی وت: با لیره دابه زین تاکسی زووتر و دهدهست دهکهوئ. «من دهچمه کارپێژ تۆ فهرموو» تۆش پانه وهستای به دوایدا دهستت دا جانتاکه، وتت تۆ فهرموو من ئهوهت بۆ دینه خوارئ. دوور له خه لکه که بۆ تاکسی و یستان، دهستیکت به سهری کوره که ی داهینا. «رێبه کهمان لیک نیتزیکه، پێکهوه ده پۆین» ئه ویش وتی: ده بئ تاکسی دهر بهست بگرین، ئه گینا نامان بهن. دهستی کورپهت گرت و جانتاکهت دانایه سه ر عهرزی. هه رات له ماشینیکت کرد، له بهر ده متان و یستا. «دهر بهست بۆ مهحمودکان» جانتاکهت خسته پشت ماشینه که و دهر که ی پشته وهت بۆ کردنه وه، ئهوه کوره که ی خسته ئهوه لاره، خیرا خۆت خزانده پالی. بۆ ئهوه ی سهری قسه ی له گه ل دامه زرپنی «ئهم هاتوچۆیه بۆ ده که ی؟ بۆتو زۆر ناخۆش و زهحمه ته. بۆ داوا نا که ی مێرده کهت راگو یزن بۆ زیندانی بۆکان» وتی زیندانی بۆکان زیندانی سیاسی وه رناگرن. ئهوی جی بئ لات و چه قوکتیش، دز و پیاو کوژه. من ده مزانی وای لئ به سهردئ. سهت

جارم پیتوت. لێی پارامه وه، به قسه ی نه کردم، وهلامی نه دامه وه. ئهوه خه لکه هه مووی له گه ل ژن و مندالی خۆیان دانیشتوون، چ مه نزووریان منه؟ سهت که ره تم پئ وت! کوره بۆچی واده که ی، له وانه گه رئ ده ست هه لگه ره. بۆ کیتی ده که ی. کئ هه یه پئ بزانی؟ ته زوو یه کی توندت پیداهات، ئاره قه یه کی سارد له ناو جوگه ی پشتت، شو لاوگه ی به ست. مه ستی له که لله ت په ری، ده ستت کرد به گیرفاندا، کرپی ماشینه کهت دا. «کاکه لیره رایگه من داده بزم» بئ ئه وه ی چاوی لئ بکه ی و فورجه ی قسه یه کی پئ بده ی، به توندی له ماشینه که هاتییه خوارئ، خۆت له نیو کۆلانیکت را کرد. به بئ مه به ست، به ره و شوینیکی نادیار، به په له لیبان دوور که وتییه وه.

گولانی ۱۳۷۷ (۱۹۹۸/۴)

چاوه پروانی

بۆ چاوه پروانیییه کانی یه سنا

هاوینه پرییه که وتیبوو ناو زه وییه کانی ئەو. خه لکی ئەو ناوه بۆ زوو گه یشتن به جادهی قیله تاو، ملی ئەو ریگه یان دهگرته بهر. ئەو وهک ئەوهی دایمه و دهرهم له سبیه دابی، کهس نهیده زانی له کوپوه و کهی دهرده په پری. چه شنی سهگی یانیگر، ئاوقای ریواری ئەو پرییه ده بوو. زۆر جار ریواری له نیوه پری گه راند بووه. چاوی ده قووچاند و ده می ده کردوه.

له قاوه لتوونیکه درهنگی پاییزیدا، جیره جیری داشقه یه کی چکۆله، پر له سیپی تری و باینجان، بیدهنگی ئەو هاوینه پرییه هه لده لووشی. ئەو وهک له بنه بهرد دهر په پری، ئاوقای داشقه که ده بی. بهر زابی باره که، داشقه چی له چاوی ون دهکات. له پشته وهرا زۆر شات و شووت دهکات، به لام وه لامیک ههست ناکا. به هه لده داوان هه لده کوتیتته سه ر جلهوی ولاغه که، دهویستینی. چاوی ده قووچینی، ئەوهی ده بلتی نایلتیه وه. بهر وه داشقه چیه که ده چی. پینیدا هه لده شاخی. که چاوه دهکاته وه، بزیه کی تهر و شیرین، جووتیک چاوی هه نگوینی و قژیکی کال، دهستی پی له دهسکه وساری ولاغه که شل دهکا. چه شنی دار له زهوی دهیچه قینی. ئیستا ئەو هاوینه پرییه بۆته جاده پری. هه ر دوو بهری به شوڤه بی په رژین کراوه. ئەهه رکو هات و توش! رۆژیک بووتته ریواری ئەم پرییه، که ورد سه رنج بدهی، وا ههست ده کهی هه ر داریک، په ره پیاوکی سه ر و ردین دریزی پرچنه. به پرتاو دپته سه ر ریت. به پیدزه، بۆ یهک نیگا سه ر یرت دهکا. له دواته وه جیده مینی، ده بیته دار. ده لهرزی و به سه ر جاده که دا ده چه میتیه وه.

ره زه ری ۱۳۸۰ (۱۰/۲۰۰۱)

سه یته ره

رهنگی ده موچاوی سپییه کی بی تامه. ته نانه ت وردیله ده ماره کانی ژیر گوناشی، رهنگی خویان دۆراندوو. جواناو له ته ویلییه وه به ره وه هه نییه شۆلاوگه ده به ستی. تاکو له سه یته ره که نزیکتر ده بینه وه، پشووی ئاسته متر دیت. وهک ئەوهی که سیک توند دهستی له قورگی نابی. مشه مشی تاکو دووسی که سی پشت منیش، ده بیسری. چاوه سپی و ره شه کانی تووی شه رم ده وه شین. ژنیکی قه لهوی له ته نیشته. هه ر دوو دهستی توند به دهستی ژنه قه لهوهی ته نیشتیه وه جه ر دا. به لکو به یارمه تی دهستی ئەو، قه وه ت بکاته خووی و خه لاسی بی.

ژنه قه لهوهی په نای به گویتیدا چرپاند: «دان به جه رگت دابی. ئەوه گه یشتینی، ئیتر ته وا» ده ستیکی له ته لهی دهستی ژنه دوو گیانه که رزگار کرد. به ئە سپایی کراسه کهی له سه ر زگه هه لمه ساوه کهی ریک کرد. تیری بیده سه لاتتی چاوی موسافیریک چاوی ژنه دوو گیانه که ده نه نگیتی. تۆزیک خووی پی کو ده کاته وه. بین له سییه کانی هه لده خلیسکی، نایه ته دهر. رووی له ژنه قه لهوهی ته نیشتی کرد. به لۆخه لۆخ وتی: «پروسیا خۆم. چه یام چوو. خوای ده کرد ئەمجاره به سلامه تی نه جاتم ده بوو، ئیتر تویه!»

ماشینه که له بهر دهم سه یته ره که دهویستتی. سه ربازیک تازه خه تی داوه، دهر کهی ماشینه که ده کاته وه، وه ژووور ده که وی. چاوه به بن کورسییه کانی ماشینه که دا ده گیتی. وهک ئەوهی شتیکی زۆر به نرخی لی دزرابی. نیگای له سه ر سیمای ژنه دوو گیانه که ده گیرسی. ده پرسی ئەوه بۆ وا رهنگی هه لبرکاوه. ژنه قه لهوهی ته نیشتی له بری ئەو وه لام ده داته وه: «برادر!» ئەو دوو گیانه. سه خله ته، ناتوانی قسان بکا. ده بیه م بۆ سه ر چه کیم»

نووسەر

که نۆرهی گه‌یشتی، بۆ خویندنه‌وه‌ی وتاره‌که‌ی، بانگیان کرد بچیتته پشت تریبۆنه‌که. کهچی ئەو یه‌کسه‌ر چوو به‌ر تریبۆنه‌که! گولډانی‌ک گولتی لایلۆنی رهنگا‌ورهنگ تریبۆنه‌که‌ی رازاندبۆوه. ده‌ستی دایه‌ گولډانه‌که و له تریبۆنه‌که دووری خسته‌وه. پشوویه‌کی ئهرخه‌یانی هه‌لکیتشا. ئەوجار به متمانه‌یه‌کی زیاتره‌وه چوو به‌ پشت تریبۆنه‌که. له سه‌ره‌خۆ، ورد. ده‌ستی کرد به خویندنه‌وه‌ی وتاره‌که‌ی. لای وابوو له چاوی بیسه‌رانی کۆره‌که‌وه، مرۆیه‌کی ته‌واوه.

سه‌رماوه‌زی ۱۳۸۰ (۲۰۰۱/۱۲)

سه‌ربازه لاوه‌که بزهی دیتتی. ده‌لتی ئەگه‌رکو خوای کرد به‌ سلامه‌تی نه‌جاتی بوو، حه‌قمن ناوی بنین به‌همهن. له ماشینه‌که داده‌به‌زی و ده‌رکه پیتوه ده‌دا. ده‌نگی نووکه نووکی گریانی ژنه‌ دووگیانه‌که، تا له سه‌پته‌ره‌که دوور ده‌که‌وینه‌وه به‌رزتر ده‌بی. وه‌ک ئەوه‌ی رووی له هه‌موو جه‌ماوه‌ری نیو ماشینه‌که بی. له‌به‌ر خۆیه‌وه ده‌لتی: «خه‌تای تۆ بوو. ئەگینا من چی و ئەوه چی؟» ژنه‌ قه‌له‌وه‌ی ته‌نیشتی به‌ بی ئەوه‌ی خۆی شلوی بکات، ده‌ستی کرد به‌ ژتیر داوینیی کراسی ژنه‌ دووگیانه‌که‌دا. هه‌ر جار له‌ لایه‌ک له‌ زگه‌ هه‌لمساوه‌که‌ی به‌ تال ده‌کات. ده‌لتی: «نه‌موت هه‌یج نییه‌. هه‌ر هه‌وه‌لجار تۆژیک زه‌حمه‌ته، ئیتتر ترست ده‌شکی.»

گه‌لاویژی ۱۳۸۱ (۲۰۰۲/۸)

چەتە

بۆ عەلى. گ

ئەو دەيلىن شىك و گومانە و هيچى تر. ئەگىنا كەس نازانى، لە كۆپە و چۇناوچۇن سەرى ھەلدا. كوت و پىر وەك قارچكى پاش ھەورە ترىشقە، سەرى لە ژىر خاك ھىنا بوو دەر. ناو كەى پەتايەك بوو. بەرە بەرە خەلگى ناوچە كە لە يەكسان دەگرتەو، دوو چارى دەبوون. پەنگە كۆنە برىنىك بوو بى بە قوولايى مېژوو، تەشەنەى كرىدبوو. ھەر كەس بە پىتى ھەلسوكەوتى ئەو لەگەل خۆيدا تەعبىرى لە ناو كەى دەكرد. ئەرچۆ! ئەرچۆ ناوتىك بوو مندالى ناو بېشكەى پىر ژىر دەكراو. ھىزى ھەناو بوو، بۆ رېبوارىكى چۆلەوانى، لە شەوى ئەنگوستە چاودا.

(۲)

حاجى عەلى گورگە دەلئ: ئەو حىزبا بە دەلە دزە. خوتىرپىيە. من خۆم دىتوومە، گوارەى لە گوتى كچى ھەشت نۆ سالانە داقلېشان دوو. قامك و دەستى ئافرەتى بۆ ئەو دەي زىرەكەى دانە مالكاو، پرپو تەو. ئەو سەگبا بە، پەفېقى قافلە يە و شەرىكى دزە. لەگەل ئەمنىيە و قولە شىن رىك كەوتوو. بەچى ديارە خۆى پىباوى دەولەت نەبى؟ فېر كراپى. كرىدوويانە تە سەر ئەو خەلگە. لەم ناو ئەزاوە بنىستەو، بۆ ئەو دەي پىتى دەولەت لەم لايە زىاتر بىكرىتەو.

(۳)

زىرپىنە قىتە لەسەر كانى، بۆ ژنانى گىراو تەو. ئەو جوائمېرە. بە راستى جوائمېر ناوتىكە تەنبا لەو دەو شىتەو، تەنبا شىباوى ئەو. ئەرچۆى لە ھەموو شىخ و مشايە خان پىر گەورە ترە. ھەموو پىر و چاكى ولا تى كرىدوو، لە ھىچ كۆپىيە، مرادى دللى حاسل نەبوو. وتوويە تى خۆى و سىامەند ماو دەي ھەشت سال دلېان بە يەكەو بوو. لەو ناو كەس نەما بوو لە لاي باوكى نەيكەنە تىكاكار. قسەى باوكى ھەر يەك بوو. نا!

تا ئەو رۆژەى لەگەل چەند دەستە خوشكى دەچنە گىا كرىن. بە دەم گىا كرىنەو ھەر كەس لەبەر خۆبەو و ىرە و ىرىكى كرىدوو. زىرپىن بە بىر ئاگا، دەنگى ھەلېرىو، رازى دللى بە گوتى «با» دا چرىاندوو. كاتى گەرانەو كورپىكى جوائكىلانەى بۆشناخ، ھاتوتە سەر رىيان. وتوويە تى كىھەيان بوو ئاوا بە سۆز گۆرانى چرىو. كچەگەل ترىقا بوونەو. كچىك و تىبووى ئەو دەي تولىتى دەپرسى خاوەنى ھەيە. درەنگ ھاتووى. دىسان ھەموو لە قاقاي پىكەنە دەدەن. كچىكى تر و تىبووى، لە مېژ سالە دللى لە گرووى يەكى تر دايە. خوا غەزەب لە پىباوى كەللە پەق و ناحالى بگرى.

وتىبووى زىرپىن. شەوتىك ناخافل، سىامەند و مەلا و چوار كەسى تر خۆيان كرىدوو بە مالى ئەواندا. لە ترسان زەندە قىيان چوو. يەكىك لەو چوار كەسە ئەرچۆ بوو. مىرزاي باوكى زىرپىن كە چاوى بە چارە خۆرەكەى كەوتوو، تا ماو يەك زمانى شكاو. زىرپىن وتوويە تى پىشتر غەبرى ئەو چارەى كە چوونە گىا كرىن، نەيدىبوو. نەيزانىو كى حەكايە تى دلدارى ئەو و سىامەندى بۆ گىراو تەو.

ئەو شەو ھەموو پىباو كانى مالى لە ترسان لە دىوتىك كۆ بوونە تەو. ژنانىش خۆيان لە پشت دەركە مەلاس داو. چاوەروانى رووداوتىكى تالېان

کردوو. ئەرچۆ پرووی کردۆته باوکی زېرین وتووبه تی میرزا، من حورمه تی پیاوی خوینده وارم زۆر له بهره. نامه وی سهرشۆرت کم. بۆیه مه لا و ئه و شایه دانهم هیناوه ته مالت. بلتی ئیستا مه لا، زېرین له سیامه ند ماره بکات. ژنان له پشت ده رکه پشوو به کی ئه ر خه یانیا ن هه لکیتشا وه. زېرین له خۆشیا ن شاگه شکه بووه. هه ر به و شه وه ماره یان برپوه. ئەرچۆ خۆی پوولتی زېر و جلله بووکی داوه. ئەرچۆ وتووبه تی ده بی له م هه وتوو ده دا هه موو کارێک به رپتوه بچی، ئاو به ئاوردا بکری. زېرین وتووبه تی ئه و ته نیا بووکی ئاوا بی بووه له کاتی بووکی ئیدا، گولله ی به سه ردا هه لتوقا وه. ئەرچۆ دوو ریز برناوی به سه ر بووک و زاوا دا ته قانده بووه.

(۴)

ئهمیه چرچه ده لی: خوا ئەرچۆ بۆ ئیمه بپاریزی. ئه و بۆ ئیمه له شا به که ره مته ره، ره بی هه ر را وه ستاو بی، ده ی تریش له ناوچه کانی تر قوتکاته وه. ئه گه ر پیاوی وه ک ئەرچۆ نه بی، ئیمه مانان له م پاسگایه ئه سپی که لاکمان ده خات. ده ولته تیش پیمان نازانی. له سایه ی سه ری ئەرچۆ به، هه موو سه ری مانگی تیک ریک حه قی خۆمان به زیاده وه ده ده نی. خواره مه نی و فیشه کمان بۆ ده نترن.

ئهمیه چرچه پیاویکی زۆر به زاف ته به. ئه م قسانه له لای که س نادریکی نی. ئه و ئه م قسانه ی به سه رجوو غه ده گوت، که فیشه کی پیدایه ی ده کرد بۆ ئەرچۆ. زۆریشی ئامۆژگاری کرد، که س به م کاره نه زانی. ئه گینا سه رومالیان تیدا ده چی. سه رجوو غه ش ئه وه ی ته نیا بۆ خه جی لاره ی دۆستی گێرا بووه.

(۵)

مینه قرخه دلی به خه جی لاره وه به. هه رچی ده کا خه جی دلی ناداتی. خه جی بیوه ژنیکی قسه ره، مندالی نابی. مینه قرخه ما وه به کی زۆر خۆی لیدا گرت، تا کو بۆ مه علووم بوو، خه جی له به رچی دلی ناداتی. سه رجوو خه به دزی و ئاشکرا، هاتو جۆی ده کات. مینه لای وایه سه رجوو خه ژنخواز نیسه. ئه ویش بیوه ژنیکی قسه ری وه ک خه جی لاره! لیتی پروونه پیاویکی نیزامی، ژنیکی وه ک خه جی ناخوازی. ئه وه ش که هه به ته نیا بۆ ده سگه رم کرد نه وه و رابوارد نه، هیچی تر. رۆژیک مینه قرخه ده می سووتا، هه ر ئه وه نده ی به خه جی وت: «ئه گه ر سه رجوو خه راست ده کا و پیاوه، بلتی با بتخوازی. ئه گینا من سه ی شه و ده تخوازم.»

به یانی زوو مه ئموور هاته سه رم، بردمیانه پارگا. بی ئه وه ی هیچم لی پیرسن، پوانیا ن له لاق و که له بچه یان له ده ستم دا. تا کو بانگی شیوان له ته ویله ی ئیستریان کردم. شه و پاش مه لابانگدان، سه رجوو خه و چوار سه رباز، به نۆزه تا به ره به یانی، هه موو گیانیا ن به قه مچی کرد مه کفته ی کوترا و. هیچ کویمیا ن نه ده پاراست، له سه رخۆم ده چووم. سه تلێک ئاویان پیداده کردم تا ده هاتمه وه سه رهۆش. هیزی هاوار کردنیشم لیبرابوو. به ره به یان چاوشیا ن به ستم. له گه ل دوو سه رباز، به جیب به رپیکرام بۆ پادگانی شار.

له پادگانی شار، به تاوانی چه ته بی و کوشتنی خه لکی و دژایه تی ده ولته ت، به دوو ریز فیشه ک و برنوو به کی قوله - که ته نیا له کاتی دادگاییدا دیتن - به ئیعدام مه حکووم کرام. به لام من نه چوومه ژیر هیچ تاوانیکه وه. دووباره به رپیکرامه وه بۆ پادگان. چاوت رۆژی به د نه بینتی. هیچ شتییک نه ما له گه لم نه کهن، بۆ ئه وه ی دان به و تاوانه نه کردرا وانه دا بینم، که پیتی تاوانبار کرابووم. هه زار جار مه رگم به ئاوات ده خواست.

چاویان دهبه‌ستم. له ژووریکې چووک‌دا، به دهوری خوځمدا دهیانسوورپاندم. جارپک دهیانگوت خوټ دانه‌وینه با سهرت وه دهرکه نه‌که‌وئ. له‌سهر چوکان دهرپویشتم. جارپک دهیانگوت هه‌سته سهرپئ، له پر شه‌قه له سهرم هه‌لده‌ستا. سهرم وه سهرده‌رانه‌ی دهرکه ده‌که‌وت، خوین فیچقه‌ی ده‌کرد. سهرباقی ئه‌وه‌ش وه‌بهر شه‌پانیان ده‌دام. ده‌یان گوت سه‌گباب کوټری، مه‌گهر من نه‌مگوت سهرت دانه‌وینه. پیده‌که‌نین. پاشان ده‌یانبردمه ژوورپک، له‌سهر ته‌ختیک ده‌یانبه‌ستمه‌وه. پاش ماوه‌یه‌کی زور چاوه‌روانی، ده‌هاتنه جه‌ستم. هه‌تا ده‌یانتوانی به‌سیمي به‌رق، له‌به‌ری لاقمیان ده‌دا. جاری وابوو تا‌کو ده‌رژ له‌سهر قوون دهرپویشتم. هه‌موو میزه‌که‌شم ده‌بووه خوین.

زور شه‌وه ده‌مه‌و ئی‌وارئ، له‌دهرکی ژووره‌کانیان ده‌دا. ده‌یانگوت، ئه‌مشه‌وه نوره‌ته. خوټ ساز که. کوته کاغه‌زیکیان ده‌هاویشته ژووره‌که، ده‌یانگوت وه‌سیه‌ت بکه. رۆح ده‌هاته سهر لو‌تم. به‌بیستنی خسه‌یه‌ک، ده‌مردم و ده‌ژيامه‌وه. به‌ریه‌یانپک هاتن. له‌ژووره‌که‌م بردمیانه‌ه‌ری. هیزی لاقم نه‌بوو. دوو که‌س ده‌ستیان وه‌بن پیل‌دا. تا بن دیوارپک به‌عه‌رزیدا راکیشیان کردم. چاویان به‌ستم. به‌بژاردنی ژماره‌ی سئ، ده‌سرپوټیک کرا. لام وابوو مردووم. ئه‌وه‌ی به‌پيوه ویشکبووه رۆحه‌مه. گهرمیبه‌کم له‌ناوگه‌ل و سهر لاقم هه‌ست کرد. لام وابوو خوینه. بی‌ئوه‌ی به‌خوم بزاتم وه‌ک شتیکی نهرم و لینچق، به‌دیواره‌که‌دا داچوړام.

ده‌نگی قاقای پیکه‌نینی چهنده‌که‌سیکم هاته‌گویی. لام وابوو ئه‌وه‌مه‌لایکه‌تانه‌ن پاش مردن، بو‌سوئال و جواب دینه سهر پی‌او. که‌سیک گوتی ئه‌وه‌سه‌گبابه‌لیره‌لا‌به‌ن، بو‌گهن ولاتی هه‌لگرت. دووباره‌دوو که‌س ده‌ستیان وه‌بن پیل‌دا، به‌ره‌وه‌ژووره‌که‌م به‌عه‌رزیدا راکیشیان کردم. له‌ناو ژووره‌که‌ش باوه‌رم نه‌ده‌کرد، زیندوو بم. ئه‌گهرچی ده‌ست و لاق و چاویشم کرابوونه‌وه.

ئه‌گهرچی جگه‌له‌تاریکی چی ترم نه‌ده‌دی. حیسیبی رۆژ و مانگ و سالم لی‌تیکچووبوو. لام وابوو ههر له‌وه‌رژوه‌دی که‌دونیا دانراوه، ئه‌مه‌جه‌هنده‌مه‌ش بو‌من ساز کراوه، که‌تیییدا بژیم. له‌مه‌حکه‌مه‌قازی وتی من زور که‌لله‌ره‌ق و سه‌گگیانم. شه‌ش مانگه‌گیراوم. دانم به‌تاوانی خوځمدا نه‌هیناوه. ئه‌گهرچی هیچیش له‌گوریدا نه‌بوو. ئه‌وجار به‌تاوانی هاوکاری له‌گه‌ل دژی شوړش، به‌حه‌فسی دايم مه‌حکووم کرام. دووباره‌حاشام کرد، پارامه‌وه، لالامه‌وه، که‌لکی نه‌بوو.

برامه‌وه بو‌پادگان. شوینه‌که‌م که‌می‌ک خوشتروبوو. له‌ژوورپکی سئ له‌چواردا سی‌که‌سی تیدابوو. به‌نوره‌ده‌خه‌وتین. ههر شه‌ویک دوو سی‌که‌سیان ده‌برد، ئیتر نه‌ماندیتنه‌وه. جاری واشبوو سئ چوار که‌سی تریان ده‌کرده‌نیومان. که‌س نه‌یده‌ویرا له‌گه‌ل که‌س قسه‌بکات، هه‌موو گومانمان له‌یه‌ک ده‌کرد. چاویپکه‌وتنی خزم و که‌س له‌گوریدا نه‌بوو. نیوه‌نیوه‌بی‌راز ده‌کرام. له‌وماوه‌یه‌که‌له‌وئ بووم، دوو جار برام بو‌حه‌مام. ئه‌ویش ته‌نیا فریای خوته‌ر کردن که‌وتم. خواردن چی‌وا نه‌بوو، ته‌نیا به‌شی ئه‌وه‌ی ده‌کرد نه‌مرین.

پاش شه‌ش مانگئ که‌بردمیانه‌وه بو‌مه‌حکه‌مه، قازی به‌بی‌ئوه‌ی سه‌ری هه‌لپوئ و چاوم لی‌بکات، به‌تاوانی ئه‌وه‌ی هاوکاری پازگام نه‌کردووه، به‌پازده‌سال‌حه‌فس مه‌حکوومی کردم. ئه‌وجار له‌زیندانی پادگان را‌گوټرامه‌وه، بو‌زیندانی شار. وه‌زع له‌وئ باشتر بوو. ئه‌گهر خواردن نه‌بوو، لی‌دانی‌ش نه‌بوو. له‌گه‌ل ده‌که‌سی تر له‌ژوورپکدا بووین. جلم ده‌شوړد، ژووره‌که‌م ده‌مالي، چایی و نانم ساز ده‌کرد. زوربه‌ی ئه‌وه‌که‌سانه‌ده‌وله‌مه‌ند بوون، نانی زیندانیان نه‌ده‌خوارد. تیکرا پو‌لیان ده‌دا، له‌دهره‌وه‌ی زیندان شتیان بو‌ده‌هات. خو‌یان خواردنیان ساز ده‌کرد. پاش دوو سال‌وه‌بهر عه‌فووه‌که‌وتم، خه‌لا‌سیم هات.

پاش بهربوون له زبندان، گه پامه وه بو دئ. كهس له وه هموو خه لكه دئ، پيشى نه وهى خوځم بناسيتم نه يناسيمه وه. ته نانهت خه جيتش. كاتيك خوځم پيناساند، له پرمه ي گريانى دا وه هلات. ناحه قيشيان نه بوو، نه و روزه ي پاش شهش مانگى هه وه، كه به يانى بريار بوو مبهن بو مه حكه مه. شه و هاتن وتيان بچم بو حه مام، سه لمانى هات سهر و ريشى بو تاشيم. كاتيك ناوينه ي رووبه پرووم راگرت، سهرم سوورما. نه و كارايه كتيه، له پر پهيدا بوو. سلاوم ليكرد. كاراي سه لمانى له قاقاي پيكه نيني دا، گوته و هه ليكمه سه لام. براله نه وه وينه ي خوته، چهنه مانگه خوته نه ديوه. پيم سهر بوو من له و ماوه يه دا، چوځن ناوا سهر و ردينم سپى بووه و پير بووم. لام و ابوو رهنگه ماوه يه كى زور تپيه ربه، من حيسيتيى مانگ و روزه و سالم لي تيكچوه.

كاتيك كه گه پامه وه بو دئ، دوهم مانگى به هار بوو. له دئ وه دهر كه وتم. رووم كرده دهشت و كيوو و سه حرا. بو نه و شوپنانه ي كه مه كو ي بيروه و هرى مندالى و لاويم بوون، كه له گه ليان ژيابووم. دلنيا بووم نه م شوپنانه سهت هينده يتريش شيوهم بگوردرئ، ده مناسنه وه. خاك قهت روله ي خو ي لي گوم نابئ. به بوځن، ههر به بوځن ده مناسيتته وه. وهك مهر چوځن بهر خى خو ي ده مناسيتته وه. ده چوومه ههر شوپنيك، چينيكي باش ده گريام. له سهر كانى سهنگه ران تووشى حه سهن شوان بووم. مه پرى نيوه روى مؤلدا بوو. چوومه لاي. پيش نه وهى قسه يهك بكات، خوځم پي ناساند. ئيستر وه ريز ببووم له وهى به كه سى تر بليم من كيم، جا چوځن نامناسنه وه! نه مه راستيهك بوو، من نه و مرؤقه ي جارن نه بووم. خه لكيش ناحه قى نه بوو نه مناسيتته وه.

حه سهن شوان بو ي باس كردم كاتيك نه رچو ناگادار بووه، من به نه خشه ي سه رجووخه و خه جى لاره، تا پيى دار چووم. ده چيته سهر خه جى

لاره و سه رجووخه. گوته ويه تى لووتى خه جى ده پرى و سه رى ده تاشى، سوارى كه رى ده كات. دئ به دئ ده يگيترئ. نيغه كى سه رجووخه ده پرى و نه تكي ده كات. پاشان به گولله يهك ساردى ده كاته وه. سه رجووخه وه خو ده كه وي، به يارمه تى مه لا و كه ي خوداي ناوايى و ناسياوى شار، كاغه ز ده نووسن كه من بئ تاوانم. راپورتى درويان ليداوم. دوايه ش پارگا كاغه ز ده نووسئ، كه من له گه ل كه سيكى تر كه ناو و شوره تمان يه كه، لي تيكچوه. نه و راي كر دووه، من له برى نه و گيراوم.

(6)

حه سهن شوان له ماوه ي شه و گارى زستان، له چه قه خانه ي مزگه وتى دئ، ته نيا باسى نه و بوو بو كوره جحيللانى ناوايى ده گيتر اووه. ده گيتر يته وه شه كيكي بو كوشته وتته وه، به ته نيا خوار دوويه. ديتويه گوپريته كه ي به كورتان و تيره وه كر دوته قه لاندوش، تاكو نوچكى شاخه رهش داينه ناوه. ده لي نه نگيويه كه مووه هله ده گري. ههر نه وه نده ي ده ست بداته شاخى، ناو ر له سهت تفهنگچى ناداته وه. ده لي له شه ره كه ي پاردا خو ي چاوى تيوه بووه، كاتيك كه وتوته بو سه ي جاشه كان. بو ماوه ي نيو سه عات له دوو لاره، به بيست كهس يه كبين ده سر تيژيان ليكرد وه. لاي وا بووه نه گه ر هه زار گياني پي بووي، يه كيان ده رنابات. پاش نه وهى هه موو دلنيا بوون پيكاويانه، ديسانيش نه يانوتراوه له جيتى خو يان ببزون. قه ده ريك پاش بيده نكيه كه بو ره ي له يه كيان هه ستاندوه. تهنگ به نه منيه و جاش هه لده چنئ. تا تاريخان شه ر ده كات.

به يانى كه تهرمه كان به خه لكى ناوايى كو ده كه نه وه، سئ كه سى كوژراو پيئجى لي بريندار كر دوون. حه سهن شوان ده لي دوو روزه دواى شه ره كه، بو ي ده ركه وتوه له بو سه كه دا نه نگيوتراوه. شوپن خو يته كه ي گيتر اووه، تا

گه یوه ته دوندی شاخی. له بڼه بهر دیک هیندیک خو پنی دیتوته وه. وهک کالیان لڼ کوشتیتته وه. ده لڼی بهو هه موو خو پنه پړاوه دا لام و ابوو له بڼه بهر دیک، په وه زیتیک مردووه. ئیستا نا ئیستا تهرمه که ی دده و زمه وه. نهو ناوه هه مووی ورد ده پشکنی. هیچی دس ناکه وئ. پاش ماوه یه کی زور، قاچاغچی و تووتن فروش لهو دیو دیوویان. لاقیکی که وتبووه نهو لاه. به تاقه لاقیک خو ی کردووه بهو دیودا. له گهل گیای به هار گه رابووه.

(۷)

حه مه که ته ش ناوامان بو ده گپرتته وه. نهو بانگی به گوتمدا دا و ناوه که می گوری. له پاش نهو ئیواره شووم و نه گبه ته، ناوم گورا. ئیواره یه کی دره نگی مانگی خه رمانان بوو. خه رمانم سوور کردبوو. به ته نڅ، خه ریکی تایه داگرتن بووم. ناووم کردبووه، قه ره ویله گیزه ی دهات. ریتواریککی بالا به رزی باریکه، له دووره به ره و من دهات. زمانم به برین چن، سنی چوار جارن گازم کرد. وهک نهوه ی له گهل نهویشم نه بڼی و ابوو. وهها له مالی فکر و خه یال رچوو بوو، ناگای له محه موودی بی زهواد نه بوو. وهک نهوه ی له عاسمان و شتی وا بفری. دهمزانی غه ربه. قه تم لهو دور و بهرانه نه دیوو. خو لکی چایه کم کرد.

دهم و چاوکی ویشک و رهق. که پویه کی قنج. چاوه کانی ورد و رهش. وهک چاوی ماری زیتیه یان دهات. دوو چام به دووی یه کدا بو تیکرد. دلتم به خه له و خه رمان خو ش بوو. قه رزی که سم له سه ر نه بوو. دهن گیشم، ئایش کاتیک قامان ده لیم، گه پم پی نادهن. خه لکی ده لیم ناخو ش نیبه. یهک دوو قامم بو گوت. زانیم ماوه یه کی زوره هه لوه دای شتیکه. زور به غه ربی گوتم. گریاندم. بوکروزی هه ناسه بییم ده دی. پاش ناگردانی جگه ربه ک، به بڼ نهوه ی چاوم لڼ بکا وتی: «تو بو؟» بو وا غه ربی

ده که م. دلنیا یه ژن و مندالم هه یه، بو نهوه نابڼ گراوم هه بڼ. گوتی وهک نهو له لان راو نه تراوم و ناواره و په ربوه ی ولات نیم. له مالی خو مم. پانتای دونیا ی خه یالی من، له جه غزی خه رمانه که م تینا په ری. زبره ک بوو، دهیزانی نان و تووشم هه یه. کایه که ش نه گه ر زستانه که ی زور تووش نه بڼ، به شی بیست سه ر ناژه لڼی ورده و دوو مانگای تا به هار لڼی په یدا ده بڼ. گوتی: «دهی نه م خه مه قورسه چیه؟» بو وا غه ربی ده که م.

قسه کانی زور ریک و پیک و جوان بوون. به دهم و راو پزیدا دهمزانی ده ست و پی سپیلکه یه و خه لکی شاریبه. به لام سه ر بوو، شارده یان هه موو گیر و گرفته کانی لادی بوو. وهک نهوه ی حه وت پشتی له دی ژیا بڼ. من له مه جلیس و شتی وا جار جار قسان ده که م. خه لکی نه م ناوه پیم ده لیم، حه مه زور قسه زانه. زمانی له ئاست که س گوله ناکات. حه یف بریکی سه واد نیبه. نه گینا بو مه جلیسی شای ئیران ده بڼ. منی مال ویران و مل به کوپن، بو نهوه ی پاساوی قسه کانی نهوم دایته وه، باسی نهو چه ته یه م کرد، که تازه لهو ناوه سه ری هه لدا بوو. ناوه که ییم له م و لهو بیستبوو. له هه موو مالان باس، باسی نهو بوو. له هه وه لوه قسه کانی نهوم سه ره و قوون کرد.

کاکي خو م چ بلیم. له کوپوه دس پی بکه م. شوکر بو خوا جه رگم نه سووتاوه. نه وهش راسته پانتای دونیا ی خه یالی وه رزیر، له جه غزی نان و توو و تفاق تینا په ری. به لام سه رباری نه وانه ش، من خو م دهر دم زوره. براله خو شی له هیچ شو تینیک نه ماوه. راسته ده غل و دانه که م باشه، به لام دلتم پی خو ش نیبه. برابه ش زوره. کاتی کار هه ر به ته نی، که س نیبه. حاصل پیگه یشته له سه ت لاه، به سه ت نیو ده گه نڅ.

گوتی: «زور قه رزداري؟» گوتم ناوه لالا براله. کابرایه کی چه ته ی سه گباب، له م ناوه په یدا بووه. وهک گورگ بکه ویتته ناو رانه مه ر. که سی

به ساغی نه هیشتوتته وه. عالهمی پرووتاندوتته وه. هەر پوژه دهنیریتته سهه کهسیک، بو پوول. ههوتوویه که کردوویه ته سههرم، بو دووسهت تمهن. ههراسی پی هه لگرتووم. گوتوویه تی نه گهر نه یدهم، ههردوو گوتم خشت دهپری. خودا دهیزانی ته نیا سهت تمهن ههیه. کابرای ریپوار گوتی: «جا نه وه راسته» گوتم به لئی به لئی. پرسیری کرد کئی نه و راسپارددهیه پی گه یاندووم. گوتم براله نه وه به راسته. نه و سه گبابه له کهس ناپرینگیته وه. هینده چاو قایمه، باکی له کهس نییه. به پوژی پروون دیتته ناو ئاوابی. کهسی نه ناردوو. خوئی سی جار هاتوته سههرم. به ربینگی پیگرتووم بو دووسهت تمهن. ریپوار پرسی نه و چه ته یه ناوی چیبه. من گوتم ناوی نه رچوئی قورمساغه. ریپوار گوتی: «مه علووم نه رچوئی بوو داوای پوولی لی کردی؟» گوتم به لئی. بی قهزا بی. بو کویرم؟ وای ده ناسم، کهردار کهری خوئی وانا ناسی.

کابرای ریپوار به هیمنی گوتی: «سهگی سه گباب خوئی. قورمساغ خوئی. من نه رچوم» کهی من نهوم دیوه. کهی وتوویه تی پوولی ده می. ههردو پیتم و ابوو شوخی دهکا، سهه ده خاته سههرم. هیچ وه قهد و قه لافه تی نه ده چوو. دهستی برد بو بهر پشتینه کهی. چارده خوژیکی ده رهینا، خستییه سهه ریپ. چاویم به لووله ی چارده خویره که وه شه قیلله ی دا. قه لافه تی گه وره و گه وره تر ده بوو. به جوژیکی له بهر چاویم خه ربیک بوو دونیای پر ده کرد. گوتی دهزانی دوو سهت تمهن ههیه. ده بی بیده می، نه گینا ههردوو گوتم خشت دهپری. هه رچی پارامه وه و لالامه وه. گووم خوارد، که لکی نه بوو.

سهت تمهن له ناو پزووی پاتوله کهم شارده بووه، دامی. گوتم ئیزنم بدا با نه و گه نه بفرۆشم، سهت تمهن کهی دیشی ده ده می. دهستی برد بو گیرفانی. چه قویه کی سهه رتاشی ده رهینا. من وهک دار ویشک هه لگه رابووم. نه و لایه کی له ئاته کی که واکه م بری، نایه سهه ر ئاوره که. به بی نه وه ی به خویم

ئاگا بکه م، گوئییه کی له بندا خشت پریم. کهوا سووتاه که ی کرده بو سو، نایه سهه برینه که م. گوئیچکه براوه که شی خسته ناو قولی مستم. گوتی: «بیبه وه بو مائی. له ناوه راستی ژووره کهت، به بزمار هه لیواسه.» ئیتر له و کاته وه، له و ئیوار بیبه وه که بانگی به گویمدا دا، بوومه ته حه مه که ته. خه لکیش هه ر وام پی ده لئین. تا کو نه لئین حه مه که ته، کهس نامناسی.

ره زبه ری ۱۳۸۱ (۲۰۰۲/۱۰)

قه له ندهر

پیتشکەش بەرۆحی گۆرانیی
رەسەنی کوردی (حەسەن زێرەک)

ماشین له قهراخ ئاوی ویتستا. ئەو دە دوازدە گەزیک دوورتر له پێگاکە
دایرەیهکی له بن باخه‌لی نابو دههات و دهچوو. دوو سێ نه‌فه‌ر دابه‌زین.
ئەو جگه‌ره‌یه‌کی داگیرساند. ماشینه‌که تو‌زیک لێی چوو پێشتر و له‌به‌ر
ده‌می ویتستا. ئەو خێرا خێرا مژی توندی له جگه‌ره‌که‌ی ددها و به‌ ناخیدا
ده‌بیرده‌ خواری. شۆفیر یال‌لای لێکرد و گوتی: وەرە سه‌رئ. ئەو یه‌که‌جار
وه‌رەز و په‌شێو دیاری ددها. نه‌یده‌توانی ساخ بێته‌وه، سواری ماشینی بێ
یان هه‌ر له‌سه‌ر جاده‌که بو‌یتستی. هه‌موو موسافیره‌کان ده‌یانناسی. بۆیه
یه‌ک یه‌ک و دوو دوو هانیان دا بۆ سوار بوونی ماشینه‌که. به‌نا‌به‌دلی
ده‌رکه‌ی کرده‌وه و سه‌رکه‌وت. شۆفیر ده‌نگی دا جگه‌ره‌که‌ی بکو‌ژینیته‌وه.
ئەویش خێرا هات به‌ گژیدا «کێ به‌ تۆی گوت بۆم راگری؟ به‌خوا تا قرتی
لێ نه‌برم فریادی نادهم، ده‌نا رایگره‌ داده‌به‌زم»

له‌به‌ر ده‌رکه‌ پشت له‌ شۆفیر و روو له‌ موسافیره‌کان دانیشت. خۆی
به‌سه‌ر ئەژنۆیدا چه‌مانده‌وه، به‌هه‌موو که‌یفی خۆی مژی له‌ جگه‌ره‌که‌ی ددها.
دوکه‌ل و خه‌مه‌کانی به‌ ناخیدا ده‌برده‌ خواری، نێوچاوانه‌ تاله‌که‌ی به‌ سێ
چوار هێلتی راست و چه‌پ که‌وتبوونه‌ سه‌ر یه‌ک، نو‌ینگه‌ی خه‌م و
په‌ژاره‌یه‌کی گه‌وره‌ بوو، مووی ره‌شی له‌ جه‌سته‌دا نه‌ما‌بوو. سمیله
با‌په‌که‌ی به‌هۆی دوکه‌لی جگه‌ره‌، ببوو زه‌ردپکی کاره‌بایی. ددانه
زه‌رده‌کانی که‌لێنیان تێکه‌وتبوو. له‌گه‌ل ئەوه‌ی توورپه‌ و تو‌سن بوو، زوو
ده‌چوو ده‌له‌وه.

پێکه‌نینی موسافیری‌ک بێ ده‌نگی ماشینه‌که‌ی شکاند. گوتی: «ئەوه
سیغاره‌که‌شت کێشا، ئەوجا یه‌ک دوو به‌ندمان گۆرانی بو‌لتی» ئەو
به‌توندی قسه‌ی کا‌برای به‌ر په‌رچ داوه: «ئەمرۆ عاسیم. به‌ قسه‌ی هێچ
که‌س ناکه‌م، ته‌نانه‌ت ئەگه‌... بلتی نایلیتم. زۆر بێ ده‌ماخم، هه‌موو
ده‌ماره‌کانم گیراون، که‌س ورته‌م لێ نابیستی. ئەمرۆ له‌ هه‌موو که‌س
قه‌لسم، ته‌نانه‌ت له‌ خۆشم. خۆشم زیادیم به‌ کو‌ل خۆمه‌وه، سه‌ر مه‌خه‌نه
سه‌رم». موسافیری‌کی که‌ گوتی: «ها! ده‌زانم ئەمرۆ بۆ مه‌یوونه‌که‌ت
تۆیوه. ئەوه له‌سه‌ر ئەو شاییه‌ ده‌ریان کردووی»

ئەو وه‌ک ئەوه‌ی تازه‌ بێته‌وه سه‌ره‌هۆش، سه‌رنجی‌کی ته‌نیشتی‌دا،
دایره‌که‌ی هه‌لگرت و نایه‌ سه‌رکو‌شی. گوتی: نا! بۆ خۆم رو‌یشتم. تا ئەمرۆ
که‌س نه‌یتوانیوه‌ له‌ شاییدا له‌ رووبه‌رووم بخو‌ینتی. ئەوه‌ی من راو بنی
هیشتا له‌ دایکی خۆی نه‌بووه. سێ چوار لۆتی به‌رقی هاتن. تازه‌ خه‌تیان
دابوو، منیش به‌زه‌بیم پێیان‌داها. شتی‌کی‌شم کو‌ژبو‌وه، بۆیه‌ شاییه‌که‌م بۆ
به‌جێهێشتن. موسافیری‌کی که‌ گوتی: ئەوانه‌ی ئەمرۆ ده‌چنه‌ سه‌ر شای
جوان و جحیلن. ده‌گه‌ل مۆد ده‌گه‌رتین. چۆن به‌ هی وه‌ک تو‌رازی ده‌بن. من
ده‌زانم هه‌ر ئەوان هاتوون دامه‌زراون، تۆیان وه‌ده‌رناوه.

ئەو سه‌ری‌کی راوه‌شانند و گوتی: هه‌ی هۆه‌ی هۆ! خۆتان ده‌شی برن و
ده‌شی دوورن. ئەوانه‌ کوا ده‌زانن گۆرانی بلتی و شای بگێرن؟ چو‌وزانن
گۆرانی چیه‌. گۆرانی ئەوانه‌ له‌به‌ری ئەوه‌ی بێته‌ هۆی هێورکردنه‌وه و
حه‌سانه‌وه‌ی میتشک و ده‌روونی مرۆف، ئەوه‌نده‌ی تر عاسیان ده‌کات و
ده‌یان‌رووشینی. ئەمانه‌ ته‌نیا زرم و کوتیان هه‌یه‌ و به‌س. که‌س لێیان حا‌لی
نای، که‌لیمه‌ نازانن، ده‌نگۆسه‌دایان له‌ ژێر ئەو زرمه‌ زرمه‌ ده‌شارنه‌وه. که‌م
و کو‌ورپیان به‌ جری‌نگه‌ جری‌نگی سازه‌که‌یان قه‌ره‌بوو ده‌که‌نه‌وه. گه‌ری شای
به‌کیش و هه‌رای ئەوانه‌ ته‌نیا ده‌بی بێته‌ حه‌لوا و سێ جرته‌کی. ئەوه‌ پروای
منه‌، ئیوه‌ش چۆنی حیسیب ده‌که‌ن بیه‌کن، که‌یفی خۆتانه‌.

زۆريان سەر خسته سەرى، تارىفيان كرد، بە دەست و پەنجە، دەنگ و سەدايان ھەلگوت، بەشکوو شتتیک بلتی، بەلام بێ کەلک بوو. ئەو متهقی لە خۆی بری، ئەژنۆی لە باوەش گرت و سەری پێدا شوێ کردەو. چاوەکانی بە قوولایی خەمەکانیدا چوونە خوار. گوێی دلی بۆ راوتی بیره وەربیهکانی راداشت، بیره وەری را بردوو، کاتی لاوی. لە نیوہ راستی مەیدان دەچەقی. کەوا پاتۆلیکی ئیندیگۆی رەش، کەوشی شبراو، پێچی پرلۆنی سپی، گولۆ وردی سوور، پشتینی شەدە لە دەبیتە نەخش. لکی سۆرانی بەسەر قۆلیدا دادەنوشتینی، چەق دەبەستنی. بە دەنگی پر لە خرۆشی کور و کیژگەری زەماوەند دینیتە جۆش. لەگەڵ تەواو بوونی ھەر بەندیک دەستی راستی بەرز دەکاتەو، دەورێک بە دەوری خۆیدا دەسووێ. بە سێ چوار کەس گۆرانی بۆ دەستیننەو. ھەوت شەو و ھەوت رۆژ شای دەگێرێ، کەلیمە لە تەواو نابێ. ئەو دەیلێ نایلیتەو. ھەموو چاوەش و شایەرەکان ھەولیانە رەگەڵ خۆیانە خەن. سەرۆبنی بەندەکان بەرپێکو پێکی دینیتەو. جوان و جھیلە. جار جاریش دیتە نیو گەری شای. قیت و قۆز و بۆشناخە، دۆی دەبێ. چاوە برکێی دەگەڵ دەکەن. ھۆش و ئاگای لە دەبرێ. دەچیتە ھالەو، وەک دەرویش جەزبە دەپگرێ.

برینی کۆن دەم دەکەنەو، زووخوا و وەرھەم قۆلپە قۆلپ لە دلەو کەلاو دەکات. جەستە و لەش دەئاژوێ. یاد و بیره وەری کۆن، یاد پیرۆز. یاد شیرین. یادیک بێتە مایە دەری دەری و قەلەندەری، ھەموو جارێک لە ھیچ و نەبوونەو بژیبینتەو و بێنیتەو بوون. لە بوونەو ھەش بەریتەو بۆ ئەوپەری نەبوون. یاد ئەوین، یاد نازی.

نازی ئەو کیژە جوان و دلپەینەو وەک تەوار، کەوی دلمی راو کرد. پەرۆبالی ھەلۆراند و لە پەلۆپۆی خست. لەو کاتەو کە دیومە تەنیا و تەنیا بۆ ئەو گۆرانی دەلێم و شای دەگێرم. لەگەڵ ھەر پێکەنینیک بە دل

دەگرم. گۆرانیم کردۆتە دەرکی ھەلپشتنی کەفوکۆلی دەروون. ھەموو کات گۆرانیم بۆ خۆم وتوو، بۆ نازیم وتوو، ھەموو ئافرەتیک لە نازییدا دەبینم، نازیش لە ھەموو کیژتیک جوان و دلپەین. ئەویش دلی دامی. زۆرمان یەکتەر خۆش دەویست، چەند جێ ژوانم دەگەڵ کرد، ھەیف ئەو ماوەیە ھیندە کورت و کەم بوو نەمزانی کە ھات و چۆن رۆیی. ناردەمە سەری، کەس نەما لە شاردا نەیکەمە تکاکار. قسە لە ئەوان ھەر یەک بوو ((کەوش و کلاش نابنە یۆلداش)) تۆ بابە یەکی شایەر و ئەویش کچە سۆفی، یەکتەر ناگرنەو. گوتم ھەرچی یەکی ئیو دەلێن وا دەکەم، دەست لە ھەموو شتتیک ھەلدەگرم. دەبە تۆبە کار، دەرویش، گاوار، ھەرچی ئیو دەلێن. گوتیان ئیمە چۆن خۆمان دینینە ریزە تۆ.

ئیتەر لەو کاتەو بوومەتە بولبولی شەیدای نازی، رۆژ تاکو ئیوارە، شەو تاکو بەیانی دەچریکینم. ئەوینی من و نازی بیووە بنیشتە خۆشکە ی زاری خەلکی شار و دی، پیر و جھیل. رۆژتیک لە قاوہخانە دانیشتبوم، ھەمە و ئەحە ی برای نازیش لەو بوون. خەلک داوايان کرد گۆرانیان بۆ بلتیم، منیش لە خوام دەویست بیانویەکی وام و دەدەست کەوێ. قسە لە دل بە گوێیاندا بچریکینم، لە پێشدا دەنگم ئاوا ھەلپری:

وہی لە زالم، وہی لە زالم

ئەوی دەبیتە باعیسی دوو دلان

رۆژی قیامەتی، لەسەر پردی سەخرە توللایە

دەرفەت نەبا لەبەر شەیتانی لەعینی

وہی لە زالم، وہی لە زالم

ئەوی دەبیتە باعیسی دوو دلان

خیر لە مال و مەنزلی خۆی نەبینی

رەنج بەخەسار بێ سەری سالی...

دلای دانیشتونای قاوه‌خانه‌که‌م هینایه جۆش، هه‌موو هاو‌ده‌ردییان ده‌گه‌ل
من و چاویان له‌حه‌مه و نه‌حه ده‌کرد. وه‌ک نه‌وه‌ی پپییان بلتین به‌زه‌بیستان
به‌و عاشقه دل سووتاه‌دا بیته. به‌لام نه‌وان خو‌یان گیتل ده‌کرد و وه‌ک
ده‌گه‌ل نه‌وانیشم نه‌بی و ابو، پاشان گرژم کرد:

شاعیریکی مسکینم، بو‌به‌ندان دانا‌مینم

بو‌به‌که‌ومه‌سه‌ر و پیت، به‌زمانی خو‌ش بتدوینم

له‌تۆی که‌ژاه‌دا بیته، قه‌د له‌قه‌دی ده‌هالینم

به‌زۆر بی، یان به‌خوایش، دیم له‌باوکی ده‌ستینم

بیست و دوو لانکی پی بی، هه‌مووی بو‌پاده‌ژینم

وه‌ک ماینی شیخ‌خه‌زالی، ده‌بیهم و ده‌پرفینم

حه‌مه و نه‌حه خو‌یان پی نه‌گیرا، به‌تووریدی و ده‌ده‌رکه‌وتن. شه‌وی ناوری
نه‌وین هه‌لیگرتم، به‌ره‌و جیژوان وه‌پیکه‌وتم. مالی نازی که‌تسووه‌قه‌راخ
شار، له‌دووره‌وه‌به‌ده‌م شنه‌ی باوه‌نهرم نه‌رم تپیم هه‌لکرد:

به‌هار دیت و گول‌ده‌پویت، گیانه

تۆسه‌ریکم لی‌ناده‌یت

سیو‌پینگه‌یی نه‌هاتی گیانه

که‌لیمۆت زه‌رد بوو وهره

نه‌خۆش که‌وتم نه‌هاتی گیانه

واده‌ی گیان کیشان وهره

ده‌نگم ده‌گه‌ل تریفه‌ی مانگه‌شه‌و تیکه‌ل‌ده‌بوو. شیتانه‌سه‌ری له‌تاویره
به‌رده‌کانی مالی نازی ده‌کوتا، تاکو‌نهم له‌مپه‌ره‌به‌دقه‌واره‌یه‌له‌ماه‌ینی
ئیمه‌لا‌به‌ری. بیتگومان نازیش گوتی له‌ده‌نگم ده‌بوو، له‌لایه‌که‌وه‌هه‌ستی
به‌نزیکی من و خو‌ی ده‌کرد. ده‌یزانی من بو‌نه‌وه‌گۆرانی ده‌چرم، ده‌روونی
هه‌لقرا‌جای هیتور ده‌بووه. ده‌بوو بیته‌حه‌وشه‌له‌سه‌ر دیواره‌وه‌پیم پراگه‌یه‌نی

که‌ی دیتته‌ده‌ری. نه‌گه‌ر چاوی که‌سیکی به‌سه‌روه‌بایه‌زیاتر هه‌ستی به
له‌مپه‌ری نیوانمان ده‌کرد. دووباره‌بو‌کپوزی دلای له‌دووره‌وه‌به‌ده‌م
هه‌ناسه‌وه‌هه‌ست پی ده‌کرا. له‌مالی نه‌وان ته‌واو نزیک بیوممه‌وه، گویم له
ده‌نگی شکانی شتیک بوو. گویم نه‌دایه. هاتمه‌هه‌وا‌یه‌کی تر...

پیم خو‌شه‌لیره‌بم، مه‌بادا برۆم له‌لات

له‌به‌ر نه‌و چاوه‌ت ده‌مرم، ده‌گه‌ری وه‌ک سانیه‌ی سه‌عات

ده‌ست هه‌لگری بالات نیم، تاکو‌لیم دا‌بای به‌سات

شه‌و و رۆژ بیست و چواره، به‌ده‌قیقه‌و به‌سه‌عات

چاوه‌پتی بالای یارم، نازانم بو‌چی نه‌هات

یارم که‌هاته‌ده‌ری، عالم ده‌لی مانگ‌هه‌لات

حه‌مه و نه‌حه و عه‌لی نامۆزایان رژانه‌سه‌رم. خوری شو‌ریان کردم و به
نیوه‌گیانی به‌جییان هیشتم. بی‌سه‌روزمان که‌وتبووم، جار‌جار به‌حال
ده‌منووزاند. ده‌مه‌و به‌یان به‌چنگه‌کپکی و گاکۆلکی خو‌م گه‌یاند هه‌سه‌ر
شه‌قام. یه‌ک دوو نه‌فه‌ر چاویان پیم که‌وت، زۆریان هات و هاوار کرد. کن
وای لی‌کردووم، گوتم تکایه‌مبه‌نه‌وه‌مالی، جاری کاتی نه‌وه‌نیسه. ده
پازده‌رۆژتیک ده‌بوو له‌مالی که‌تسووم، نه‌ده‌چوومه‌ده‌ری. به‌هۆی
دۆستیکه‌وه‌زانیم له‌ته‌نیشته‌مالی نازی شاییه. خیرا ریشم تاشی و خو‌م
پازانده‌وه. له‌به‌ر ناوتنه‌که‌ته‌ماشای خو‌م کرد ده‌تگوت تازه‌له‌ده‌ست
عیزرائیل هه‌لا‌تووم. به‌شه‌له‌شه‌ل خو‌م کرد به‌حه‌وشه‌ی شاییدا. نازی له‌به‌ر
هه‌یوان مات و مه‌لوول دانیشتوو، سه‌یری داوه‌تی ده‌کرد. گۆنا سووره‌که‌ی
زه‌ردی پاییزی لی‌نیشتوو. تریفه‌تریفی جاران له‌چاوه‌کانیدا نه‌ده‌بینرا.
بزه‌و خه‌نده‌شیرینه‌که‌ی سه‌ر لیتی تو‌رابوو. که‌چاوی به‌من که‌وت ره‌نگی
هینده‌ی دیکه‌هه‌لبزرکا. لیتی کرۆشت و خو‌ی کرد به‌ژووریدا. منیش
ناورم گرت. خو‌م پیرانه‌گیرا. بی‌نه‌وه‌ی که‌س پیم بلتی، تپمه‌ل‌کرد...

قوربان ت ب چاوی چاوم
له سهر توژوریان لی داوم
وام زانی خه لات کراوم
بۆ توژرت کرد بۆ توژیای
گولم له سهر چی توژیای

له پڕ زرمه یهک له بناگویم ههستا، بهرچاوم تاریک بوو، سی چوار کهس وهبنيان نام، ههر مست و شهق بوو وهک بارانه ویم دهکهوت. شایی شیوا. ژنان به زبقي و هۆر خۆيان کرد به ژووړیدا. خه لک به زۆر له بن چنگيان دهرهینام. نه راندم، ئه ی هاوار خه لکینه! خو من رقم لتي نییه، خو شم دهوی، له کوی و که ی خو شه ویستی تاوان بووه. جگه له وهش تاوانم نییه. بۆ دهمکوژن، ئه ی هاوار! نه گهر بشکوژیم ههر خو شم ویستوووه و خو شم دهوی. ته نیا بۆ ئه وه ده یم، ئه م دونیا یه م له بهر ئه وه پیخو شه. ئه حه و حه مه سیم سیم بۆم دهاتن. دهیانگوت: ئه وه حه یات نییه، هه تیوه حیزه. ده تکووژین. خه لکه کهش ببوونه له مپهر. به قوونه شه ر منیان برده ده ری.

ئیتتر ئه وه ئاخر جار بوو نازیم دیت. نه گهر دهمزانی وا ده بی، بشیان کوشتا یه م، له وه دهرک و بانه دوور نه ده که و تمه وه. نازی وهک به ردیک بکه ویتته ناو گو می که وه، شرت و گوم بوو. دوا ی ماوه یه کی زۆر زانیم به زۆر داویانه به شوو. به لام ئیستاش بۆم روون نه بۆوه چۆن و به کی و له کوی. قه تیشم نه زانی. له وه به دوا من و دایره که م بووینه قه له ندهر. که و تینه گهران، شار به شار و دی به دی. هه موو جییه کی به شویتندا ده پشکنم. دهنگ هه لده برم، نازی دینمه وه بهر زه ینم. قسه ی بۆ ده که م. باسی دووری و خه مه کانی بۆ ده گێرمه وه. بۆم ده شنیتته وه، ده لی: ئیمه هی به کین، هی به کبووین و ههر ده گه ینه وه به یه ک. جار جاریش به نازه وه لیم ده توژی، گۆرانی بۆ ده چرم، ناشتی ده که مه وه. بۆ من گۆرانی و نازی و هه ها تیکه لاه

بووه قهت ناتوانم لیکیان جیا بکه مه وه. ته نانهت خو شم لیم تیک چوو، نازی گۆرانییه یان گۆرانی نازی. خه لکیش هه روا. زۆر به یان من به گۆرانییه وه ده ناسن، هیندی کیش که من ده بینن وه بیر گۆرانی ده که ونه وه.

زۆر جار بیرم له وه کردۆته وه ههر چاکتر بوو وای لیهات. رهنگه ئه وه جوژه که شیاوی نازی بی نه متوانیایه ژبانیکه خو ش و تیر و ته سه لی بۆ دا بین که م. کی ده لی نازی ئیستا به خته وه ر نییه. ده ی مه گین له وه زیاتر چیم ده وی؟ دل م دپته جواب ده لی: خو تو خو ت نه تدیوه. کی ده لی نازی ئیستا به خته وه ره؟ کی ده توانی ئه وه بسه لمینتی نه گهر هی تو بایه به خته وه ر نه ده بوو؟ خو تو بریارت دا، ده ست له هه موو شت هه لگری. ئه وه ی ئه وان پییان خو ش بی بیکه ی. مرۆف بۆی هه به ئال و گۆری به سه ردا بیت، هه لوتیست بگری، بیته هه موو شت.

هه گ کویراییم دابی. خو ئه وه نازییه له نیو ماشینه که دانیشتوووه. چاوی بریوه ته چاوم. ئه وه له که یه وه خه ربکی چیم؟ له پڕ زرمه ی دایره و ده نگیکه به سوژ و که میک گری نیرانه، سه رنجی هه موو موسافیری نیو ماشینه که ی بۆ لای خو ی راکیش کرد...

ههر ئه منم ئه وه که سه ی، ژینی بۆ تو ماوه
حه ز له که س ناکه م من قهت، تا کو دونیا ماوه
ههر تو ی قسه ی عیشم، به دل ده تپه رهستم
تو ی ته نیا ته که یه گای، شیعر و هه لبه ستم
به یادی دوو چاوت، وه لا بی مه ی مه ستم
به خوا بی مه ی مه ستم...

به بی ئه وه ی که س داوا ی گۆرانی بکات یه ک له دووی یه ک ده یگوت. حه زیکه زۆر نادیار له چاوه کانییه وه شه پۆلی ده دا، چیرۆکی ئه وین و خو لیبایی به گویدا ده چرپاند، سه ر به هۆرده ی خه میکی خه ست و کۆن که له

دەروونیدا پۆنگی خواردبۆوه، جینگلی پێ دەدا و دەیههژاند. ئیستا بههۆی
سۆزی دەنگی گۆرانییەوه چەشنی کوێرەکانی بههاران دەتهقییەوه.

ئەری وەهی وەهی وەهی
قیییتی گوارە جۆلانی
مەیلی جارانت کوانی
وەرە دەستم لە مل که
با عالم پێ بزانی
گرتم دوو ماچم لێ سەند
لە راستەیی خیابانی
چون لە سەرم لازم بوو
وێک رۆژووی پەمەزانی

لە نزیک شاری موسافیرێک هەرای کرد کاکێ شۆفێر لە تەنیش
ساردخانه بۆمان راگره، دادەبەزین. ژن و پیاویک و مندالێکی چوار پێنج
سالانە چوونە خوار. ئافرهتەکه تا دەست هەلێنی کەلەگەت، سپی پێست
و کیل گەردن. جووتییک گوارە مەنگۆلەدار، پیرۆزە شین پێوه لە گوێدا
بوو. خالێکی رەش بە قەت تاقرانییەک بەپەنا بەلگی گۆییەوه لێی ببوو
نەخش. چاو و برۆ رەش و کەوانی، پرچە رەشە درێژەکی وەک دوو ماری
رەش لە ژێر لەچکەکیەوه سەری و دەرنابوو. لە جوانی خودایی لە هیچ
شتیک بی بەش نەبوو. ماشینیەکه کەوتەوه ری. ئەو لەبەر خۆیەوه گوتی:
تۆ تەماشات کرد، دەتگوت لیرەیه. تۆ بلێی نازی نەبی؟! لەسەرەخۆ
دایرەکی لە پریسکهکیەوه پێچا. گنجەکانی نێو چاوانی بە تەواوەتی
رەوی بۆوه. لێچە ئەستور و گۆشتنەکی هیندییک داچۆرابوو. ددانە
زەردەکانی وەدیار خستبوو. سمیلە بابریەکی هەر بزە دەهات. زۆر
جھیلتر لە تەمەنی دیاری ئەدا. حەز و هیوایەکی بەرز وەک ئەسپێکی

سەرکەش و تۆر، لە چاویدا پەلی دەهاویشت و سمکۆلانی دەکرد. دوو سێ
نەفەر دەستیان بە گیرفاندا کرد پوولی بدەنی، ئەو گوتی: «نا پێویست بە
پوول ناکات. ئەورۆ بۆ خۆم بوو، ئەمرۆ هەمووتان میوانی خۆمن. هەلی
گرن بۆ جارتیکی تر.»

بەفرانباری ۱۳۷۶ (۱/۱۹۹۷)

پیلان

نوچ. نابجی نا! ئەمە کاریکە کەس نەبیستوو و کەس نەکردوو. جا چۆن وا دەبێ؟ با هەموو کەسیش وا بلتیت. ئەگەرکو ئەم قەسەیهش راست بێ و لەگەڵ هەموو کەسدا وابووبێ، خۆ لەگەڵ تۆ وا نەبوو. نا! نا قەت دلم بەرایی ئەم کارە نادات. من بۆ ئەوە بەم گەرمایه زەحمەتی ئەم سەفەرە دوور و درێژەم خستۆتە بەرخۆم، خەلکی بەم بەرگە نۆتیەوه متمانهیهکی زیاترم پێبکەن. قەسەم زیاتر لێ وەرگرن. بەلام شتی وا نەبوو و ناشبێ. لە زۆر کۆنەوه لە پیر و گەوره پیاوانەوه ئەم قەسە نەستەق و بەکاکلانەمان بۆ برابووە، هێندە جوان و رێکوپێکن، هەموو دەبێ بە ئاوی زێر بنووسرێنەوه. مەگین خوا بۆ خۆی بزانی هەوڵەلجار کێ و لە کوێدا بەکاری هیناون، پشتاوپشت هاتوون، تا ئەمرۆکە. لە هەموو سەردەمیگدا چەشنی یاسایەکی پێرۆز لە کاریان کردوون، ئیستا چۆن دەکرێ چا و لە حانیدیان بنووقینم، خۆیان لێ نەبان کەم. سەیر کەن «سەرچاوەیهک کە ئاوت لێ خواردەوه، بەردی تیمەهاوه» «کە نانت خوارد، ناندینەکە، مەدرینە» زۆر شتی تر کە دەتوانم بۆ نەکردنی ئەم کارە پشتیان پێ ببەستم. ها! خۆینەری هیترا ئێوه دەلێن چی؟ چۆن بێر دەکەنەوه، پیتان وایە هێندە گەوجم رەنگە کاری وا بکەم. قەت شتی وا نەبوو و ناشکرێ.

کوێر و چاوساگەکە ی که میرمندا ئێکی دە دوزادە سالانە بوو، تازە خەریک بوو گوندەکەیان بەجێ دەهێشت. هیشتا بە تەواوی دارووردهختهکانی بەر ئاوییان لێ نەدیو نەکەوتبوو، کوێرەکە لە چاوساگەکە ی رادەخوری: «هەتیو بەزانی ئەوە کێیە بە دوومانەوه؟» ئەو

دوو سالتیک دەبوو باوکی دابوویە دەست ئەم کوێرە. زۆر ئاوی دوور و نزیک گەرابوون. داوای سەرفترە، بەرات و خەرمان لۆغەیان کردبوو، خەلکیش بە گوێرە ی توانای خۆیان لە زۆر زۆر و لە کەم کەمیان دابوون. چاوساگەکە ئەوەی بە تاقیکردنەوه بۆ روون ببۆوه، ئەگەرکو کەسیک ئەندامێکی هەستکردنی لەشی نقوستان بێ، لەبری ئەم نقوستانییه ئەندامێکی تری بەهێزتر دەبێ. کوێریش کە چاوی نەبوو، گوێی زۆر سووک بوو. تەنانەت سەریوێ بزووتنی گەلاشی دەژنەوی. ئاوی دایەوه، دیتی پیاویک دووسەت گەزێکیان لێ دوورە «هیچم بۆ بەدی ناکرێ مەلا، لێمان دوورە» کوێرەکە لێی توورە دەبێ و پیتی دەلێ کوێرای دابی، خۆی کوێرە ئەو چی.

دوو هاویری، بە کاوه خۆ رێیان دەبێ. دەنگی کۆتە کۆتی گۆچانی کوێرەکە، مۆسیقایەکی سێ بوو، ئاگری دنیای لە جۆش و خۆشی مندالانە ی چاوساگەکە ی دادەمرکاند. ئەمە تەنیا گەمەیهک بوو جارجارە بە دزی کوێرەوه دەیکرد. چاوی نووقاند. دەیویست بزانی کوێر چۆن بە بێ چاوساغ بە رێدا دەروا. هەرەکی بوو بزانی ئەگەر ئەویش خۆی کوێر بکات، گوێی باشتەر دەبیستێ. هەست بە بوونی ئەو رێبواره دەکات. چاوی نووقاند و گوێ قولاغ بوو، بەلام هەر چیبەکی کرد، هیچی لێ حالی نەبوو. لەناکاو کەوتنە ناو قولکێتیکەوه، دەمەو روو کەوت بە عەرزیدا، کوێریش لە سەری تخیل بوو. بەشی ئەمجارە ی، سێ چوار سیخورمە و جینیوی تەر و دوو قەفە گۆچان بوو. بەرەدەستی و سەر ئەژنۆکانی دامالکان، دەزورانەوه. کوێر خۆی دەتەکینێ و پیتی دەلێ، هەتیو سەگابە، ئەوه دووبارە خەریکی کایە و گەمە بووی، بۆیە لە رێیەکە لاتداوه. ئا بزانی ئەو رێبواره زۆری ماوه بمانگاتێ، کێیە. چاوساگەکە ئاوی دایەوه، دیتی کابرا دەستی لە پشت خۆیەوه هەلپێکاوه، سەری داخستوو بە هیوری بەرەو ئەوان دیتە پیشەوه. «مەلا جەلەکانی بەری زۆر پاک و خاوتنە، لە خەلکی دێهات

ناچن، دوولمه‌منده، كه‌وشه‌كانى تازه‌يه، ره‌نگه خيړتيكيشمان بداتنى» كوڤر
 ئەم قسسه‌يهى به كه‌يفى بوو، بزه‌يه‌كى تالى ده‌كه‌ويتنه سهر لىسو. به
 چاوساغه‌كه‌ى ده‌لنى ئافهرين، هه‌ميشه ئاوا ورد سهرنج بداته شت. ده‌بىن
 كاغه‌ز به سپييه‌تى بخوينتته‌وه. ده‌گه‌نه سهر كانى و ئاويك، چاوساغ به
 كوڤره‌كه‌ى وت: «مه‌لا توونيمه، ئەم‌م‌رۆ زۆر گهرمه، نه‌چينه سهر ئەم
 كانيه، چوڤيک ئاو بخوينه‌وه و برتيكيش خويمان فينك كه‌ينه‌وه، با ئەو
 پياوه‌ش بمانگاتى» پاش قه‌ده‌رتيک غه‌ريبه ده‌گاته حانديان، ئەويش لاده‌دا،
 پاش سالاو و ماندوو نه‌بوونى دوو سى شلپ ئاو ده‌كا به ده‌موچاويدا و دوو
 مستيش ده‌خواته‌وه. ئەوجا سى به سى به پى يه‌ك وه‌رئ ده‌كه‌ون.
 چاوساغه‌كه‌ى زۆرى پى خوش بوو له‌م رتيبه‌دا هاوسه‌فه‌رتيکى ترپان هه‌يه،
 ده‌توانى له‌گه‌لى بدوى و پرسىارى ليبيكات. دنيا تاريک و بيده‌نگى خۆى
 بشکيتنى، كوڤره، كه‌م دوى بوو، جارچاره‌يه‌ك له نيو پيدا پرسىارىتيکى
 ليده‌کرد، ته‌نيا به ئا يان نايه‌ك قسه‌كه‌ى ده‌بريه‌وه. له‌كابراى پرسى خاله
 تۆش خه‌لكى ئەم ئاوايه‌ى. غه‌ريبه وه‌لامى داوه زوو خه‌لكى ئيره‌ بووه،
 ده‌ميکه مالى چۆته شار. كاريكى بووه، بۆيه هاتۆته ئيره، ئيستى ده‌يه‌وى
 بگه‌رتته‌وه بۆ شار. له‌سه‌ره‌خۆ له‌چاوساغه‌كه‌ى ده‌پرسى، ئەى كورى باش
 ئيه‌و بۆ كوڤى ده‌چن. كوڤره‌كه‌ى وه‌لام ده‌داته‌وه بۆ خيړ هاتوونه ئيره. گه‌ره‌كيانه
 ئەم دوو سى ئاوايه‌ى تريش بگه‌رتن. بزائن خوا چييان به نسيب ده‌كا.
 غه‌ريبه پياويكى ره‌زاشيرين و جوانچاك بوو، له‌به‌ر خۆيه‌وه هه‌ر ورته
 ورتى ده‌هات، وا ديار بوو له‌گه‌ل خۆى كه‌وتۆته راوڤژ. له‌كوڤره‌كه‌ى پرسى:
 «مه‌لا ئەمسال و يشكه‌ ساله، به‌روبوو باش نييه، كوا خه‌لك خيړ ده‌كه‌ن؟»
 ئەو پى وايه وه‌رزتپ له‌خۆيدا چاوچنۆكه، له‌سياسالتيكى ئاوادا پى و
 نييه ده‌ستى بچيته خيړ و خيړات. كوڤره‌كه‌ى وه‌لامى دايه‌وه راست ده‌كا،
 ساله‌كه‌ى خراپه، خۆ قه‌رزبان له‌سهر كه‌س نييه، هه‌ر كه‌س له‌هه‌ميانه‌ى
 خۆى گوڤز ده‌بژيڤى. به‌گوڤره‌ى توانا شتيكيان داوئى، مالىيان ئاوا. خوا

خيړيان بنووسى و له‌شهرى شه‌يتانى له‌عين بيانپارتيڤى. غه‌ريبه پرسىارى
 كرد: «مه‌لا! تۆ شهرع و هه‌ديسيش ده‌زانى؟» كوڤر وه‌لام ده‌داته‌وه، به‌لنى!
 به‌لنى ده‌زانى. قورئانى به‌ته‌فسيره‌وه له‌خزمه‌ت مه‌لا سادق، له‌مزگه‌وتى
 سوور خه‌تم كردوه. مه‌لا سادق فه‌قيي زۆر بوون، كه‌بۆ خه‌تمى قورئان
 چۆته خزمه‌تى، ئەويش وه‌ك فه‌قييان تا نۆره ده‌رسى گه‌يوه‌تى، گوڤى لى
 راگرتوه. شاره‌زايى له‌هه‌ديس و شه‌رعيش هه‌يه. غه‌ريبه ده‌لنى رتيگه‌يان
 دووره و رتيگه‌ى دووريش به‌قسه نه‌بىن نابرتته‌وه. ئەگه‌ر كوڤره‌كه‌ى ئيزنى
 له‌سهر بى پرسىارىتيكى ليبيكات. كوڤره‌كه‌ى له‌زوويه‌كه‌وه به‌ته‌مابوو ئەو
 پياوه خيړتيكى بداتنى. له‌ده‌رفه‌تيك ده‌گه‌را دلنى نه‌رم كا و ئەوه‌ى پى
 بسه‌لميني كه‌مه‌لايه‌كى لايق و موسته‌حه‌قه، له‌سهر هه‌موو كه‌س فه‌رزه
 خيړى بداتنى. كوڤره‌كه‌ى ئەم قسه‌يه‌ى پى خوش بوو، وتى له‌خزمه‌تى دايه.
 غه‌ريبه «مه‌لا شه‌يتان بۆ خراپه؟» كوڤره‌كه‌ى به‌سهرسوورمانه‌وه پى وت،
 ئەى بى قه‌زا بى. جا چۆن ئەوه نازانى! چونكه بى ئەمرى خوى ته‌باره‌ك و
 ته‌علاى كردوه. سوچه‌ى نه‌بردۆته به‌ر هه‌زرتى ئادهم، خواش تۆقى
 نه‌حله‌تى كردۆته ملى. ئەشى ئينسان هه‌ميشه له‌خوى گه‌وره بپارتيته‌وه كه
 له‌شهرى شه‌يتان بپارتيڤى. كارى شه‌يتان كه‌لكه‌له‌كردنى مرۆيه بۆكارى
 خراپ و گوناح. به‌لام ئيمه نابى بكه‌وينه داوى و به‌قسه‌ى بكه‌ين. چونكه
 به‌ره‌وه هه‌لديرمان ده‌بات، دوچارى ئاورى جه‌حه‌نده‌مان ده‌كات. «ئەى ئەگه‌ر
 بيتو به‌ره‌وه كارى باش رينموونى كردين، چى؟» كوڤره‌كه‌ى ده‌لنى جا براله
 شتى وا كى بيستووويه‌تى و كى ديتووويه. كارى وا قه‌ت نه‌بووه و قه‌تيش
 نابى.

غه‌ريبه به‌كوڤره‌كه‌ى وت ده‌زانى ئەو بۆ رووى له‌م ئاوايه‌ى كردوه، خزم و
 كه‌سى له‌وى زۆره، ده‌سته‌نگه. قه‌رزتيكى له‌سهره. به‌ياني واده‌يه‌تى ده‌بىن
 بيداته‌وه. نيشيه‌تى. ده‌ستى به‌هيچ كوڤيه‌ك رانه‌گه‌يشتوووه، به‌ناچارى
 رووى كردۆته ئيره. ليره‌ش ده‌سه‌تال گه‌راوه‌ته‌وه. كوڤره‌كه‌ى «خوا ناهوميدت

نهكا» غهريبه له دريژهي قسه كانيدا دهلي: له چاو خوښه وه چاو له وان دهكات، په ننگه نه وانيش وهك نهو دسه تال گه رابيتنه وه، يان چي وايان پي نه دابن، نه گهرچي ئيستې لهو كاته دا خوږي له وان زور موحاجتره، نه وه ماوه به كه شه يتان دنه ي ددها و دهلي: پينج قران بده بهو مهلايه. نهو له تو هه ژارتره، موسته حقه. ئيستې نازانې به قسه ي بكات يان نا. كوږه كه «به لي! به لي به قسه ي بكه، نهو په رحمانه، كاري خير، يهك و دوو ناولي». غهريبه پينج قران له گيرفاني دهردينې و دهيدا به كوږه كه. نهو ويش وهر بده گري و ده بخاته تنكه ي گيرفاني.

سي هاورې له سه ره خو به پي يهك، دهر و يشتن. غهريبه له بهر خوښه وه هر ورته ورتي دهات. كوږه كه لي ي دهرسي، براله نهو له بهر خوښه وه دهلي چي؟ دهنگ هه لي ي با نه وانيش گويان لي بي. غهريبه وتي: مهلا چت لي بشارمه وه، شه يتان دهست له يه خه م ناكاته وه، ديسان دهلي نه م مهلايه كوږ و هه ژاره. بهو گه رمايه له شاره وه به م تولفه وه بو خير هاتوته ئيره. په ننگه چي وايان پهيدا نه كرده ي. پينج قراني ديشي بده يه. نهو ويش دهلي بيست تمه قه زداره، به ياني واده يه تي دهبې بيداته وه، تاقه تمه نيكي پييه. كوږه كه: «خوا گه وره يه. خوږي نه رحه مه راحمينه، براله به قسه ي بكه. نهو په رحمانه» غهريبه دهست دها بو گيرفاني، تمه نيكي دهردينې دهيدا به كوږه كه و دهلي پينج قراني بداته وه. كوږه كه دهست به پووله كه دا ديتي، پاش نهو دي كه لي دنيا دهبې، ده بخاته تنكه ي گيرفاني باخه لي. له گيرفاني پانتوله كه ي پينج قراني به دهردينې و دهيدا ته به غهريبه. پاش ماوه يه كي تر چاوساغه كه ش گويي له ورته ورتي هاورې كه يان دهبې. كوږه كه به پي كه نينه وه دهرسي: «ها براله، ديسان چييه؟» غهريبه له سه ره خو دهلي: مهلا چت لي بشارمه وه، ديسان شه يتانه دهستي لي هه لنگري. پي دهلي تو كارت بهو پينج قرانه مسوگر نابې، نهو مهلايه هه ژاره، نهو پينج قرانه شي بده يه. به شكو دهرديك لهو دوا بكات.

كوږه كه به دهنگيكي بهرز پي كه ني وتي: «به خوا سهيره! كوره بابم له كاري خير، يهك و دوو ناكري. نهو په رحمانه، به قسه ي بكه» غهريبه دهست دها بو گيرفاني، پينج قرانه كه ي دهردينې دهيدا به كوږه كه. دهلي په ننگه نهو جار ناسوده بي شه يتان دهستي له كوږه كه وه. چونكه تاقه شايه كي پي نه ماوه ئيتر بيداتي. كوږه پووله كه وهرده گري و ده بخاته ناو گيرفاني، دهلي: «خوا كه ريمه، سهري بي روي له ژير خاك دايه».

سي هاورې گه يشتبونه نيوه ي ري، شيو و دولي بو، پياو زنده قه ده چوو. ورته ورتي غهريبه ده گه ل سپره سپره ي دهنگي سيسر كه و كوته كوتي گوجاني مهلا ناويته دهبوو. كوږه به پي كه نينه وه پرسيار دهكا: «ها! براله، ده ي شه يتان نهو جار دهلي چي!»، «خو تو خو ت وت پوولم پي نه ماوه، نهو جار چمان دهديتي؟» غهريبه وتي: مهلا چت لي وه شارم. نهو ده ديسان ده مي كه سهري خستوته سهرم، دهلي نهو مهلايه كوږ و هه ژاره «دهي ده ي به قوريانت بم» هه موو كه س خيري پي دهكا و موسته حقه «دهي ده ي له سهرت گه ريم» قهت داناميني و پيويستي به پوول نييه، نهو دي پوولي پييه لي بستينه، روتي كه. مهلا به په شوكاوييه وه دهلي: نا! نا! براله به قسه ي نهكا، نهو شه يتانه. دوجاري تاگري جه هنده مي دهكات. غهريبه دهست دها بو گيرفاني، گويانكي سهرتاش دهردينې، دهلي: براله! به خوا تا ئيره به قسه ي كردوه، نهو مهشي به قسه دهكا و خوږي پياو خراب ناكات. خوشت فتوات داوه، چ په رحمان بي، چ شه يتان. غهريبه دوو زلله و شه پييك دهره و پي نيته چاوساغه كه، نهو دهبقيني و مهلا به جیده هيلې. غهريبه گويان كه ي ده نيته سه ر ملي مهلا. له سه ره خو دهست دهكا به ناو گيرفاني باخه لي مهلا دا، نهو جار يه كه يه كه گيرفانه كاني...

نا! نا! نا! نا، شتی وا نه بووه و ناشبی. ئەمه کارێکه کهس نه کردوو،
کهس نه بیستوو. وا چاکه ئەمشه و به بهرچاوی هه موویانه وه خۆم نه خوش
خه، خۆم بینمه حالی جاو، خۆ له م کاره بیاریزم. دواتر که لییان پرسیم،
ده لێم خۆم نه متوانی. که سێکم له بری خۆم به کری گرت...

پوشپه ری ۱۳۷۸ (۱۹۹۹/۷)

پیراست

7	خۆزه بالتازار
11	قهلاى ... كليل!
24	خه مه كانى لالۆ خه مه
30	ئوغر
34	ئهو پياوهى هاتبوو له بهههشت بمرئ
40	قاييل
48	ميوان
55	ته نيا
69	چاوه پروانى
70	سه يته ره
72	نوسهر
73	چه ته
85	قه له ندهر
95	پيلان